THƠ

VƯƠNG LỆ PHI

POEMS

Thơ

Vương Lệ Phi

LỜI GIỚI THIỆU

Tôi đánh máy lại tập thơ này vì nhiều lý do.

Ngày mẹ vợ tôi mới qua đến Mỹ và đưa tôi xem những bài thơ của bà viết trên những trang giấy đã ngả màu vàng úa, nhăn nheo với nét chữ run rẩy của bà đã làm tôi cảm động.

Thêm nữa tôi muốn giữ lại một chút gì của văn hóa Việt Nam qua những bài thơ của bà, bởi vì thế hệ kế tiếp, con cháu của tôi khó mà hiểu được nhiều như thế hệ của tôi. Dù rằng tôi lớn lên ở Việt Nam, học chương trình Việt từ Tiểu học đến Đại học, rồi qua thời kỳ cộng sản Việt nam gọi là "Đỉnh cao trí tuệ loài người", đôi lúc tôi còn quên dùng chữ hay nói tiếng Việt. Hy vọng thế hệ trẻ sau, sẽ giữ lại chút gì của nền văn hóa Việt nam.

Tôi đã ngỏ ý muốn đánh máy và in thành tập những bài thơ của bà vì sợ rằng qua thời gian chúng sẽ thất lạc. Lúc ấy bà từ chối, tôi nghĩ bà sợ làm phiền tôi, hơn nữa bà cũng không biết tôi nhiều. Sau này bà mới đổi ý, cho phép tôi đánh máy.

Tập thơ của bà đã để lại như một chứng nhân lịch sử trong thời gian đau khổ nhất của đồng bào miền Nam. Sau ngày cộng sản chiếm miền nam, đồng bào miền Nam đã phải bỏ xứ sở của mình để đi tìm sinh lộ, nhất là thế hệ trẻ. Thế hệ trước đã hy sinh tất cả cho con cháu của mình vượt thoát ra nước ngoài hy vọng rằng tương lai của thế hệ trẻ sẽ khá hơn là ở lại Việt Nam. Cho nên những áng thơ của bà nói lên sự lo sợ, mong chờ tin tức của những đứa con trốn vượt biên.

Chiều chiều mẹ nhớ các con
Thương con lạc lõng ở nơi xứ người…

Lênh đênh trên biển ngàn trùng
Sóng vỗ, hải tặc, chực rình thân con…. Hoặc là

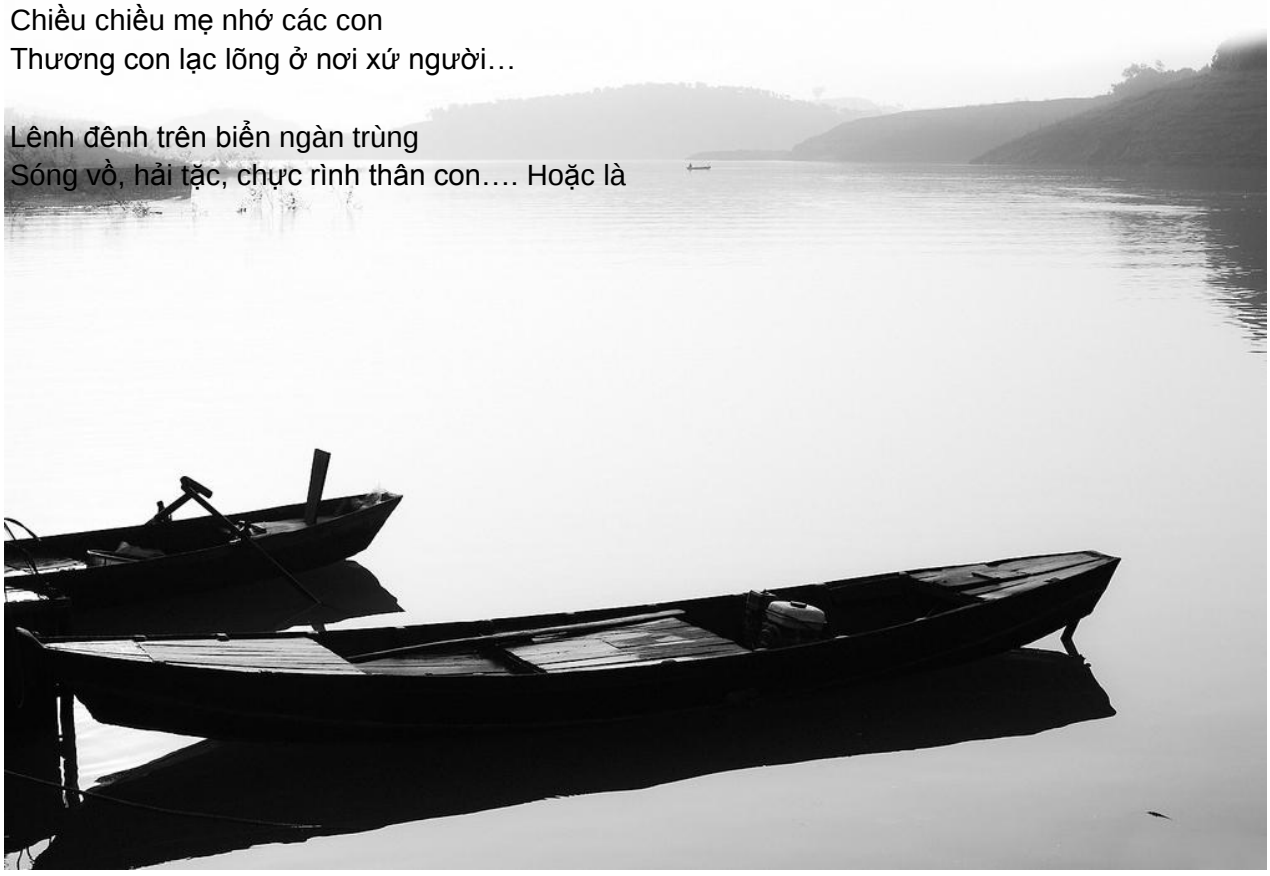

Má xa con mười năm có lẽ
Nhớ từng ngày tim héo ruột đau….
Cho đến bây giờ khi tôi có con, tôi mới thấu hiểu sự đau đớn của bà Mẹ Việt Nam khi bị phân ly với những đứa con mà không biết chúng đi đến phương trời nào. Quả là một sự đau đớn khôn cùng! Có lẽ chỉ có bà Mẹ Việt nam mới đau khổ đến thế!

Thơ bà còn nói lên sự đau đớn cho em trai, cho mẹ già, những nạn nhân trực tiếp và gián tiếp của cuộc đổi đời:
Còn em thì lại vô tù
Chín năm mười tháng biết ngày nào ra …

Mẹ già nước mắt ròng ròng
Khóc thương cháu trẻ xa nhà ly hương…
Bà cũng để lại sự chân tình tha thiết, những kỷ niệm không quên của bà qua những hình ảnh Mẹ, gia đình,và làng xã của bà:
Lại mồ côi từ thuở còn thơ
Mẹ mình ở vậy nuôi con….

Tôi thương thắm thiết làng tôi
Cánh đồng lầy lội con trâu đi cày…
Đôi lúc chúng ta tự hỏi bà là ai? Bởi vì có những lúc bà vong thân, quên mình không còn nghĩ cho cá nhân của bà. Bà chỉ nghĩ cho con, cho cháu:

Tôi thương con, thương cháu, nhớ mẹ già
Tôi quanh quẩn trong nhà biên và chép…

Trong những bài thơ chúng ta thấy chữ Trời và Phật hay được bà nhắc nhở nhiều. Có lẽ bà cảm nhận những bất an quá tầm tay của mình hoặc bà đi tìm sự bình an cho mình.
Đêm đêm cầu khẩn Phật, Trời
Cầu xin con mạnh an vui học hành…hoặc là
Chắp tay lạy Phật lòng thành kính dâng
Cầu xin con cháu an lành…
Và bà cũng để lại cho chúng ta những hình ảnh vị tha, bao dung, nhẫn nhục:
Thương yêu nhường nhịn làm đầu …hoặc
Bảy thương những kẻ nói dai…
Hơn nữa bà cũng không quên quá khứ, hoặc quên hiện tại của mình để đi tìm cứu cánh hoặc hoài bão cho riêng mình. Với thời gian trôi qua, chúng ta sẽ không bao giờ có những hình ảnh đó dù rằng ở tại Việt Nam. Một hình ảnh bà mẹ buồn vui, lo cho con, cho chồng qua lăng kính của bà. Có lẽ bà là một trong những bà Mẹ Việt Nam còn sót lại cho đến thế kỷ này.
Thơ của bà còn nói lên nhiều khía cạnh cuộc sống mà tôi không thể diễn tả hết được. Tốt nhất chúng ta cùng đọc.

San Jose 12/1999
Trần Văn Thưởng.

Vương
Lệ Phi

Nhớ thương các con của mẹ

Chiều chiều mẹ nhớ các con
Thương con lạc lõng ở nơi xứ người
Ra đi tìm đất tự do
Vượt bao nguy hiểm gian nan chết người
Lênh đênh trên biển ngàn trùng
Sóng vỗ, hải tặc, chực rình thân con
Chắp tay mẹ lạy Phật bà
Cầu trời khẩn Phật cho qua nạn nầy
Trời thương Phật độ sáu con
Bình an khỏe mạnh sống nơi xứ người.

Sài gòn 1986

Võ Lệ Thi

Tôi ghi chép mấy vần thơ này từ ngày các con bỏ xứ ra đi.
Từ ngày Trời Phật độ trì
Lòng mẹ thanh thản bớt nhiều lo âu.
(Vương Lệ Phi)

Năm 1979

Tội nghiệp con tôi
Tuổi còn khờ dại
Ra đi tị nạn
Một mình cô đơn
Biển khơi vô tận
Trùng dương mịt mờ
Lòng má xót xa
Lo âu sợ hãi
Bao giờ gặp con
Cầu lạy Phật Bà
Phù hộ con tôi
Qua cơn hoạn nạn.

Năm 1980

Má ơi con muốn đi xa
Mặc cho sóng gió bão tràn đại dương
Quê hương mình quá đau thương
Con nhìn thấy cảnh tù đày, thiếu ăn
Sống mà lo sợ hằng ngày
Thôi đành bỏ xứ xa nhà má ơi
Hai hàng lệ chảy ròng ròng
Con ơi má sợ, làm sao bây giờ?
Chắp tay má lạy Phật, Trời
Thương cho con trẻ ra đi yên lành.

Năm 1982

Má sợ quá, con ơi, sợ quá!
Hai chị em thân gái dặm trường
Vượt biên kinh khiếp hãi hùng
Trùng dương sóng gió, gặp người khùng điên
Con ơi, sợ lắm con ơi!
Đau lòng thương nhớ, héo mòn ruột gan
Đêm đêm khấn Phật cầu Trời
Xin cho con được đến nơi đất liền.

Năm 1986

Con ơi đừng có vượt biên
Má nghe má sợ nhức đầu lắm con
Rủi ro con có chuyện gì
Gia đình đau khổ, ráng chờ thử xem
Dầu gì con cũng phải đi
Đứt từng khúc ruột nhìn theo khóc ròng
Đi Chùa lạy Phật khắp nơi
Cho lòng vơi bớt nỗi buồn nhớ con
Trời thương Phật độ cho con
Bình an vô sự tới bờ Thái Lan.

Sắp hàng

Hôm nay má lại sắp hàng
Để mua đủ thứ tim đèn, dầu hôi
Cây kim, trục chỉ, gói mì
Một cây bút chì với cuốn sổ tay
Trưa về má gọt bút chì
Kim chỉ may vá, bút chì biên thơ.
(1982)

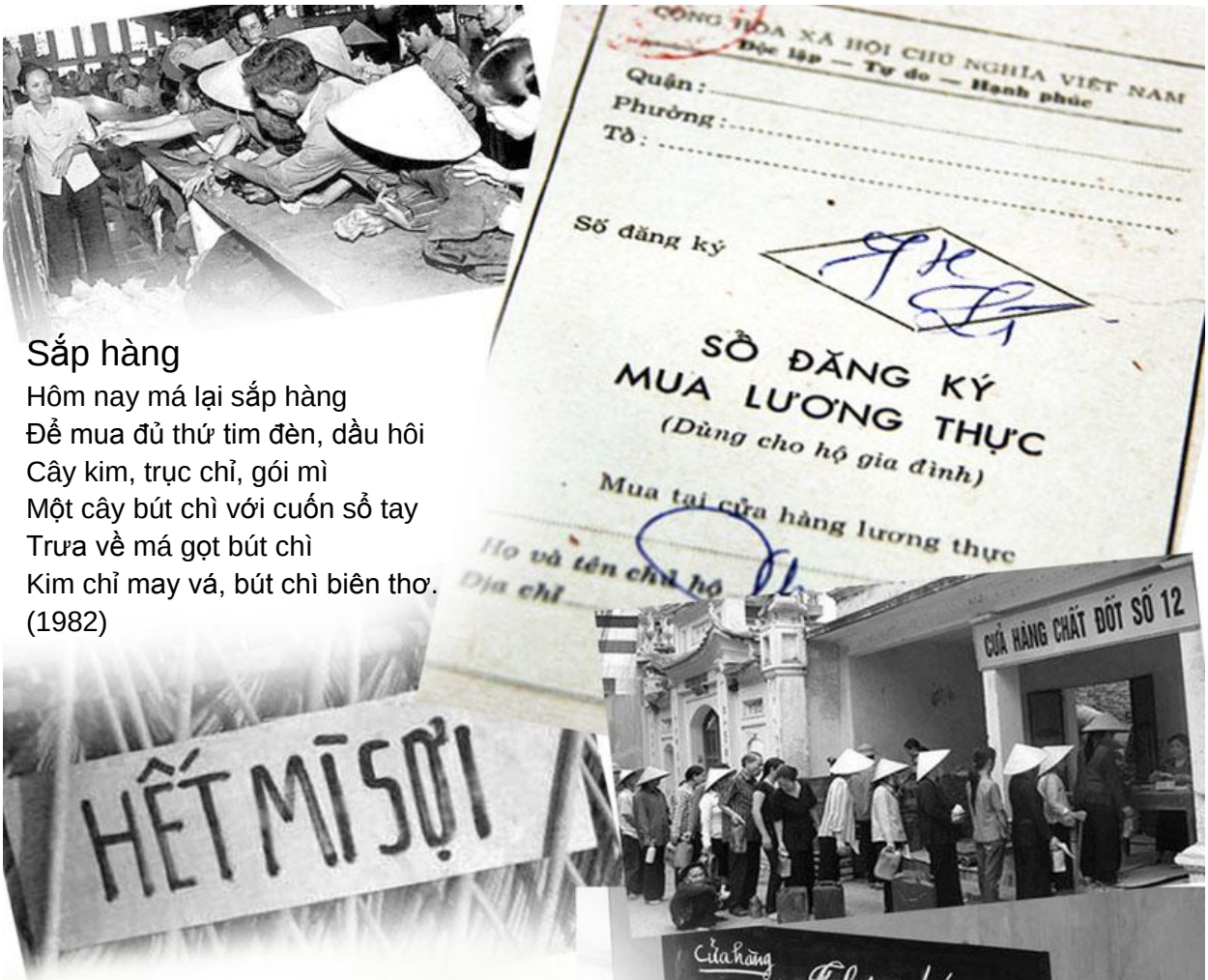

Mua Cá

Tám giờ đèn đóm tối mù
Có người đập cửa rầm rầm kêu to
Vội vàng lấy sổ chạy ra
Bà con cô bác sắp hàng nhớ nghe
Một ngày chờ cá đem về
Đến khi mua được về nhà ươn, hôi.
(1983)

Căn nhà Nguyễn Khoái

Má nhớ mãi căn nhà Nguyễn Khoái
Bàn Ping Pong lộc cộc suốt ngày
Mộng ngày xanh tan tành mây khói
Đêm giựt mình nước loạn nhà tan
Đoạn trường đau đớn chia ly
Mắt mờ nhòa lệ đàn con xa nhà
Các con lạc xứ bơ vơ
Căn nhà giờ cũng không còn của ta.
(1985)

Nhớ thương các con của mẹ

Chiều chiều mẹ nhớ các con
Thương con lạc lõng ở nơi xứ người
Ra đi tìm đất tự do
Vượt bao nguy hiểm gian nan chết người
Lênh đênh trên biển ngàn trùng
Sóng vồ, hải tặc, chực rình thân con
Chắp tay mẹ lạy Phật Bà
Cầu Trời khẩn Phật cho qua nạn này
Trời thương Phật độ sáu con
Bình an khỏe mạnh sống nơi xứ người.

Mừng sáu chị em gặp nhau

Má buồn má nhớ các con
Nhờ ơn Trời Phật các con xum vầy
Chị em phải biết thương nhau
Để cho ba má an tâm tuổi già.
(1988)

Con Chó

Tôi thương con chó Ki Ki
Và con Líp nhỏ chúng nằm im xo
Hình như chúng nó đang buồn
Các anh, các chị vắng nhà quá lâu !

Đi Chùa

Sáng nay ba má đi Chùa
Cảnh Chùa vắng lặng trang nghiêm quá
Thoang thoảng hương thơm tiếng mõ rơi
Chấp tay má khấn Phật bà
Cầu xin con cháu cả nhà bình an
Lòng nhủ lòng luôn luôn tâm niệm
Nhớ những lời Phật dạy chúng sinh
Nam Mô A Di Đà Phật.
(1988)

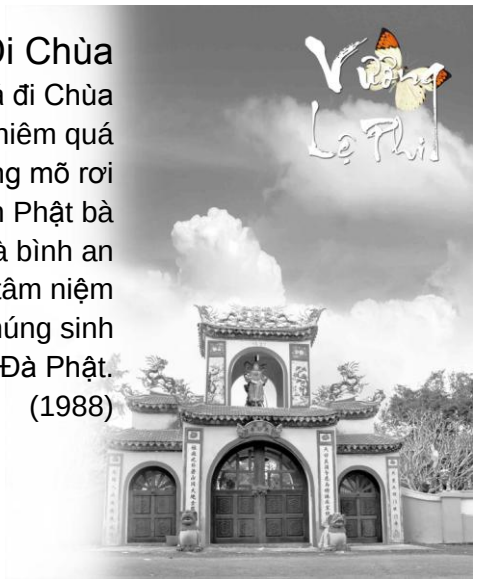

Đêm Giao Thừa

Tiếng Pháo Giao Thừa lại nổ vang
Làm cho lòng má thấy xốn xang
Xuân về chẳng thấy vui gì mấy
Lòng buồn thương nhớ đến sáu con
Mỗi lẫn đốt pháo mong nổ hết
Ấy là điềm tốt được xum vầy
Thế là Trời Phật đã thương cho
Sáu con đang ở bên Mỹ Quốc
Má ở bên nhà nhớ các con
Cầu mong con trẻ cố gắng học
Công thành danh toại ba má vui
Cầu Trời lạy Phật thương phù hộ.
(1988)

Buổi chiều buồn

Chiều chiều mẹ đứng cửa trông
Nhớ đàn con ở phương xa nghìn trùng
Nỗi buồn ruột thắt tim đau
Cầu mong con trẻ an vui học hành
Để cho hạnh phúc tương lai
Nghĩ rồi mẹ bớt nỗi niềm nhớ mong.
(2/1988)

Về quê đắp mộ ông bà

Thạch Bích sông Trà quê cha đất tổ
Ba má về đắp mộ ông bà
Quê ta cảnh đẹp nên thơ
Sông sâu biển rộng núi cao xanh rì
Giòng sông Trà, nước trong cát trắng
Núi Ấn Thiên cao vút trời xanh
Thạch Bích chiều gió hiu hiu thổi
Ở nơi đây có mộ ông bà
Ông bà nằm đó nghỉ ngơi
Mồ cao mả đẹp nhớ ơn sinh thành
Thắp nhang má lạy ông bà
Xin cho con cháu xa nhà mạnh vui.
(Miền Trung 1989)

Gần Tết

Hoa cúc, hoa mai lại nở vàng
Vậy là Tết đến các con ơi
Má buồn má nhớ các con
Xa cha xa mẹ đã ngoài mười năm
Bao giờ mới gặp các con
Cùng nhau vui Tết thật là phúc to
Tuổi ba, tuổi má càng nhiều
Cầu mong sớm được sum vầy với con.
(Sài Gòn 1989)

Nhớ con

Quê nhà đại nạn lao đao
Nên sanh ra cảnh xa lìa quê hương
Má xa con mười năm có lẽ
Nhớ từng ngày tim héo ruột đau
Đêm đêm cầu khẩn Phật Trời
Cầu xin con mạnh an vui học hành
Mọi điều Trời Phật ban cho
Nam Mô Đà Phật, thành tâm kính ngài.
(Sài Gòn 1990)

Đánh Bài

Chiếu trải ra bốn ông ngồi lại
Mặt hân hoan chờ đợt chia bài
Trên tay cầm đủ số bài
Xòe ra trông thấy bốn màu sáng trưng
Bắt đầu sát phạt lẫn nhau
Ăn thời vui vẻ, thua thời buồn xo
Xoa qua xoa lại con bài
Cầm lên bỏ xuống con bài tan hoang
Vậy mà ngồi suốt cả ngày
Ông nào ông nấy mặt mày láng o.
(9/ 1989)

Huế

Miền Trung xứ Huế Cố Đô
Danh lam thắng cảnh tiếng tăm vang lừng
Nhiều lăng tẩm mấy đời Vua
Lại thêm cung điện nhà Vua trị vì
Xa xa Thiên Mụ chùa chiền
Tiếng chuông ngân mãi khắp miền xa nghe
Cầu Trường Tiền còn hư mấy nhịp
Chợ Đông Ba nhộn nhịp hơn xưa
Nhiều di tích xưa kia còn đó
Kẻ hậu sinh nhìn thấy xót xa
Ước gì tu sửa lại ngay
Để cho di tích nước Nam còn hoài.
(2/1989)

Về Cố Đô

Huế ơi, Huế gọi ta về
Lòng ta nôn nóng muốn về Cố Đô
Đường gập ghềnh lên đèo xuống giốc
Mấy ngày đường rồi cũng đến nơi
Ta thăm ta thấy thành đổ nát
Ao sen giờ nứt nẻ còn chi
Cửa Thượng Tứ như đường làng nhỏ
Chỉ thấy còn mấy tượng đá bơ vơ
Ta đứng đó ngẩn ngơ mà tiếc mãi
Ước mong gì tu sửa lại thành xưa.
(1989)

Cảnh Hà Nội

Chiều tà ngắm cảnh Hồ Tây
Một bên Trúc Bạch, một bên Tây Hồ
Lòng du khách lâng lâng gợi nhớ
Cô gái quê dệt chiếu gần đây
Danh nhân Thị Lộ chiếu Gon Tây Hồ
Cảnh Hà thành nên thơ đẹp thật
Say lòng người, sanh nhiều bậc giai nhân.
(3/1989)

Cảnh nhà xưa

Ngân Giang quê của Lệ Phi

Nhà cao cửa kín bức tường rêu phong

Nhớ lúc nhỏ Phi ngồi ngắm gió

Phía bờ tường có bụi Tường Vi

Phi hay thơ thẩn và mơ mộng

Ngắm gió nhìn mây chỉ một mình

Nhà xưa cổ kính và vắng vẻ

Chỉ có một em với mẹ già

Bây giờ Phi cũng đã già

Phi ngồi nhớ lại cảnh nhà thời xưa.

(9/1989)

Bầy kiến cao cẳng

Một bầy kiến bu đầy đĩa mít
Hút mật say bụng kiến no tròn
Chủ thấy vậy bưng ra xua đuổi
Chạy hết trơn còn lại hai con
Hai con hút mãi lạc bầy mất
Bụng đã no chẳng biết bạn đâu
Đứng dơ mấy cẳng râu vây vẩy
Chủ thấy thương tình giúp bạn cho
Hai chàng gặp bạn châu đầu hỏi
Tại sao mầy chạy chẳng kêu tao?
(Sài Gòn 5/1990)

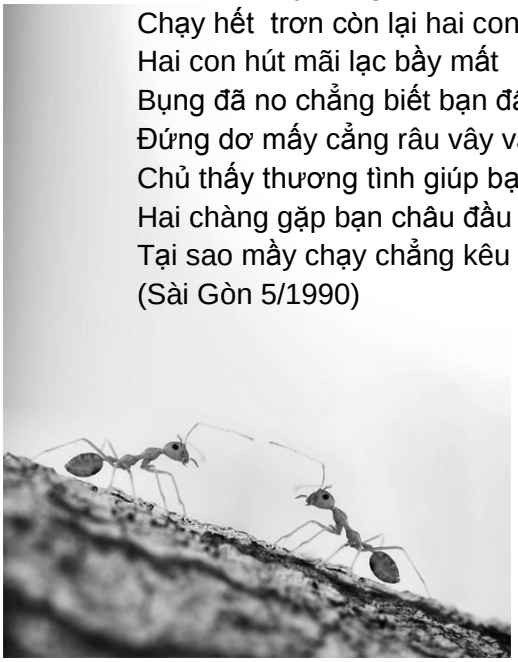

Mùa mưa Sài Gòn

Trời Sài Gòn tạnh mưa lại nắng
Gió hây hây lành lạnh se da
Ba cùng với má dạo chơi phố phường
Nhìn thiên hạ ăn chơi thấy chán
Chợt lòng buồn nghĩ nhớ cháu, con
Miệng lâm râm cầu khẩn Phật Trời
Cầu xin con cháu bình an học hành
Vợ chồng hạnh phúc, chị em thuận hòa
Thật là phúc đức hai nhà Vương – Lê.
(10/1990)

Chờ Thơ

Hôm nay má lại muốn chờ thơ
Chờ sáng đến trưa rồi lại tối
Thế là chẳng có nhận được thơ
Tức mình nên tối ngủ không được !
Âm thầm ngồi dậy viết bài thơ
Thương con, nhớ cháu nên lẩn thẩn
Lòng nhủ lòng chớ có chờ thơ.
(10/1990)

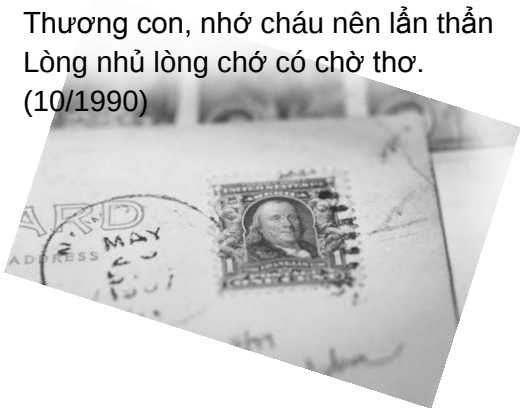

Giấc mơ

Đêm nằm má nghĩ mấy vần thơ
Suy tư nghĩ lại, cũng mơ một điều
Cầu xin con cháu bằng an
Gia đình hạnh phúc là điều má mơ.
(1990)

Tập thể thao

Vừng kim ô từ từ ló dạng
Ánh màu vàng lấp lánh như gương
Mây hồng mây trắng bay xa
Để cho tia sáng tóe ra khắp vùng
Giơ tay má bắt mặt trời
Mũi thời má hít, chân thời nhảy cao
Đó là má tập thể thao
Theo lời thầy dặn tập đều mỗi hôm
Tập cho máu huyết lưu thông
Tập để tim mạch nhịp cho điều hòa
Tập cho cơ bắp khỏi xơ
Vậy nên mỗi sáng má leo lên lầu
Hừng đông ló dạng là giờ thể thao.
(6/1990)

Nhớ Đà Lạt

Ôi Đà Lạt ta lên thăm Đà lạt
Muốn thăm mi ta phải mất mấy ngày
Sáng Sài Gòn, trưa Định Quán, chiều đến nơi
Vừa mới đến mi làm ta lạnh cóng
Qua một đêm ta lại thấy yêu mi
Ta yêu mi vì mi thơ mộng quá
Ta yêu thông, yêu thác, yêu ngàn hoa
Yêu tất cả vườn rau và suối chảy
Dang đôi tay ôm chặt nắng vào lòng
Ôi sực tỉnh ta say mê ngớ ngẩn
Chỉ vì mi đẹp lắm Đà Lạt ơi.
(11/1990)

Hồ Than Thở

Chiều nay ta thăm hồ Than Thở
Nhìn thấy hồ ta lại thở than
Mặt nước âu sầu ta buồn ảm đạm
Đồi thông thương cảm khóc sụt sùi
Nhìn trời đất dửng dưng chẳng nói
Ta nhìn mây, mây lững lờ bay
Vừng kim ô bỗng nhiên biến mất
Thôi ta về than thở làm chi.
(Chiều Đà Lạt 11/ 1990)

Kỷ niệm ngày Hôn Phối

Mùa Xuân đẹp nhất trong năm
Chim ca bướm lượn cúc mai nở vàng
Thiếp chàng hòa hợp tơ duyên
Ngày mười tháng chạp cũng vào tiết Xuân
Kể từ ngày ấy đến nay
Xuân này ba bảy, cháu con đầy đàn
Nhớ ơn Trời Phật thương cho
Vợ chồng hòa hợp sáu con nên người.
(Ngày 10/12/1990)

Miền Trung

Miền Trung xứ Quảng xa xôi
Đường xa thăm thẳm giốc đèo hiểm nguy
Miền Trung đất hẹp dân nghèo
Thường hay bão lụt mất mùa hàng năm
Danh lam thắng cảnh cũng nhiều
Hành Sơn, Non Nước, thiên đàng âm ty
Hải Vân đẹp lắm ai ơi
Núi cao mây trắng sương mù biển xanh
Ra thăm xứ Huế Cố Đô
Hoàng Cung vua ở, lăng vua mấy đời
Cầu Trường Tiền, sông Hương, núi Ngự
Mỗi buổi chiều Thiên Mụ chuông ngân
Cảnh buồn êm ả thâm trầm
Lòng du khách đến âm thầm vấn vương.
(2/1990)

Đi hành hương

Tháng giêng ba má hành hương
Đi thăm Tòa Thánh điện Bà Tây Ninh
Đường lên Chùa cheo leo giốc đá
Điện Phật Bà ở vút đỉnh cao
Bởi lòng thành nên leo cũng tới
Thắp nén nhang cầu khẩn mấy câu
Lúc về lòng thấy thảnh thơi
Ghé thăm tòa Thánh đẹp xinh vô cùng
Nhìn kiến trúc thật là rùng rợn
Khác Chùa chiền và khác đền Vua
Trang nghiêm đơn giản mà xinh
Việt Nam thắng cảnh danh lam cũng nhiều
Ước gì gìn giữ sửa sang
Để cho con cháu đời đời viếng thăm.
(2/1990)

Nhớ Cháu

Đêm qua bà nhớ bà mơ
Bà được ôm cháu vào lòng bà hôn
Bà bồng cháu bé vào lòng
Bà đi khắp xóm bà cười bà khoe
Giựt mình tỉnh giấc chiêm bao!
Như, Vi ở Mỹ bà còn nằm đây.

Gia tài của mẹ

Gia tài của mẹ đơn sơ
Hành trang một chiếc valy da bò
Được đem mấy món nữ trang
Tối đa hai lượng, nhiều thì tịch thu
Nửa mừng nửa sợ lo âu
Ráng đem cho được làm quà dâu con
Chiếc vòng vàng nhỏ xinh xinh
Chạm con rồng nổi ôm vòng cổ tay
Gia tài của mẹ nhỏ nhoi
Giữ làm kỷ niệm, quê nhà Việt nam.
(4/1990)

Mưa

Mây đen vần vũ bay bay
Gió vi vu thổi mưa rơi ào ào
Mưa rơi lóp bóp mái hiên
Mưa rơi tí tách trên hàng cây xanh
Mưa rơi nước chảy ngập đường
Mưa rơi đủ hướng đủ chiều dọc ngang
Mưa rơi rửa sạch cỏ cây
Mưa rơi mát mẻ người người vui tươi
Cơn mưa rửa sạch bụi đầy
Cơn mưa giúp ích cho nhà nông trang.
(1990)

Xuân Tân Mùi

Hoa cúc hoa mai vàng rực rỡ
Bánh chưng bánh tét mứt đầy bàn
Năm cũ qua rồi năm mới đến
Con xin mừng tuổi Cậu, Mẹ, Cô
Ăn ngon ngủ được vui mạnh khỏe
Chúc mừng Cung Nguyệt hạnh phúc vui
Làm ăn thịnh vượng và phát đạt
Chúc Minh Thư đẹp đạt ước mơ
Cô mừng các cháu ngoan ngoãn giỏi
Chúc gia đình vạn sự an khang.
(Về nhà Ngoại 1991)

Núi Chứa Chan

Núi Chứa Chan nhiều cây kỳ lạ
Có một cây một ngọn ba thân
Chùa Da Lào nằm trên đỉnh núi
Đường lên Chùa lát đá trải hoa
Hai bên cây rễ rũ cành
Giống như hang động đi vào cảnh tiên
Tiếng ve kêu nghe càng rộn rã
Khúc quân hành đón khách viếng thăm
Giòng suối Tiên, đoàn người xin nước
Miệng khẩn cầu xin được bình an.
(4/1991)

Chiều

Nhìn phía tây bầu trời vàng ửng
Mấy áng mây tím, xám viền vàng
Như hình chú gấu nằm hầu tà dương
Xa xa văng vẳng sấm rền
Tỏa ra ánh sáng chớp lòe sáng trưng
Ánh tà dương từ từ biến mất
Chú gấu nằm tan rã thành mây.
(1991)

Nắng

Miền Nam mùa nắng, nắng khô vàng
Nắng chói chang nắng hắt nóng người
Rồi bỗng dưng gió đâu lại đến
Cát bụi bay lá úa rụng đầy
Ta tưởng mưa nhưng không lại nắng
Nắng ánh vàng, ánh bạc, nắng long lanh
Nắng ơi nắng quá chói chang
Làm ta say nắng ngất ngây trong người
Nắng, gió, mưa, là quyền tạo hóa
Nắng nóng rồi sẽ đến gió mưa
Miền nam đã có hai mùa
Bây giờ là nắng đến hè lại mưa.
(1991)

Thơ ngoại gởi cho mấy cháu

Mười năm xa vắng mấy cháu rồi
Lòng ngoại bâng khuâng tỏ khúc nôi
Nghìn trùng thương nhớ đành cam chịu
Chỉ tỏ lòng nhau đó vậy thôi
Năm nay ngoại đã bảy tư rồi
Mắt mờ tim yếu ngoại vẫn vui
Vui cho con cháu thành danh vọng
Đẹp mặt song thân, rạng mặt nhà
Ngoại biết các con nhớ ngoại nhiều
Nên cho tiền bạc để ngoại tiêu
Tuổi già ngoại phải cần thang thuốc
Rất cám ơn nhiều các cháu yêu.
(6/1991)

Thập Tự

Tháng bảy ba má hành hương
Đi ra xa lộ viếng Chùa Đăng Quang
Thẳng đường viếng Tích Tòng Lâm
Đến Am bà Cốc, thắp nhang Phật Bà
Chín giờ Linh Chiếu từ chùa
Cảnh chùa rất đẹp, ni cô làm vườn
Trồng hoa trồng mướp trồng cà
Khổ qua đầy trái, mồng tơi xanh dờn
Ghé qua Chùa Đại Tùng Lâm
Thiền viên rộng lớn nhiều cây lâu đời
Hồ sen nằm ở hướng tây
Nhị Kiều hướng bắc, Phật Bà hướng nam
Thiên thai Bà Cố Miễu Bà
Chơn tiên Giác Đế tám chùa nghỉ trưa
Ba giờ thăm viếng Dinh Cô
Sát biển Long Hải ngó qua Vũng Tàu
Ba má viếng được chín Chùa
Còn lại một Chùa đành phải ra xe.
(Bà Rịa, Long Hải 8/1991)

Mẹ bịnh

Nằm bên mẹ lòng con xao xuyến
Nghĩ ngày đi xa mẹ kính yêu
Con thương mẹ thường hay bịnh hoạn
Gia đình mình đơn chiếc cháu con
Càng suy nghĩ tim con hồi hộp
Cầu Phật Trời gia hộ mẫu từ
Luôn mạnh khỏe vui cùng con cháu
Hẹn ngày về thăm mẹ kính yêu.
(Mẹ nằm bệnh viện 3/9/1991)

Nỗi lòng

Thu này ta sẽ qua con
Nhưng lòng ta thấy bồi hồi vấn vương
Vì ta còn lại mẹ già
Với người cậu bệnh nên ta lại buồn
Không đi ta sẽ nhớ con
Tim ta khô héo ruột mòn quặn đau
Cầu xin hai chữ vẹn toàn
Gia đình đoàn tụ mẹ già mạnh vui.
(Thu 1991)

Miền Nam

Đồng bằng nam bộ miền tây
Ruộng vườn bát ngát vịt nuôi trắng đồng
Cá tôm cua, ốc vựa đầy
Lúa, gạo, bắp, đậu bốn mùa tràn kho
Thời xưa nông nghiệp tự do
Bảy lăm đổi mới thiếu ăn đói dài
Ruộng đất hợp tác, hợp doanh
Thu mua, phân phát, cân đo, sắp hàng
Cuộc đời đổi trắng thay đen
Triệu người bỏ xứ tìm đường vượt biên
Biết bao nhiêu kẻ anh hào
Bắt đi cải tạo giam cùm khổ sai
Đọa đày khổ nhục chết mòn
Trẻ thơ không sữa, người già mất con
Tham quyền cố vị, mị dân
Vét vơ bỏ túi bày trò kinh doanh
Ôi thôi đất nước nhiễu nhương
Mau mau thay đổi người dân mong chờ.
(1991)

Mái nhà xưa

Bảy bảy A nhà ở của ta
Căn nhà tuy nhỏ nhưng nhiều điều hên
Lúc thơ ấu sáu con ở đó
Khi trưởng thành đành phải xa nhà
Căn nhà đã giúp các con
Gặp nhiều may mắn trên đường công danh
Nay ba má xin ghi kỷ niệm
Biết ơn nhà ơn cả khu viên
Nhớ tất cả những gì kỷ niệm
Hẹn ngày về ta lại thăm mi.
(Căn nhà 77A Bùi Thị Xuân - 9/1991)

ĐOÀN TỤ

Mùa thu đoàn tụ một nhà
Cháu, con, dâu, rể cả nhà mừng vui
Kim Thoa, Văn Thưởng, Kim Vi
Thụy Như, Trọng Thụy, Ngọc Nhàn đón đưa
Thiên Thanh, Trung Giáp, Thùy, Thuyên
Bôn ba qua gấp ở chơi hai ngày
Mừng mừng tủi tủi, hàn huyên
Thì giờ thấm thoát trở về Cali
Đi làm, đi học bình thường
Còn lại ba, má, Thụy, Nhàn, bé Như
Hôm sau Thụy lại đi làm
Nhàn, Như đi học cảnh nhà vắng im
Thông reo chim hót sau vườn
Gia trang thơ mộng êm đềm an vui.
(South Carolina 10/1991)

Xuân vui

Xuân này đông đủ cháu con
Một mùa xuân đẹp xứ cờ nhiều hoa
Xuân ơi xuân hiểu lòng ta
Hân hoan vui đón một mùa xuân sang
Mong xuân đẹp mãi lòng người
Xuân đem hạnh phúc mọi người bình an
(Xuân Nhâm Thân)

Xuân xa xứ

Xuân này ta ở xứ người
Ta xa quê mẹ bùi ngùi nhớ thương
Nhớ mẹ già đứng chờ trước cửa
Pháo Giao Thừa vắng mặt các con
Việt nam ơi, quê hương yêu mến
Thương mẹ già, nhớ mái nhà xưa
Lòng bùi ngùi chép thơ kỷ niệm
Xuân trở về quê mẹ đáng yêu
(S. Carolina - Xuân Nhâm Thân)

Hai chị em của tôi

Chị em mình sinh nhằm thời chinh chiến
Lại mồ côi từ thuở còn thơ
Mẹ mình ở vậy nuôi con
Nuôi con khôn lớn đến ngày ra riêng
Năm tư vận nước bình yên
Gia đình êm ấm cháu sinh ra đời
Mẹ già mình được an vui
Mấy năm con cháu chị em ở gần
Ôi vận nước xoay vần đảo ngược
Các con mình bỏ xứ vượt biên
Còn em thì lại vào tù
Chín năm mười tháng biết ngày nào ra
Mẹ già nước mắt ròng ròng
Khóc thương cháu trẻ xa nhà ly hương
Khóc cho số phận thảm thương
Khóc người con lại ngồi tù mãi sao
Đến ngày em được thả về
Mẹ già mình bị mắt mờ từ đây
Nay chị lại xa quê bỏ xứ
Theo con đường đi tới thăm con
Mẹ già buồn bã nhớ thương
Con đi thăm cháu mẹ ơi đừng buồn
Cúi đầu con lạy Phật Trời
Cầu xin mẹ mạnh ít năm con về.
(Stockton - 1992)

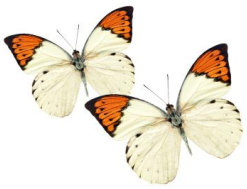

Tuổi Thơ

Hồi xưa mơ mộng nhìn mây
Ước chi mình được bay lên trên trời
Bay ra tận biển ngoài khơi
Bay lên trên núi non cao nhìn rừng
Mỗi lần chạy nhảy rong chơi
Mẹ la mẹ mắng đau chân chạy hoài
Lắc đầu con khỏe lắm mà
Điều ao ước ấy nói ra sợ rầy
Lớn lên con mẹ bay xa
Bay qua nước khác, xa quê hương mình
Mây trời trước mặt bay bay
Vẳng nghe tiếng mẹ kêu con ngày nào
Giựt mình kiếp sống xa nhà
Lệ trào khóe mắt ruột bào tim đau.
(Stockton 1992)

Mùa Đông

South Carolina mùa đông băng giá
Tuyết rơi rơi trắng xóa bầu trời
Xót thương cho kiếp cỏ cây
Trơ cành trắng hếu gầy gò đáng thương
Vườn thông tuyết phủ trĩu cành
Mặc cho gió lạnh cúi đầu đứng im
Nhìn trời, nhìn đất, nhìn cây
Mái nhà, đường lộ một màu trắng tinh
Ôi tạo hóa kinh hoàng khủng khiếp
Qua một đêm tuyết trắng giá băng.
(Bão tuyết 1/1992 S.Carolina)

Chiều xuân

Chiều xuân nắng ấm hanh vàng
Gió xuân nhè nhẹ thoảng mùi cỏ non
Trời Cali mênh mông bát ngát
Thảm cỏ xanh lấm tấm hoa vàng
Anh đào khoe sắc đỏ hồng
Tường vi tức giận nảy mầm xanh tươi
Hàng liễu rũ uốn mình gọi nắng
Dáng đong đưa uốn éo gió xuân
Tiếng xe vun vút ào ào
Bướm ong vắng bóng nắng xuân lịm dần.
(1992)

Đông California, Tết Việt Nam

Thu tàn, đông đến lại xuân sang
Lá rụng rơi nhanh khắp mặt đường
Cỏ cây xơ xác cành trụi lá
Gởi lòng thương nhớ cảnh chia ly
Nhớ lại thu xưa rời xa mẹ
Tâm tư gói trọn nỗi u hoài
Đi tìm cuộc sống gần con, cháu
Cho mãn kiếp người trên thế gian
Ơn trên phù hộ niềm mơ ước
Con trẻ học hành đã thành thân
Bên đây xuân đến buồn ray rứt
Không chút dư hương của Tết về
Ngoài trời giá lạnh mây giăng kín
Như phủ lòng con nỗi nhớ quê.
(Ngày mưa, Stockton 1992)

Đi học

Đời ta cũng lắm tức cười
Năm mươi sáu tuổi đến trường ê a
Đúng giờ xách cặp ra xe
Miệng thì lẩm bẩm đọc bài BEE, TREE
Chào cô buổi sáng buổi chiều
Học đi xe bus, đúng chiều băng qua
Học như lúc bé lên năm
Vậy ta còn bé sống lùi được sao?
(1992)

Sáng Xuân

Xuân lại về mây hồng tươi sáng
Ngàn cỏ cây đơm lá trổ hoa
Tiếng chim ríu rít trên cành
Dang đôi cánh nhỏ bay xa khắp vùng
Tìm gọi bạn mau mau thức dậy
Hót cho hay, vỗ cánh rỉa lông
Chim ca, hoa nở đủ màu
Cùng nhau khoe sắc khoe tài đón xuân.
(3/1992)

Nhớ mẹ

Nắng xuân sưởi ấm lòng ta
Gió xuân rờn rợn lòng ta chợt buồn
Ta buồn ta nhớ mẹ già
Mẹ già ở tận quê nhà Việt Nam
Xa xôi cách trở ngàn trùng
Bao giờ ta gặp mẹ già kính yêu?
Cầu mong đất nước an bình
Ta về xứ Việt ta thăm mẹ già.
(4/1992)

Bến cảng Tân Quy

Chiều tà bến cảng Tân Quy
Nước dâng lai láng ghe xuồng dọc ngang
Trên đường xe chạy giăng hàng
Người người khiêng vác tải hàng xuống ghe
Tiếng động cơ gầm gừ tức giận
Kèn tin tin còi hụ liên hồi
Mặc ai than ngắn thở dài
Hằng Nga ló dạng mỉm cười trần gian.
(4/1993)

Thu California

Chiều thu mây tím lững lờ
Gió thu rờn rợn lá vàng bay bay
Chiều thu mơ mộng êm đềm
Chim muông biếng hát hoa buồn héo hon
Cây xanh buồn bã úa vàng
Gió rung mặc gió trăng ngàn lánh mây
Cỏ cây hoa lá khô vàng
Than cùng mây gió mùa đông lại về.

Đông

Xuân qua, hạ vãng, thu tàn
Đông về giá rét chim ngàn về mô?
Chim ơi chim có buồn không?
Rừng cây trụi lá tuyết rơi gió gào
Chim bay, bay bốn phương trời
Tìm nơi ẩn náu che thân đông về
Đàn chim thơ thẩn thở than
Lông xù cánh xệ chim ngàn vẫn bay
Chim bay chim kiếm nắng vàng
Xuân về hoa nở nắng vàng chim ca.

Mưa thu

Sáng nay ta gặp nàng Thu
Mặt nàng buồn bã dáng nàng ủ ê
Da nàng tái xám, vàng vàng
Mắt nàng quầng tím lệ rơi ròng ròng
Chân tay run rẩy rung mình
Hỏi nàng sao thế? Buồn rầu nàng thưa
Hạ chàng đành bỏ đi xa
Bắt nàng ở lại đặng hầu chú Đông.

Quê hương năm 1976

Sài Gòn, lục tỉnh, miền tây
Ruộng vườn xanh mướt cá bơi từng đàn
Bưởi ngon có tiếng Biên Hòa
Cam sành ngọt lịm Bến Tre, Cái Bè
Khóm ngọt Bến Lức, Lái Thiêu
Xoài thơm Cát Lái, mãng cầu Bình Dương
Vựa lúa chất đống đầy kho
Mỹ Tho, chợ Gạo, Bạc Liêu một thời
Miền Nam hòn ngọc viễn đông
Bây chừ chẳng thấy hương thơm quê nhà
Cuộc đời dâu bể, bể dâu
Người người bỏ xứ, chủ thầy đổi ngôi
Than ôi xứ sở miền Nam
Lúa gạo mất hết thay vào bo bo
Khoai mì, khoai sắn, củ vò
Mỗi người năm ký sắp hàng chờ mua
Hoan hô đất nước thái bình
Kẻ cười, người khóc, ngồi tù rục xương.

Thương Mẹ

Đêm nằm thương nhớ mẹ hiền
Góa chồng son trẻ xuân thì hai ba
Mẹ sinh một gái, một trai
Thờ chồng trọn kiếp, nuôi con nên người
Thương thân mẹ góa, con côi
Chiến tranh loạn lạc bỏ làng vào Nam
Mẹ già nào được yên thân
Bảy lăm đại nạn nhiễu nhương kinh hoàng
Xót xa cháu dại xa nhà
Mỏi mòn thương nhớ cho người ly hương
Cấu trời mẹ mạnh bằng an
Cháu, con, nội, ngoại về quê hôn bà.
(Thương mẹ 1993)

Nói với thơ

Tôi không mơ mộng làm thi sĩ
Tôi chỉ là có chút hồn thơ
Đem tâm tư gởi gắm trên giấy tờ
Tìm kiếm lại những vần thơ thương cảm
Có những lúc hồn thơ xa tôi mất
Bởi vì tôi thiếu chữ, thiếu vần
Tôi thương con, thương cháu, nhớ mẹ già
Tôi quanh quẩn trong nhà biên và chép
Mà nghe buồn cho số kiếp ly hương
Đời tội nghiệp chỉ mình tôi với chữ.
(Stockton 1993)

Quê Ngoại

Quê ngoại ngày xưa pháo nổ dòn
Một đàn con trẻ mặt hân hoan
Khoe quần áo mới thơm mùi vải
Rủng rỉnh túi tiền đánh đáo, bi
Rồi ngày xuân ấy vội qua đi
Bao phen chinh chiến cảnh điêu tàn
Quê ngoại bây giờ nghèo xơ xác
Bạn cũ người xưa vắng bóng dần
Mưu sinh lạc nghiệp nơi đất mới
Mỗi người một ngã bốn phương trời.
(1994)

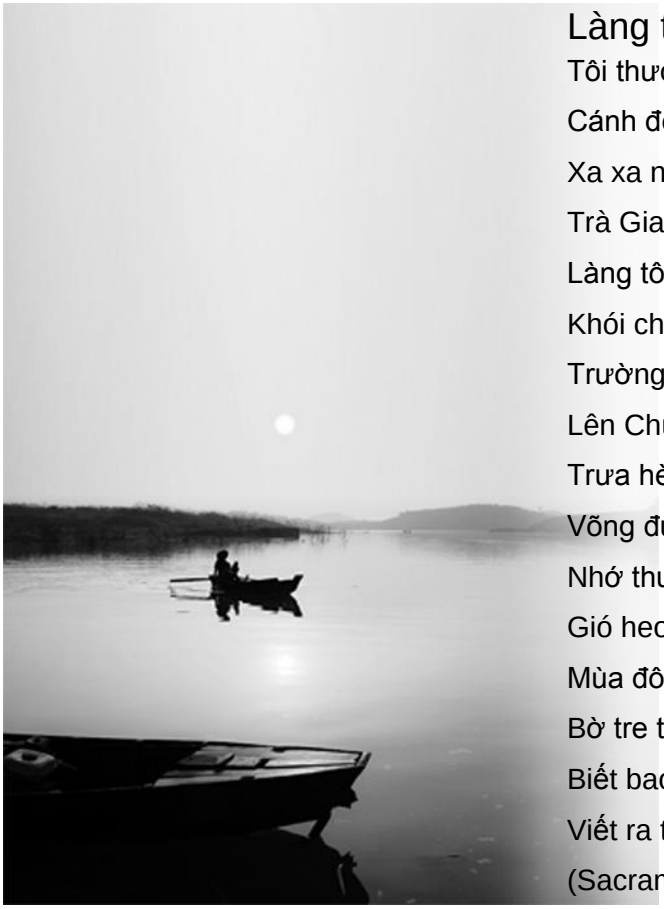

Làng tôi

Tôi thương thắm thiết làng tôi
Cánh đồng lầy lội con trâu đi cày
Xa xa núi Ấn đậm màu
Trà Giang uốn khúc, con đò sang ngang
Làng tôi có lũy tre xanh
Khói chiều vương tỏa mái tranh xóm nghèo
Trường làng con trẻ nô đùa
Lên Chùa, xuống Miễu ngày rằm đốt hương
Trưa hè chim gáy cúc… cu…
Võng đưa kẽo kịt, hò ơ … ngân dài
Nhớ thương mỗi độ thu về
Gió heo may thổi lá tre rụng đầy
Mùa đông nước lụt tràn đồng
Bờ tre trơ gốc, bùn lầy trượt chân
Biết bao nỗi nhớ niềm thương
Viết ra trang giấy cho vơi nỗi lòng.
(Sacramento 1994)

Nhà Thanh Alameda

Năm giờ thức dậy vén màn
Nhìn ra mặt biển thủy triều dâng cao
Xa xa dãy núi sậm màu
Ánh đèn chớp nháy như vì sao rơi
Hải âu nối cánh dăng hàng
Là sà xuống nước, chợt vùng bay cao
Ầm ầm rung chuyển bầu trời
Phi cơ cất cánh bay về hướng đông
Mặt trời tỏa sáng hồng hồng
Du thuyền lướt sóng nước trào trắng phau
Trên đường kẻ chạy, người đi
Hế lô chào hỏi gật đầu vui tươi
Buổi sáng thể dục hân hoan
Một ngày rồi lại một ngày qua mau
Bóng chim qua cửa trước thềm
Tuổi đời chồng chất tháng ngày nhiều thêm.
(Tháng 7/1993)

Trường dạy nghề

Trời Cali mênh mông bát ngát
Đất Cali ấm áp nắng hồng
Cộng đồng người Việt Nam mình
Cùng nhau học hỏi chọn nghề lo thân
Người Việt trí tuệ thông minh
Học hành rất giỏi, tay nghề khéo xinh
Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh
Mở trường công nghệ dạy nghề Hair, Nail
Trường Kim Anh thành công nổi tiếng
Cô Kim Anh dễ mến tận tâm
Học sinh Âu, Á, Mễ, Tàu
Trau dồi chăm chỉ lấy bằng rất đông.
(Tặng Cô Kim Anh 1994)

Xuân thanh bình

Đông tàn én lượn báo Xuân sang
Anh Đào đỏ thắm, Hồng hé nụ
Dồn dập xe qua, nhạc bập bùng
Dòng người rộn rã vui đón Tết
Hội chợ San Jose mở cửa rồi
Cờ Vàng sọc đỏ bay phất phới
Tay bắt, mặt mừng gặp bạn thân
Thao thức đêm Xuân nhớ quê nhà
Bao năm ray rứt niềm hoài ước
Mong lại ngày về thăm quê hương
Mẹ hiền ra đón đứa con xa
Áo mão hiên ngang đã trở về
Quê hương yêu mến vàng rực rỡ
Hát khúc hoan ca vạn nẻo đường.
(Hội chợ Tết San Jose 1994)

Lễ Tạ Ơn

Thu tàn Đông lại trở về
Mây mù u ám gió mưa lạnh lùng
Gió lay lá rụng xạc xào
Thân cây trụi lá trơ cành giơ xương
Sang đông mùa lễ Tạ Ơn
Nhằm ngày hai sáu thứ năm cuối tuần
Người người chào đón nhớ ơn
Chúa Trời ban phước gia đình điền viên
Gà tây, bánh bí rượu vang
Tạ ơn Thượng Đế nhớ ngày hôm nay
Vượt bao nguy hiểm gian nan
Tới nơi đất Mỹ yên lành tự do
Hân hoan mừng lễ Tạ Ơn
Chạnh lòng thương nhớ mùa đông quê nhà.
(1994)

Lụt ở Sacramento

Khoa học tối tân nhất Cờ Hoa
Sao trời mấy cánh tìm nghiên cứu
Cung quảng chị Hằng đến tận nơi
Biển sâu người nhái mò xuống đáy
Trời già tức giận nổi phong ba
Nước lũ dâng cao lên mái nhà
Xây thành đắp lũy bằng bao cát
Phương pháp đơn sơ chẳng lạ gì
Sao không nghiên cứu ngăn dòng nước
Nước biến dần như ảo thuật gia
Chế ra loại máy rà động đất
Báo trước giờ cho khỏi hiểm nguy
Vũ trụ thiên nhiên kinh khiếp quá
Khoa học tối tân cũng bằng thừa.
(Lụt tại Sacramento 9/1/1995)

Xuân

Xuân về lòng thấy nôn nao
Ngồi đây nhớ mẹ quê nhà Việt nam
Mỗi chiều mẹ đứng trước thềm
Ngắm dòng nước chảy, con đò sang ngang
Ngày xưa mẹ đón cháu con
Mẹ nhìn tà áo đỏ, xanh trắng, hồng
Bâng khuâng nhớ lại thuở nào
Thuyền trôi rẽ sóng tiếng cười vỗ tay
Bây chừ lòng lắm dạt dào
Cháu, con xa xứ con đò vẫn đưa.
(Viết về cho mẹ xuân 1994)

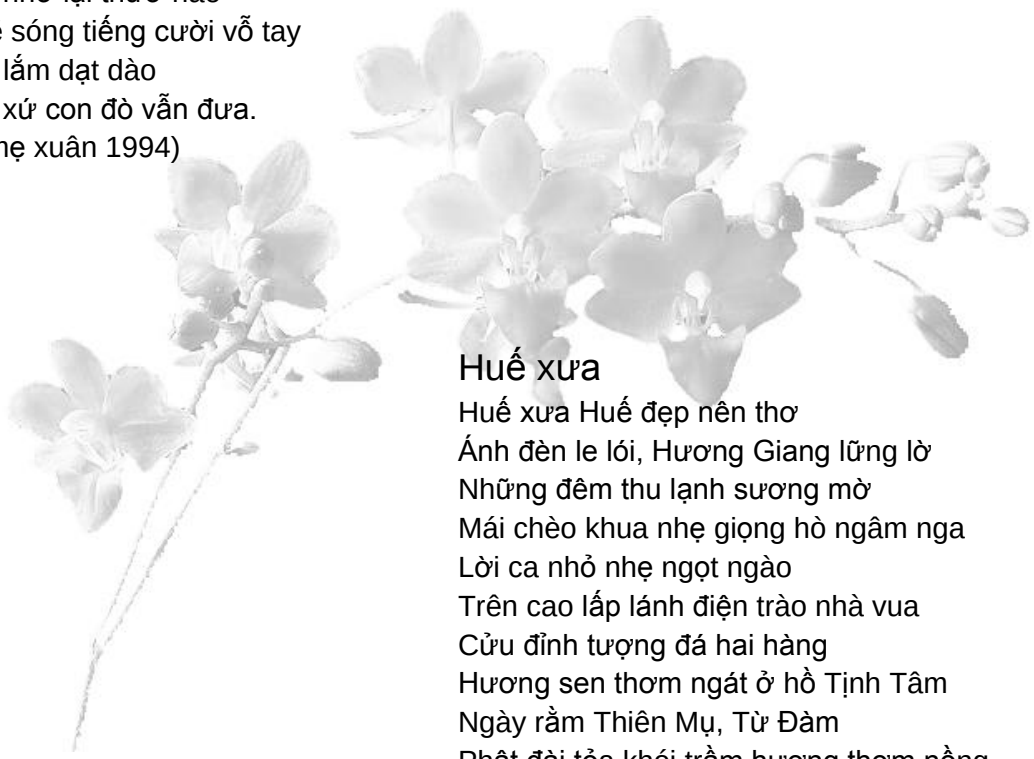

Huế xưa

Huế xưa Huế đẹp nên thơ
Ánh đèn le lói, Hương Giang lững lờ
Những đêm thu lạnh sương mờ
Mái chèo khua nhẹ giọng hò ngâm nga
Lời ca nhỏ nhẹ ngọt ngào
Trên cao lấp lánh điện trào nhà vua
Cửu đỉnh tượng đá hai hàng
Hương sen thơm ngát ở hồ Tịnh Tâm
Ngày rằm Thiên Mụ, Từ Đàm
Phật đài tỏa khói trầm hương thơm nồng
Học sinh Đồng Khánh tan trường
Áo dài tha thướt, tóc thề chấm vai
Nghiêng nghiêng chiếc nón bài thơ
Trường Tiền lộng gió nắng hè chói chang
Ngự Bình vi vút thông reo
Giốc cao vời vời cột cờ Nam Giao
Huế ơi Huế đẹp biết bao
Ngàn trùng xa cách vấn vương Huế hoài.
(Sacramento 1994)

Sắc Xuân

Đồi núi bao quanh sương mù đục
Chiều buồn giá lạnh đón xuân sang
Cành hoa mai đỏ bình sứ trắng
Áo dài tha thướt dáng thanh trang
Thoang thoảng hương thơm khói tỏa mờ
Bàn thờ hoa cúc sắc vàng tươi
Xuân đến tuyệt vời Đông giã biệt
Hoa lá xôn xao nắng ấm về
Thơm nồng hương phấn mừng xuân mới
Vương vấn tơ lòng dạ nhớ quê.
(Chiều ba mươi Tết năm Ất Hợi)

Nhớ ơn

Miền đất hứa cờ hoa Mỹ quốc
Giúp sáu con nương náu tấm thân
Sáu con bỏ xứ vượt biên
Biết bao nỗi khổ long đong sóng vỗ
Nay khôn lớn thành danh xứ lạ
Đại gia đình đoàn tụ một nhà
Ông bà, Trời, Phật thương cho
Gia đình tâm niệm nhớ ơn đời đời.
(Sacramento 1995)

Các con của Vương – Lê

Tháng năm Giáp Tuất chín tư
Cậu Út làm lễ ra trường Đốc Tơ
Trưởng nam Tiến sĩ hạch tâm
Cậu giữa hàng hải kỹ sư Hoa kỳ
Có bằng cao học kinh doanh
Còn cô gái lớn nhất nhà cử nhân
Cô Tư gái nhỏ Thiên Thanh
Trưởng phòng Y tế cộng đồng Á Châu
Trời thương, Phật độ các con
Má xin ghi nhớ tâm can suốt đời.
(Sacramento 1995)

Gởi về mẹ

Xuân về mẹ có vui không?
Thuyền neo chật bến, đò ngang vẫn còn
Ba mươi mẹ rước ông bà
Mẹ còn gói bánh, làm dưa chua hành
Ngày xưa đông đủ cháu con
Bây giờ vắng vẻ xa dần quê hương
Con thương mẹ đã quá già
Đón xuân thiếu cháu, vắng con mẹ buồn
Bên đây cũng chẳng vui gì
Quê người xứ lạ Xuân về tuyết rơi.
(1995)

Vườn rau nhỏ

Mảnh vườn rau nhỏ xinh xinh
Cà chua, cây ớt, bạc hà, rau thơm
Tía tô, kinh giới, sả, hành
Lưa thưa đám hẹ, xanh xanh vạc cần
Bí, bầu, mướp nở đầy hoa
Bướm, ong say đắm nhụy hoa ngọt ngào
Đầu hè dâm bụt trúc đào
Cây thông chim sẻ, chích chòe cãi nhau
Cúc cu hù hụ mái nhà
Bồ câu lãng tử chuyện trò suốt đêm
Sáng, chiều tưới nước bón phân
Chăm lo vun xới nẩy mầm tốt tươi
Hoa màu chẳng có là bao
Mùi thơm thảo mộc gợi tình quê hương.
(Hè Sacramento 1995)

Lên Chùa hái lộc

Chúng ta con của Phật, Trời
Đi Chùa hái lộc vui mừng Chúa xuân
Nghe kinh vơi bớt nỗi niềm
Chung vui chia khổ an tâm tu trì
Thành tâm trong dạ khắc ghi
Nhớ ơn Trời Phật dẫn đường chúng sinh
Cùng nhau dâng tấm lòng thành
Cầu xin Tam Bảo độ đời cháu con
Tĩnh tâm an lạc tâm hồn
Phát tâm niệm Phật từ bi đạo đời.
(12 giờ đêm …1995)

Xuân Bính Tý

Đầu năm con viết bài thơ
Nhớ bao kỷ niệm xuân về thời xưa
Nhớ mùi áo mới vừa may
Nhớ đêm Trừ Tịch canh nồi bánh chưng
Nhớ căn nhà bếp khói mờ
Nhớ mẹ bảo dọn bàn thờ gia tiên
Bánh, mứt, hoa, quả nhang đèn
Nhánh cau mẹ bổ khay trầu mẹ têm
Biết bao kỷ niệm êm đềm
Con xin chép vội đôi dòng nhớ thương.

Tình Quê

Bao năm xa cách quê nhà
Niềm thương nỗi nhớ ước mơ ngày về
Đường quê hoa lá xum xuê
Hàng tre rợp bóng tình quê nồng nàn
Nhớ ngôi trường cũ đầu làng
Nhớ lời Thầy dạy ngọt ngào êm êm
Nhớ con đê nhỏ chạy quanh
Chiếc cầu lắc lẻo giòng kênh lững lờ
Bao nhiêu kỷ niệm chợt về
Quê hương yêu mến tràn trề tình thương.
(1996)

Tình yêu

Tình yêu trên cõi đời này
Như cơn gió lốc, như mây lững lờ
Bay theo ngày tháng hững hờ
Chập chờn đom đóm tối trời đêm khuya
Yêu nhau mờ ảo sương mù
Mong manh ánh nắng như chiều cuối thu
Tình yêu bọt nước biển khơi
Dật dờ sóng vỗ bồng bềnh vỡ ra
Tình yêu như các loài hoa
Đua ra nở rộ chiều tàn rụng rơi
Tình yêu lấp lánh sao trời
Ngàn năm chẳng với đến nơi bao giờ
Tình yêu đẹp tựa giấc mơ
Giựt mình biến mất sờ vào tan ngay
Bao giờ hóa kiếp thi nhân
Tình yêu đẹp mãi ngàn năm vẫn còn.

Cho con

Má mong một sớm mai hồng
Như màu nắng tỏa trên đồng lúa non
Má không mơ ước cao sang
Chỉ mong nắng ấm đời con má đào
Cho con dòng sữa ngọt ngào
Mong con khôn lớn chuỗi ngày bằng an
Tháng, năm phiền muộn âu lo
Má xin chép lại vần thơ tạ từ
Xưa kia đời phủ mây mù
Mơ vầng trăng sáng đắp bù cho con
Mùa xuân chim hót véo von
Vui đời con trẻ môi son đỏ hồng
Ru con giấc ngủ say nồng
Mơ đồng lúa chín, nhớ dòng sông xanh
Lời ru mật ngọt trong lành
Cho con lòng mẹ dạt dào tình thương.
(Má cho các con 1996)

Thơ

Từ ngày ta muốn làm thơ
Ra vào ngơ ngẩn tìm vần thơ hay
Yêu thơ thì cũng một phần
Ước mơ thơ đậm nét tình cố hương
Vẩn vơ nhìn đám mây trôi
Nhìn vầng trăng sáng ngất ngây tâm hồn
Thơ ta ai đọc làm chi
Phí công mỏi mắt, ích gì cho ai
Hồn ta theo giấc mộng mơ
Chu du khắp chốn tìm vần thơ hay.

Tình Xuân

Ngày ấy xuân về tôi ngất ngây
Thả hồn mơ mộng chín từng mây
Sáng xuân theo mẹ đi hái lộc
Cầu khẩn đầu năm gặp phúc hên

Ngày ấy xuân về tiếng pháo reo
Tình xuân nồng thắm khắp mọi nhà
Tấp nập người người thăm chúc Tết
Thơm nồng xác pháo rải đường đi

Rồi ngày xuân ấy chợt qua mau
Tha phương viễn xứ tóc bạc màu
Nghìn trùng cách biệt buồn khôn tả
Mỗi độ xuân về nhớ cố hương.
(Sacramento 1996)

Ngân Giang

Con kênh nước chảy im lìm
Trên bờ tre phủ xanh xanh cát vàng
Hỡi ơi năm tháng phai tàn
Bờ tre trơ gốc, cát vàng về mô?

Nhớ thuở xưa ta ngồi cồn cát
Lặng lẽ nhìn dòng nước uốn quanh
Chiều thu nắng ấm hanh vàng
Nước sông lành lạnh ta nàng cùng bơi
Mênh mông dưới nước trên trời
Vẳng nghe tiếng Cuốc kêu sầu thảm thương

Dòng thời gian hững hờ trôi mãi
Ta bỏ nàng viễn xứ tha phương
Mùa thu xa xứ nhớ thương
Bờ tre cát lở, mái nhà rêu phong.
(Nàng là con kênh nhỏ - 1996)

Kỷ niệm 40 năm

Quê Phi Sơn Tịnh Ngân Giang
Sông Trà trong vắt, bãi dâu xanh dờn
Vườn cây hoa quả xum xuê
Gia đình đơn chiếc mẹ già, hai con
Đến năm đôi chín thành hôn
Về thôn Thạch Bích quê chàng nơi đây
Kể từ năm ấy đến nay
Đã tròn bốn chục năm đời bên nhau
Sáu con nam, nữ thành nhân
Học hành đỗ đạt thành danh xứ người
Trời thương, Phật độ chúng mình
Cháu, con, nội, ngoại gia đình điền viên.

Quê xưa

Cuộc đời trôi nổi tuổi cao niên
Biên chép ra đây bớt ưu phiền
Hẹn một ngày về thăm đất mẹ
Nhìn bụi tre già bóng ngã nghiêng
Đi nẻo đường xưa, bờ dậu đổ
Bãi dâu bát ngát, cát xám ngà
Sông Trà trong vắt, đò neo bến
Chiều tàn lữ khách vội sang sông
Quê hương ta đó, giờ xa cách
Nửa quả địa cầu ôi quá xa.
(Sacramento 1996)

Một chút tình quê

Ta viết bài thơ thương nhớ quê
Ta buồn nuối tiếc tuổi à… ê
Tưởng đâu năm tháng ta quên mất
Một chút tình quê xao xuyến lòng
Sáng nay gió lạnh làm ta nhớ
Nhớ lại ngày xưa đến ngậm ngùi
Nhớ căn nhà cũ thời thơ ấu
Tuổi hồng tuổi ngọc chạy rong chơi
Bỗng dưng ta muốn tan thành gió
Ôm gió bay vèo khắp mọi nơi
Gió ơi dừng lại quê hương ấy
Ngân Giang làng cũ thuở còn thơ
Ta viết bài thơ mùa lá rụng
Thoáng chút tình quê đến với ta
Chinh chiến triền miên thê thảm quá
Tim già thổn thức nhớ làng xưa.
(1996)

Thơ lẩn thẩn

Thơ là đôi chữ viết ra
Thơ là cảm xúc xót xa tâm hồn
Thơ là hơi thở mơ màng
Thơ là mạch sống dâng tràn thêm lên
Thơ là vui, thú mọi người
Thơ là câu nói viết ra chân tình
Thơ là ánh sáng bình minh
Thơ là câu hát tâm tình lứa đôi
Thơ là tiếng nói yêu đời
Thơ là tiếng khóc của người cô đơn
Thơ là đủ chuyện ở đời
Thơ là viết mãi, viết hoài mỏi tay.
(1996)

Đời

Trần gian là chỗ tạm dung
So đo séc méc cũng về cõi âm
Sống cho rộng lượng tấm lòng
Tâm hồn thanh thản mọi người yên vui
Lòng tham sanh tánh sân si
Phải biết diệt dục túi tham vô bờ
Thế gian là chỗ hư vô
Sanh, Lão, Bệnh, Tử chỗ mô cũng nhiều.
(Chiều buồn Lệ Phi)

Nhớ Huế

Lòng cứ hẹn, mà hẹn hoài hẹn mãi
Sao chưa về thăm xứ Huế cố đô
Huế xưa Huế đẹp mộng mơ
Dệt bao mộng ước tuổi thơ học trò
Đời thay đổi đâu còn chi nữa
Huế điêu tàn đổ nát xác xơ
Nhưng vẫn hẹn Huế chờ ta nhé
Đất Thần Kinh ghi mãi trong lòng
Mấy đời vua chúa lưu truyền
Tiếng tăm xứ Huế ngàn năm vẫn còn.
(Sacramento 9/1996)

Thương nhớ Cậu

Mấy năm nay không về thăm mẹ
Thăm cậu già bịnh hoạn ốm đau
Đường xa cách trở đại dương
Tình thương ruột thịt xót xa dạ bào
Bỗng tin buồn quê nhà đưa đến
Cậu lìa đời xa lánh trần gian
Cậu ơi lệ nhỏ ròng ròng
Bao giờ thấy mặt cậu mình nữa đây
Phi về thắp cậu nén nhang
Ôm hôn nồng thắm mẹ con trông chờ
Mấy ngày nhắc lại chuyện xưa
Hàn vi khổ cực ở kề bên nhau
Tuổi già cậu lại ra riêng
Nhiều điều tức giận nói không ra lời
Cớ sao nông nổi thế này
Em Thư mắc bệnh tâm thần cậu ơi!
Cậu buồn cậu tức cô đơn
Hồn thiêng hóa bướm bay về nhà xưa
Mẹ con thương khóc cậu nhiều
Cầu xin hồn cậu linh thiêng về trời
Niết bàn cậu đã đến nơi
Phi về làm ảnh dâng lên để thờ
Em Cung thờ cậu tại nhà
Đèn nhang cúng quảy cậu mình không trai
Suối vàng xin cậu hài lòng
Phi buồn nhớ cậu chép bài thơ thương
Vòng tay tôi ngẩn nhìn trời
Cho tôi nhớ lại ngày nào ấu thơ
Tuổi thơ tôi thiếu tình Cha
Nồng nàn bên Mẹ, tình thương Cậu, Bà
Ngoại tôi về tạm cõi tiên
Ba tôi đi xuống tuyền đài từ lâu
Cậu tôi nuôi nấng cận kề
Lúc còn nhỏ dại cậu thường khuyên răn
Thương yêu nhường nhịn làm đầu
Nghèo mà trong sạch, hơn giàu ác tâm
Gớm thay có kẻ bạo mồm
Thốt lên câu nói ngược đời dối gian
Cậu ơi con cố làm ngơ
Vẳng nghe tiếng cậu nói gần tai con
Hơn thua cấu xé làm chi
Trần gian tạm bợ cũng về cõi âm.
(Sacramento Mùa Đông 1996)

Luân Hồi

Từ ngày con ngộ pháp màu
Lòng con vơi bớt lo âu buồn phiền
Tin rằng tất cả: Nghiệp, Duyên
Do mình tạo lập kiếp sau được nhờ
Bận tâm suy nghĩ cũng thừa
Định luật nhân quả không chừa một ai
Ngày nay ta hãy bắt đầu
Tu thân tích đức để gieo nhân lành.
(Sacramento 1996)

Ru giấc ngủ

Đêm đã khuya mà sao ta không ngủ?
Hãy ngủ đi đừng nghĩ quẩn, nghĩ quanh
Hãy ngủ đi buồn chi người nhỏ mọn
Hãy vô tư như cô bé tuổi thơ
Hãy tưởng mình như đang tuổi mộng mơ
Mơ hy vọng còn đậm tình nhiều nghĩa
Hãy ngủ đi tim ơi đừng hồi hộp
Thở nhẹ nhàng cho giấc ngủ êm đềm
Ta quên đi những gì mà người nói
Câu nhỏ nhen séc méc hằng ngày
Thôi ngủ đi kẻo thân xác rã rời
Ta sẽ ngủ không buồn phiền chi nữa.
(Khuya 1996)

Chiều

Đông tàn Xuân lại đến rồi
Mặt trời ló dạng nắng vàng mong manh
Chim kêu chiêm chiếp trên cành
Vui mừng nhảy nhót mùa Xuân lại về
Cỏ non cây kiểng nở mầm
Bà đi ra vườn trồng vạc rau thơm
Chiều tàn sương xuống tối mờ
Dáng Kim Vi tới kêu bà ngoại ơi
Giựt mình mơ tưởng mỉm cười
Thụy Như léo nhéo: Nội đang làm gì?
Duy lam ngã ngớn đòi bồng
Bà mơ bà nhớ nhủ thầm gió mây.
(Sacramento 1996)

Buồn

Tôi ngán ngẫm và buồn phiền ghê gớm
Chuyện vu vơ mà nổi trận lôi đình
Tâm hồn tôi giờ chỉ biết buông xuôi
Như chiếc lá mặc cho luồng gió thổi
Nói một đàng, làm một nẻo thật ghê
Tôi hằng mong cho cuộc sống an lành
Mà chẳng được sao ưa gây rắc rối.

Mưa quê nhà

Từng cơn gió thổi ào ào
Lá vàng, giấy rác xoay tròn bay theo
Mưa rơi xối xả dọc ngang
Mưa tràn ngập cống, rác trôi lều bều
Trẻ em bán báo, bánh mì
Đua nhau tạt nước, quên đời lầm than
Vẳng xa lốc cốc mì xe
Tiếng rao lanh lảnh bánh giò nóng đây
Vỉa hè bàn ghế ngổn ngang
Người ngồi ướt át co ro đợi chờ
Quê nhà cực nhọc nắng mưa
Nhìn trời nhìn hạt mưa rơi thở dài.

Mẹ

Tôi mồ côi từ thưở còn thơ
Mẹ tôi ở vậy trọn đời nuôi con
Mẹ hiền nuôi nấng hai con
Ai ai cũng bảo mẹ tôi nhất đời
Ngày thơ tôi tưởng mẹ Tiên
Một mình chèo chống con thuyền ấm êm
Mẹ lo dựng vợ, gả chồng
Nuôi con thương cháu một đời vì con
Ngày nay tuổi mẹ bát tuần
Mắt mờ chân yếu tôi thương mẹ nhiều
Chiều chiều nhắn gió cùng mây
Gởi lời thương mẹ lệ tràn khóc mi.

(Thương mẹ 1997)

Kính dâng Cậu

Cậu đã đi rồi đi thật xa
Thiên đàng chốn ấy ngát hương hoa
Cậu đi trọn vẹn niềm ước muốn
Phước hưởng tuyệt vời nơi cảnh tiên
Cậu bỏ ra đi một chiều đông
Cháu không đưa tiễn lệ tuôn trào
Chia ly tử biệt lòng đau xót
Đi trước đi sau cũng một lần
Cháu xin dâng cậu bài thơ tiễn
Hồn cậu bay về nơi cảnh tiên.
(Kỷ niệm một năm Cậu tôi mất ở Việt Nam – Sacramento 1997)

Chị viết cho em

Chị viết cho em mấy vần thơ
Để em tiếc nuối tuổi dại khờ
Để em ôn lại thời thơ ấu
Nửa đêm thức giấc có chị bên

Dòng thư chị viết ngàn thương nhớ
Chị gởi về em đọc đỡ buồn
Mỗi khi chiều xuống, nắng chiều vương
Chị đứng trên thềm nhìn ra ngõ
Một thửa dâu xanh, bắp trổ cờ
Em ơi chị nhớ mùa mai nở
Là mẹ bảo em dọn bàn thờ
Đốt nén hương trầm dâng hiếu thảo
Chị buồn chị nhớ chuyện xa xưa.
(1997)

Xuân

Xuân về tươi thắm má hồng
Nắng vàng ấm áp, hoa cười gió Xuân
Cho đời tươi đẹp ước mơ
Yêu thương hạnh phúc, lứa đôi chung tình.

Hạ

Hạ về trái ngọt chim ca
Cho ta sức mạnh cố công học hành
Để ta thi thố tài ba
Thành công đỗ đạt vinh hoa cuộc đời.

Thu

Thu sang lá úa hoa tàn
Niềm thương nỗi nhớ lòng người nao nao
Đời thay đổi, cảnh chia ly
Đành ôm số phận biết sao bây giờ.

Đông

Đông về giá rét âu sầu
Tóc càng bạc trắng tiếc thời xa xưa
Đêm về mộng mị chiêm bao
Xót xa đau đớn kiếp người lưu vong.
(Sacramento 1997)

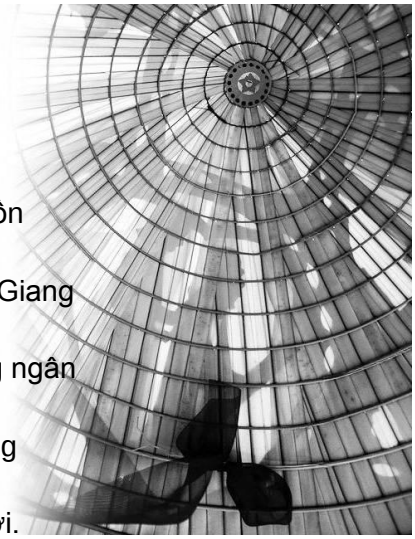

Mười câu nhớ Huế

Một thương xứ Huế nên thơ
Hai thương nhớ Huế ngẩn ngơ tâm hồn
Ba thương nhớ Huế bồn chồn
Bốn thương câu hát giọng hò Hương Giang
Năm thương Vĩ Dạ đò trăng
Sáu thương Linh Mụ, Từ Đàm chuông ngân
Bảy thương chiếc nón bài thơ
Tám thương tà áo thướt tha tan trường
Chín thương Điềm Cỏ, cầu Sương
Mười thương nhớ Huế thì thầm Huế ơi.
(1997)

Về quê

Năm chín mươi, tôi về thăm làng cũ
Làng Ngân Giang, chợ Mới xã Tịnh Hà
Đường gập ghềnh, đất đá lở tang hoang
Khu nghĩa địa họ Vương bị đào phá
Đập hết thành lấy đá, tìm không ra
Ôi thê thảm, mấy đời đâu có thế
Giờ hòa bình, mộ xới đất trồng khoai
Lòng uất hận lệ trào ra khóe mắt
Con cháu xa, nhà đổ nát tan tành
Tôi khấn vái ông bà linh phù hộ
Ráng ít năm, con cháu sẽ trở về
Xây mộ mả cho ông bà ấm áp.
(Sacramento 1997)

Thu

Thu về rộn rã nhả lời thơ
Thu cảm lâng lâng gió lạnh về
Thu chiều mây tím bay lãng đãng
Thu rắc mưa ngâu chớp sáng ngời
Thu nơi đất khách lòng tê tái
Thu nhớ quê nhà thuở ấu thơ
Thu yêu quê cũ yêu tha thiết
Thu về lữ khách dạ xót xa
Thu đi thu tới rồi thu đến
Thu mộng chiều tà tiếng lá rơi.
(Thu 1997)

Giọt lệ sầu

Lệ rơi xuống hình như ta đang khóc
Bởi vì ta tức giận kẻ ác mồm
Nhớ chuyện xưa ta đứng khựng bàng hoàng
Sao lạ quá ta không ngờ như thế
Làm sao thương khi đã thốt những lời
Tại sao người, gây rắc rối người ơi
Như thuở trước, người thường dở chứng
Thôi, ta hãy cười đi, cười tha thứ
Để bảo rằng ta không tức nhà ngươi
Ta coi nhẹ những lời người vu khống
Buồn làm chi sỏi đá, biết gì đâu
Lệ rơi xuống, lệ rơi lệ rơi thật
Ta đã thương, thương một kẻ điên khùng
Mong từ nay buồn phiền vơi bớt nỗi
Trái tim nầy thôi thổn thức vì ngươi.
(1997)

Nguyệt em

Sao em vội ra đi đành bỏ lại
Hai mẹ già, con, cháu, chồng em
Tôi nghiệp quá tuổi vừa năm mấy
Đã lìa đời xa lánh trần gian
Thế là hết không còn thấy Nguyệt
Chị thương em thương lắm Nguyệt ơi
Chị cầu xin hồn em siêu thoát
Về bồng lai tiên cảnh nghỉ ngơi.
(Viết cho Nguyệt 1998)

Ngày xưa

Nhớ lại ngày xưa
Ta bắt chuồn chuồn
Bay lên hàng giậu
Làm ta thẩn thờ

Ta đứng nhìn mây
Tự dưng muốn khóc
Gió bay rối tóc
Lạnh lạnh làn da
Chuồn chuồn bay xa
Mây trời lãng đãng
Mây trời về mô
Gọi thầm với gió.

Nỗi niềm

Hôm ấy môi ta muốn mở lời
Cho lòng ta bớt nỗi đớn đau
Cớ sao tim vẫn còn hồi hộp
Mở miệng ra rồi lại mím môi
Có phải là ta quá dại khờ
Để lòng ôm ấp mối tình mơ
Suốt đời tưởng thế là êm ả
Mỗt phút nghĩ suy lại thẫn thờ
Ta muốn xua đi những nỗi niềm
Để tim ta bớt khổ chơi vơi
Ước mong chẳng được thôi đành chịu
Chôn chặt nỗi niềm tận đáy tim.
(Tháng 7/1998)

Nhắc chuyện xưa

Phi nhắc chuyện quê xưa
Làng Ngân Giang thưở nọ
Tụi mình còn đi học
Chiến tranh tràn khắp nơi
Quê hương mình cực khổ
Chúng mình là nạn nhân
Kinh hoàng và khủng khiếp
Họ bắt mình lao động
Đào hầm và gánh đất
Đôi vai sưng đau nhức
Bàn chân lội đất bùn
Chúng mình phải ráng chịu
Rồi khổ ải cũng qua
Hòa bình ào ào tới
Chúng mình lại xa nhau
Phi tay ẫm tay bồng
Đi theo chồng vào Nam
Bốn chục năm không gặp
Qua xứ lạ quê người
Ôi phép trời mầu nhiệm
Chúng mình gặp lại nhau
Nhìn mái tóc bạc màu
Vui mừng ôn chuyện cũ
Nhắc lại chuyện xa xưa
Kể biết mấy cho vừa
Thôi Phi dừng Thu nhé.
(Tháng7/1998)

Khờ dại

Người ta khổ vì thương không nỡ nói
Tim yêu sai, dạ mến cũng nhầm người
Có kho tàng mà tặng chẳng đúng nơi
Người ta khổ vì yêu không đúng chỗ
Trái tim khô mà cứ tưởng tràn đầy
Nghe chuyện gì cũng tưởng đẹp tưởng hay
Dấn thân mãi để nhìn trời, dưới đất
Khi bị thương thì lại để trong lòng
Không biết chữa lại còn đem dấu kín
Ấy là dại là khờ không tha thứ.
(Sacramento 30/8/1998)

Đi Chùa

Viếng chùa lễ Phật đầu năm
Trầm hương tỏa khói chuông chùa ngân nga
Đêm khuya quỳ giữa Phật đài
Nguyện cầu cho mẹ, quê nhà an khang
Nghe kinh niệm Phật Di Đà
Chạnh lòng xa xứ lệ sa cửa thiền
Đạo đời xin chút hữu duyên
Cho lòng vơi bớt muộn phiền thế gian.
(Mậu Dần 1998)

Xuân Mậu Dần

VUI mừng đón Tết đến mọi nhà
CHÚC bạn thân thương ở nơi xa
NĂM mới an khang và thịnh vượng
DẦN về sức khỏe mạnh dồi dào
MÙA mai, đào nở vàng, hồng thắm
XUÂN sắc hương thơm đẹp tuyệt vời
AN cư phát đạt Tài, Lộc, Thọ
LẠC nghiệp sum vầy phúc đại gia.

Đánh Tứ Sắc

Bắt tay ta gặp bạn hiền
Ở nơi xứ lạ bạn hiền hiếm hoi
Bạn ta, ta bạn hợp nhau
Hàn huyên chia xẻ chút tình bơ vơ
Ngồi gần xít lại nhỏ to
Ra quân áo giáp đỏ, xanh, trắng, vàng
Quân anh đủ cặp thẳng hàng
Còn tôi thiếu Tướng biết làm sao đây?
Hít hà suy nghĩ vò đầu
Tức ơi là tức thiếu xanh dư vàng
Vậy là ta thắng bạn rồi
Xòa ra, xóa lại niềm vui qua ngày.
(Tặng mấy ông Tứ Sắc 1998)

Trưa hè

Trưa hè vắng vẻ im lìm
Tìm mây chẳng có nhìn trời trong xanh
Nắng buồn nắng gắt chói chang
Tâm hồn lạc lõng đơn côi ngỡ ngàng
Láng giềng cửa đóng then gài
Nhà nhà vắng vẻ âm thầm trầm tư
Quanh ta chỉ có mình ta
Sống đời viễn xứ cho qua tháng ngày.
(Hạ 1998)

Vào Thu

Trời vào Thu gió se se lạnh
Lá lìa cành là đổi màu da
Nhìn đồi phong lá vàng rực rỡ
Mây lững lờ đợi gió bay xa

Trăng Thu nửa mảnh treo sườn núi
Gió lạnh thổi về lúc nửa đêm
Mỗi lần Thu đến lại buồn thêm
Biết nói cùng ai những nỗi niềm.
(Alabama 1998)

Thuyền kỷ niệm

Từ ngày cộng sản vào Nam
Sáu con quyết chí đi tìm tự do
Lênh đênh trên chiếc thuyền con
Thuyền thương biển tội đẩy đưa vào bờ
Biết ơn ghi nhớ Phật, Trời
Đúc thuyền vàng thỏi để đời về sau.
(1988)

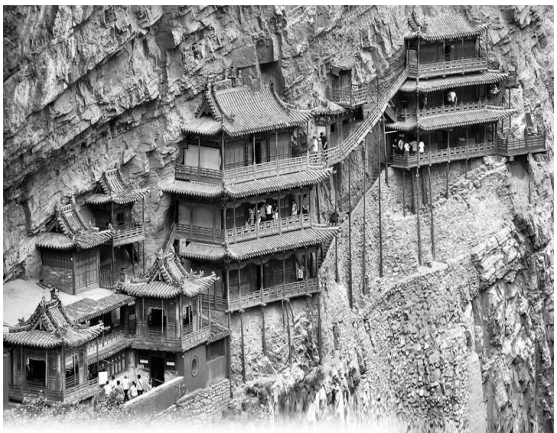

Du lịch Trung Quốc

Chúng mình bốn kẻ nhàn du
Viếng thăm Trung Quốc, nước Tàu cổ xưa
Thâm cung bí sử chúa, vua
Trường Thành Vạn Lý khắc ghi ngàn đời

Thuyền rồng bến nước hồ Tây
Từ Hy nghỉ mát rong chơi mùa hè
Hàng Châu dệt lụa tơ tằm
Dòng sông Dương Tử, Tô Châu lẫy lừng

Tháp cao, chùa rộng mênh mông
Xây cung điện ngọc thênh thang để đời
Từ ngày cách mạng Hồng Mao
Rừng cờ đỏ thắm An Môn hãi hùng

Khách xa viếng cảnh bùi ngùi
Long quy tượng đá giữa trời buồn hiu
Cầu mong cuộc sống đổi đời
Vòng quanh trái đất an cư thanh bình.
(Đi chơi Trung Quốc 1998)

Mơ

Tôi không mơ ước gì nhiếu
Tôi không mơ ước nhiều tiền giàu sang
Tôi mơ hai chữ bằng an
Tánh tình rộng rãi, vị tha, công bằng.

Sợ

Tôi sợ gặp phải người tà
Tánh tình bất nhất, đa nghi, lắm lời
Nói qua, nói lại vòng vo
Nói hoài nói mãi tôi đành làm thinh.
(Sacto 98)

Mùa Đông

Sáng nay thấy tuyết đầy sân
Xe nằm từng đống một màu trắng tinh
Nhà nhà đường phố trắng phau
Nằm im lạnh lẽo chìm vào hư vô
Cây khô tuyết phủ chơ vơ
Đường xa trắng xóa hoang sơ mịt mù
Không gian mây tuyết lạnh lùng
Nhìn ra cửa sổ tưởng mình chiêm bao
Lạnh tê cóng, lạnh rùng mình
Mùa Đông tàn úa buồn ơi là buồn.
(Lake Tahoe 1998)

Lời khuyên

Khuyên người đừng có ngang tàng
Tưởng mình là đúng nói hoài nói dai
Khuyên người ở ẩn an nhàn
Đó là hồng phúc trời ban nhớ lời
Khuyên người chớ có tị hiềm
Nhỏ nhen ganh ghét khổ tâm ích gì
Khuyên người rộng lượng vị tha
Thật lòng tốt dạ tiếng đời về sau
Khuyên người tự nhủ với lòng
Nàng thơ sẽ đến cùng người hoan ca
Hoa thơm cỏ dại bên dòng
Ta đem tô điểm mấy vần nghêu ngao
Sống vui êm ấm thuận hòa
Yên tâm vững dạ bằng an lâu dài.

Nắng Thu

Nắng Thu vàng vọt nắng mong manh
Vài bông hoa tím nở đầu cành
Đôi chim nho nhỏ bay tình tứ
Hoa cúc nở đầy Thu đã sang

Nắng mới vừa lên nắng sáng Thu
Lá phong hừng đỏ sắp rụng tàn
Chim ca chim hót nghe thánh thót
Khúc hát tâm tình buổi sang Thu

Nắng ấm tràn lên lá lên hoa
Nắng làm tôi nhớ đến quê nhà
Nắng vàng năm ấy tôi dệt mộng
Ao ước thành chim có cánh bay

Nắng Thu nhè nhẹ tợ như mây
Văng vẳng đâu đây gió gọi thầm
Nắng bay theo gió bay theo gió
Gió lạnh rùng mình Thu đã sang.
(Thu 1998)

Mưa

Mưa rơi lạnh lẽo mù trời
Mưa rơi tí tách cuộc đời buồn tênh
Buồn nơi xứ lạ quê người
Bon chen cuộc sống mệt nhừ tấm thân
Tương lai nào biết ra sao
Sống trong hiện tại mong cầu bằng an
Tạm quên quá khứ ngậm ngùi
Nhớ bao kỷ niệm chôn vùi thời xưa
Dệt bao mộng đẹp cho vừa
Càng nhiều tham vọng càng nhiều đắng cay
Chung quy rồi cũng ra đi
Đôi bàn tay trắng tham chi cõi trần
Thế gian vạn vật đổi dời
Tuần hoàn luân chuyển cũng thành hư vô.
(Đông 1998)

Mai

Mùa Xuân mai nở ven rừng
Vàng tươi góc núi lòng người nao nao
Ta về dỗ giấc chiêm bao
Cành hoa vàng rực ngọt ngào sắc Xuân.

Lan

Cành hoa Lan tím mong manh
Ngày xưa mái tóc đen cài đóa hoa
Chuông ngân vang vọng thiết tha
Đò ngang rời bến, người qua sông buồn.

Cúc

Thu về Cúc nở vàng sân
Đôi chim sâu nhỏ tần ngần hỏi nhau
Lòng ta ngơ ngẩn buồn buồn
Hình như hoa Cúc bâng khuâng mỉm cười.

Trúc

Trúc xanh rũ nhánh úa tàn
Nhớ ai thân Trúc hao mòn tong teo
Trúc buồn Trúc đứng ngã nghiêng
Người ôm gối chiếc tương tư đợi chờ.
(Sacramento 1998)

Vô tư

Ta không mong đợi mùa xuân
Vì đời ta đã không xuân lâu rồi
Dù xuân trên đất nước người
Hay xuân vạn nẻo đất trời cũng không
Mùa thu, mùa hạ, mùa đông
Cũng đừng về với tâm hồn héo hon
Trôi theo con tạo xoay vần
Cho ta quên hết nỗi chờ, đợi mong
Ta không muốn biết mùa đông
Thì ta khỏi khổ đời không nắng hồng
Ta không mơ mộng mùa thu
Để ta khỏi thảm khỏi sầu cỏ cây
Đừng mong ánh nắng hạ về
Bâng khuâng vương vấn mùa hè xa xưa
Dù ta mang tiếng dại khờ
Nhưng tim ta được hững hờ vô tư.
(1988)

Nhớ mãi

Tôi nhớ mãi mùi thơm hương trổ lúa
Nhớ mùa hè rộn rã tiếng ve kêu
Cây dừa xanh trĩu trái phía sau vườn
Chùm khế ngọt bầy chim đang rỉa phá
Cánh đồng lầy quê ngoại nước mênh mông
Đàn cò trắng tìm mồi nghiêng soi bóng

Tôi nhớ mãi tháng năm thời bé dại
Chạy ra sân tắm lúc trời đổ mưa
Khi đêm về ngoại kể chuyện đời xưa
Dù tuổi dại trẻ thơ tôi còn nhớ
Khóc người xưa vất vả sống cơ hàn

Tôi nhớ mãi chiếc cầu tre lắc lẻo
Hàng cau già cao vút giây trầu leo
Tiếng gà gáy ngọn đèn dầu le lói
Bụi chuối tiêu cằn cỗi lá xác xơ

Tôi nhớ mãi nhớ hoài và nhớ mãi
Miền quê hương đất Việt thời ấu thơ
(Một làng quê miền Trung)

Quê Tôi

Tôi yêu xứ Quảng miền Trung
Thu Xà phố chợ biển xanh hữu tình
Sông Trà núi Ấn quê mình
Tích xưa huyền thoại Khổng lồ qua sông
Trên vai gánh bút, ấn, nghiên
Bước qua sông Trà té ngã đứt dây
Bên này Ấn hóa núi Thiên
Bên kia nghiên đổ đá xanh chất chồng
Sông Trà uốn khúc hình rồng
Bốn mùa nước chảy ruộng vườn tốt tươi
Quê tôi chinh chiến điêu tàn
Kẻ đi lưu luyến vọng tình hoài hương.
(Sacramento 1999)

Mơ

Một giấc mơ thôi cũng ấm lòng
Mỗi lần nghĩ đến lệ còn vương
Mỗi khi ao ước đời quên lãng
Một giấc mơ tan mộng vỡ rồi
Một thoáng phù vân còn đâu nữa
Mỗi mùa xuân đến xuân lại đi
Mỗi câu tâm sự buồn ray rứt
Ước muốn không thành đành chịu thôi.

Mơ mộng

Ta hóa ra nụ hồng
Ai hóa ra cánh bướm
Bay lượn trong vườn hồng
Dưới nắng vàng óng ánh
Ta hóa thành áng mây
Ai hóa thành luồng gió
Gió dìu mây lên cao
Cho mây đừng lang thang
Ta hóa ra loài chim
Ai hóa cây cổ thụ
Để tối về chim ngủ
Nghe gió rừng hát ru
Ta hóa chim hải âu
Ai hóa thành con tàu
Cho hải âu đến đậu
Quên cuộc đời lãng du.
(Hè 1999)

Đi Chùa

Lên chùa thắp nén hương
Cúi đầu con lạy Phật
Sám hối mọi lỗi lầm
Những điều sai vướng bận
Lòng con thấy được yên
Bóng xế chiều nghiêng nghiêng
Bầu trời xanh én liệng
Gió chiều nhè nhẹ lay
Bỗng hồn con xao xuyến
Thấp thoáng Thu lại về
Nhớ mẹ già nơi quê
Bao giờ về thăm mẹ
Xếp vội Kinh với Kệ
Phóng mắt nhìn xa xăm
Rời chùa hồn tư lự
Tiếng chuông chùa ngân xa.
(Sacramento tháng 7/1999)

Thơ tha phương

Mười năm ta ở xứ người
Da mồi, tóc bạc nụ cười vẫn tươi
Cuộc đời trôi nổi đổi thay
Nhớ ngày thu ấy ngậm ngùi ra đi
Đêm nằm bên mẹ khóc thầm
Ưu phiền lo lắng cũng đành mà thôi
Tìm quên trong cảnh xế chiều
Từng trang sách Phật nhiệm mầu cao siêu
Cuộc đời rồi sẽ về đâu
Mong tìm giải thoát nỗi sầu thế gian
Cảm thương thân phận lá vàng
Xóa mờ tan biến thời gian nhiễu điều
Hoài hương nhớ mãi mỏi mòn
Mơ về bến cũ đường làng ngày xưa.
(Sacramento Tháng 9/1999)

Mưa Ngâu

Sáng nay trời nắng chang chang
Nửa đêm thức giấc ngỡ ngàng nghe mưa
Nhìn ra cửa kính rèm thưa
Mây đen, chớp sáng nước mưa ào ào
Mưa Ngâu tắm mát nắng hè
Xua tan cái nóng cuối hè gần thu
Mưa rơi giọt ngắn giọt dài
Tưởng chừng như lệ của ai buồn phiền
Ngưu Lang, Chức Nữ khóc ròng
Một ngày hội ngộ trên cầu sông Ngân.
(Hè 1999)

Mười Thương

Một thương con mắt đã mờ
Hai thương răng nhức, lưng đau hoài hoài
Ba thương tai điếc, miệng câm
Bốn thương quanh quẩn vô, ra trong nhà
Năm thương con cháu ở xa
Sáu thương chẳng biết tâm tình cùng ai
Bảy thương những kẻ nói dai
Tám thương kể mãi chuyện xưa nhiều lần
Chín thương bất ổn tâm thần
Mười thương mệt mỏi thở ra hơi dài.
(Sacramento 1999)

Hai con Bướm

Đôi con bướm trắng chập chờn
Bướm bay bướm lượn cúc vàng nở hoa
Bướm ơi bướm giỡn với hoa
Để ta bắt bướm ép vào tập thơ
Hai con bướm trắng nhởn nhơ
Biến tan ước muốn bướm về với ta
Cánh hoa sầu rụng úa tàn
Bướm ơi bướm hỡi bướm bay mất rồi.
(Thu 1999)

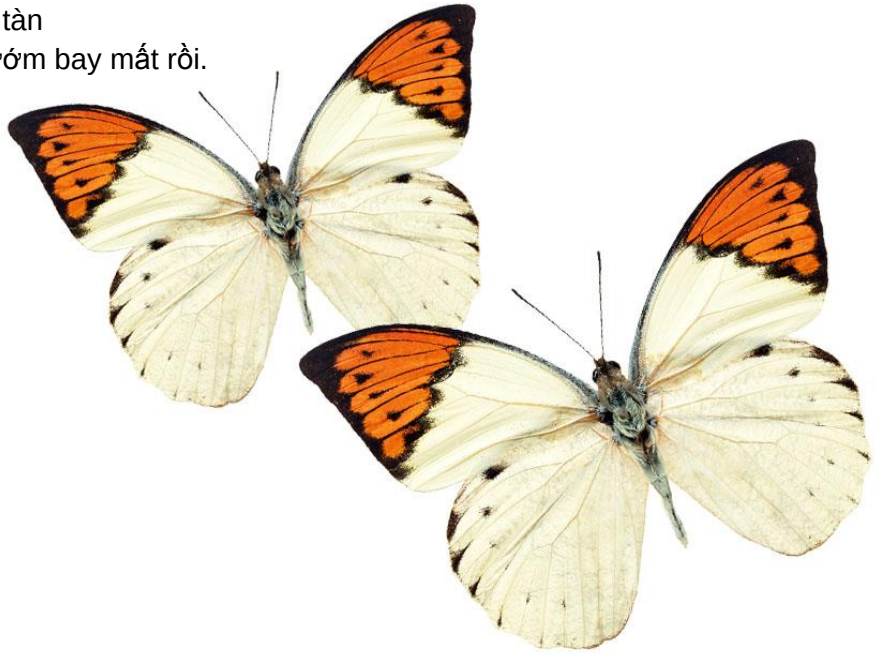

Thơ

Thơ là nhã ý thành lời
Như chim nhảy nhót hát mừng mùa Xuân
Thơ là ý đẹp mặn nồng
Như làn gió mát ngất ngây tâm hồn
Thì thầm nước mắt tuôn rơi
Mỉm cười mơ tưởng đôi lời nhớ thương
Ô hay giấc mộng trăng sao
Viết lời âu yếm êm đềm biết bao.

Tâm tư

Nơi đây xe cộ ồn ào
Sao ta lạc lõng thấy đời quạnh hiu
Nhà cao phố xá đông người
Kẻ qua người lại dập dìu vô tư
Lòng ta vương vấn nỗi buồn
Nhớ đồng lúa chín, nhớ vườn cau xanh
Nhớ dòng kênh nhỏ thiết tha
Hè về tắm mát tình quê đậm đà
Thời gian vùn vụt trôi mau
Chỉ còn thương tiếc những gì đã qua
Tạ ơn Trời, Phật giúp ta
An tâm vững dạ sống đời ly hương
Cầu xin con, cháu sau này
Tương lai rực rỡ cuộc đời bằng an.
(Sacramento 1999)

Sang Thu

Chao ôi Thu lại trở về
Xóa tan ánh nắng mùa hè chói chang
Non cao mù nhạt sương mờ
Đã nghe hơi rét rùng mình lạnh da
Hằng Nga mây phủ mù mờ
Hoa tàn rơi rụng lá vàng cây khô
Hải âu bay lượn đầy trời
Người buồn tựa cửa nhìn ra nghĩ gì?
(Thu 1999)

Thơ chúc Tết con Rồng

VUI đón Rồng về rực ánh hoa
XUÂN sang ấm áp nắng chan hòa
CHÚC Tết bạn thân trẻ, khỏe đẹp
MỪNG Xuân quí quyến sự bằng an
NĂM Rồng thịnh vượng Tài, Lộc, Thọ
MỚI đến gia đình hạnh phúc vui.

Thương Cháu

Bà thương các cháu của bà
Cháu nội, cháu ngoại cũng đều như nhau
Thụy Như rồi đến Kim Vi
Duy Lam trai lớn thứ nhì Trường Lê
Lê Thi rồi đến Hà Giang
Bé nhỏ Lê Thịnh cả bầy đẹp xinh
Bà thương các cháu của bà
Cầu mong các cháu sau nầy thành công
Học giỏi như má như ba
Đại gia phúc đức ông bà hiển vinh.
(Hạ 99)

Nắng Hạ

Nắng hạ về, rộn ràng nhảy múa
Một ngày vui, đùa giỡn cỏ cây
Những bông hồng, hương thơm ngây ngất
Mây lang thang, nhè nhẹ bay bay
Nắng thẹn thùng, nắng đùa theo gió
Hàng cây xanh, ngã bóng rung rinh
Nắng hạ đẹp, mây hồng lơ lửng
Trời trong xanh, nhấp nháy ánh sao
Nắng mùa hạ, tràn trề sức sống
Ngàn cỏ cây, đơm trái trổ hoa
Lũ chim non, tha hồ ca hót
Nắng hạ tàn, thu đến mộng mơ.

Nhớ Ngân Giang

Ai về xứ Quảng Ngân Giang
Cho ta nhắn gởi đôi lời nhớ thương
Nhớ bao kỷ niệm êm đềm
Nhớ ngày xuân đến mai vàng nở hoa
Nhớ câu chúc Tết ngây thơ
Nhớ bao ước hẹn đợi chờ sớm hôm
Nhớ thương tiếng mẹ gọi con
Tiếng mời trà bánh dạ thưa ngọt ngào
Ngày nay dù sống ly hương
Sông Trà, núi Ấn nhớ thương mỏi mòn.
(1999)

Đông 99

Cây khô lá rụng trơ cành
Nắng vàng mùa hạ cũng đành bỏ đi
Nhìn trời chỉ thấy mây mù
Mưa rơi nhè nhẹ êm đềm biết bao
Chợt nghe bão lụt hãi hùng
Xa nhà ta vẫn nhớ về quê hương
Lạy trời bão, lụt nhỏ thôi
Để dân bớt khổ, đói nghèo lầm than
Xin đừng nước lụt trôi nhà
Xin đừng bão tố, gió mưa phũ phàng
Xin đừng tàn phá mùa màng
Xin đừng xóa bỏ quê nghèo Việt Nam
Vài dòng của kẻ tha phương
Nhớ về đất mẹ, xót xa đau lòng.
(Bão lụt 1999)

Tức Giận

Tức giận hờn căm mấy cũng thừa
Vội vã viết bừa vào trang giấy
Cho lòng vơi bớt giận vào đây
Giấy trắng nhớ giùm ta giấy nhé
Ngoài trời gió lạnh đổ cơn mưa
Cảm xúc cho nên ta viết bừa
Lẩn thẩn đôi lời thơ tâm sự
Để tặng cho người ưa nói VU.
(Sacramento 1999)

Trái Tim già

Ta viết bài thơ không thương, nhớ
Không thương, không nhớ, chỉ hững hờ
Không hẹn, không hò, không chờ đợi
Để mà không nhớ cũng chẳng mong
Ta viết bài thơ không vấn vương
Cũng chẳng là mơ, chỉ ngại ngùng
Đã biết tình đời như sương khói
Nhớ thương mơ mộng để mà chi
Ta viết đôi dòng như thế đấy
Tim già khô cạn những lời thơ.

Thương Mẹ

Mẹ ơi con phải đi xa
Rưng rưng nước mắt xót xa trong lòng
Mẹ ơi thương mẹ rất nhiều
Mẹ hiền nằm đó đau lòng con đây
Lạy Trời, cầu Phật thương con
Mẹ con bớt khổ đớn đau thân già
Mẹ ơi con gọi mẹ hoài
Con hôn con hít mẹ nào có hay
Mẹ ơi mẹ hỡi mẹ ơi
Con thương con nhớ biết làm sao đây
Chắp tay con lạy mẹ hiền
Tam tòng, tứ đức suốt đời nuôi con.
(Mẹ nằm bệnh viện 1999)

Xuân Canh Thìn

Xuân về cây cảnh lại đơm hoa
Mừng xuân con cháu tụ một nhà
Bàn thờ hoa quả hương thơm ngát
Trên tường treo ảnh cảnh bốn mùa
Lề xưa vẫn nhớ truyền con cháu
Nết cũ chu toàn đẹp khang trang
Tục lệ gia phong ráng giữ gìn
Dù nơi đất khách vẫn không nhòa.
(Sacramento năm 2000)

Tết Con Rồng

Đầu năm thiên kỷ hai ngàn
Tết về rồng múa chào mừng chúa xuân
Cháu, con bẻ lộc hái hoa
Dâng bàn thờ Phật, ông bà tổ tiên
Lâm râm khấn nguyện độ trì
An khang phúc lộc gia đình an vui.
(Viết ngày mùng một tết)

Lì xì cho cháu ngoại, nội

Bà ngồi trên ghế
Các cháu đứng bên
Áo dài khăn đóng
Vòng tay cúi đầu
Chúc ông, chúc bà
Miệng cười e thẹn
Răng mọc chưa đều.
Thật là dễ thương
Xòe bàn tay nhỏ
Cầm bao lì xì
Thương quá là thương
Bà hôn bà hít
Bà mong cháu lớn
Học hành giỏi ngoan
Các cháu dạ to
Bà hôn các cháu.
(Năm Thìn)

Thương con

Thương con nên má làm thơ
Nhớ con nên má viết thơ nguyện cầu
Dù cho cách trở xa xôi
Chấp tay cầu lạy Phật Bà sáng, hôm
Cầu xin con cháu bằng an
Đôi dòng thơ nhớ, thơ thương đỡ buồn.

Niềm Tin

Khi con quỳ lạy Phật Bà
Bao nhiêu buồn khổ bỗng rời bay xa
Khi con cầu nguyện thiết tha
Linh quang Tịnh xá sáng ngời bên con
Khi con nhỏ giọt lệ buồn
Vẳng nghe tiếng mõ tiếng thầy tụng kinh
Lòng con xao động niềm tin
Đọc kinh Địa Tạng xóa bao muộn phiền.
(Sacramento 2000)

Ngày Mother's Day

Năm nay ngày lễ Mẹ
Làm con nhớ mọi năm
Cũng tháng nầy năm trước
Con viết card gởi về
Hình hoa hồng thật đẹp
Gởi về mẹ kính yêu
Mẹ hy sinh cao cả
Lòng mẹ rộng bao la
Mẹ đợi đứa con xa
Ngày vĩnh biệt trần gian
Con không kề bên mẹ
Lệ ướt đẫm hàng mi
Hôm nay ngày lễ mẹ
Con dâng mẹ nén hương
Năm, tháng, ngày đau thương
Những người con không mẹ.

Cây Chuối

Thương cho cây chuối sau vườn
Thấp tè bé xíu lá xòe xanh xanh
Bơ vơ chuối đứng một mình
Im lìm chịu đựng núp bên hàng rào
Chuối ơi chuối ở nước nào
Ta mang chuối đến trồng vào nơi đây
Chuối xanh ráng lớn mau mau
Bón phân tưới nước thêm vào chuối nha.

An Lạc

Ngày ngày lo công việc
Chăm sóc mấy chậu bông
Cắt tỉa những cành hồng
Trồng vạc khoai, bụi ớt
Vui thú cùng cỏ cây
Bỏ chuyện quá khứ qua
Thôi đừng nghĩ xót xa
Sống an lạc hiền hòa
Hạnh phúc ở tâm ta
Nguồn vui do ta tạo
Tâm luôn giữ bình yên
Lòng luôn luôn trong sáng
An phận với tuổi già
Sống vui thú thảnh thơi
Lòng ta luôn sung sướng.

Gió

Bỗng dưng gió thổi ào ào
Gió đang giận giữ gió gào gió la
Gió rung cây cối ngã nghiêng
Gió bẻ gãy cành gió suốt trái non
Gió gieo nỗi khổ nỗi sầu
Hoa tàn trái rụng chết mòn cây xanh
Gió ơi có phải gió hờn
Thoảng nghe hơi gió có mùi đắng cay
Chớp lòe trời đổ cơn mưa
Gió vơi nổi giận từ từ gió im.
(Tháng 4/2000)

Dĩ Vãng

Anh có nhớ mùa thu năm ấy
Hàng dừa xanh vườn chuối vạt thơm
Tay nắm tay rảo bước trên đường
Chiều thu tím mây trôi lãng đãng
Gió thu về lành lạnh làn da
Nhìn hàng tre bờ dậu xa xa
Nhà em đó chúng mình rảo bước
Mau về nhà mẹ đợi chúng ta
Anh có nhớ bao năm rồi nhỉ
Mình không về quê cũ làng xưa
Thời chinh chiến quê hương đổ nát
Chúng mình đi bỏ lại làng xưa
Bao mùa thu đến, thu lại qua
Các con mình chưa biết quê ta
Chúng chỉ nhớ lơ mơ hai tiếng
Việt Nam ơi quê mẹ đáng yêu
Ôi dĩ vãng ngày xưa ôm ấp
Người tha phương mòn mỏi xót xa.
(Canh Thìn)

Tình bốn mùa

Xuân về hoa nở vàng tươi
Một bầy bướm trắng, bướm vàng nhởn nhơ
Bầy chim ríu rít chuyền cành
Nắng hồng ấm áp hoa cười rung rinh
Mùa hè nóng nắng chói chang
Sân trường vắng vẻ, ve sầu nỉ non
Đưa tay che ánh nắng chiều
Đò ngang rời bến, sáo diều vi vu
Sang thu lá úa đổi vàng
Lá vàng rơi rụng, gió bay xạc xào
Hằng Nga núp bóng phù vân
Từng hồi chuông đổ lúc gần lúc xa
Mùa đông giá rét mưa sa
Mẹ ngồi bên bếp lửa hồng hơ tay
Giật mình chó sủa gâu gâu
Buồn thương vương nhớ những ngày xa xưa.

Xuân Tân Tỵ

Xuân về cầm bút ngẩn ngơ
Viết lên trang giấy bài thơ Tết về
Tay cầm cây bút nhìn mưa
Tưởng như mình mới tuổi vừa mười lăm
Nhớ đầu năm tiếng chúc mừng
Nhớ con chim sáo trong lồng nhìn ra
Nhớ đàn bướm trắng là sà
Nhớ vồng cải cúc nở hoa màu vàng
Nhớ lắm sao, nhớ bao nhiêu
Nặng tình quê cũ, dẫu là nghìn năm.
(Tết Tân Tỵ 2001)

Cúng Tết Nguyên Đán

Mùng một cúng rước ông bà
Mùng ba cúng tạ tổ tiên về trời
Cháu, con, nội, ngoại một nhà
Nấu nướng đủ thứ dâng lên bàn thờ
Trên bàn mâm cổ bày ra
Đèn, nhang thắp sáng khói bay mờ mờ
Các cháu mặc áo chỉnh tề
Áo dài khăn đóng lạy quỳ trang nghiêm
Cúi đầu khấn vái tổ tiên
Cúng ba ngày Tết cổ truyền Việt Nam
Ông bà khen cháu hiền ngoan
Gia đình phúc đức giữ gìn gia phong.
(Tết Tân Tỵ 2001)

Nhớ cháu

Cháu bà môi đỏ má hồng
Nhớ ngày còn bé bà bồng bà hôn
Nước da ngào ngạt mùi thơm
Mắt to mày đậm má bầu tròn xinh
Năm nay các cháu lớn khôn
Mỗi lần về đến chạy ôm hôn bà
Nhớ câu tục ngữ nước ta
Tre già măng mọc, phải không cháu bà?
(Hôn các cháu bà Lệ Phi)

Bà kể chuyện

Này các cháu lại đây bà kể chuyện
Chuyện ở đây và chuyện bên Việt Nam

Hôm nay mình ở Hoa Kỳ
Tự do giàu có không đâu sánh bằng
Học hành làm việc tiện nghi
Xe hơi điện thoại, thức ăn dư thừa

Sách thì cho mượn khỏi mua
Cần gì mình gọi cú phone có liền
Quê ta nghèo khổ thiếu nhiều
Thiên tai bão lụt đói nghèo triền miên

Dân nghèo cực nhọc xác xơ
Cán bộ có tước nhiều quyền giàu sang
Những điều bà viết ra đây
Cảnh khổ đem tới từ ngày bảy lăm

Triệu người bỏ xứ vượt biên
Hải tặc bắn, giết, cướp rồi ném thây
Ôi thôi tội lắm cháu ơi
Bà khuyên các cháu gắng công học hành

Rạng danh con cháu Lạc Hồng
Mai nầy giúp sức quê nhà khá hơn
Nhớ ơn nước Mỹ cưu mang
Giúp người tị nạn lúc đầu bơ vơ.
(Tân Tỵ 2001)

Trái Tim

Có những lúc trái tim như mệt mỏi
Có gì đâu đời cũng chỉ một lần
Thương với nhớ cũng chẳng còn đắm đuối
Đã nhiều lần chai đá tại vì ai?
Rồi đôi lúc trái tim hơi chao đảo
Lòng say sưa mộng mị chuyện tình mơ
Trái tim xưa đã nhiều lần thổn thức
Thôi hết rồi cũng chẳng có gì hơn.
(Sacto 2001)

Gởi nắng, gió
Ta muốn viết đôi dòng gởi nắng
Nhìn sương tan bỗng thấy ngậm ngùi
Lòng bỡ ngỡ như lời lỡ hẹn
Ngập ngừng trong nỗi nhớ niềm thương

Ta muốn viết đôi dòng gửi tuyết
Tội nghiệp rừng tuyết đổ đóng băng
Ôi mùa đông tuyết rơi trắng xóa
Cây mong chờ cho lá xanh non

Ta muốn viết đôi dòng gởi núi
Hé ánh hồng chào đón xuân sang
Cho lòng ta gợi chút xôn xao
Mà núi vẫn miên man im lặng

Ta muốn viết đôi dòng gởi gió
Gió lùa mây về tận đỉnh đèo
Nhắn với gió để mây lơ lửng
Đừng đưa mây bay tới nơi xa.

Trâu, Ngựa
Ngựa kéo xe, chân mang giày sắt
Trâu đi cày, mang ách nặng vai
Lúc vui ngựa hí vang trời
Trâu đi chầm chậm xuống đầm lội chơi

Trâu cày ruộng nước, gò cao
Cày xong ăn cỏ, thường là rơm khô
Rắc rối nhiều ngựa hay trở chứng
Nhảy chồm lên ngựa đá tứ tung

Ngựa nhai trèo trẹo dây cương
Ngựa uống nước đường, ăn cám lúa khô
Đời trâu, ngựa có nhiều sự tích
Trâu dại khờ ngựa lấy hàm răng

Ngựa khôn chân bị đóng đinh
Kéo xe chở khách, chạy đua mệt đừ
Khôn, dại cũng chẳng được gì
Trâu đi cày ruộng, ngựa thì kéo xe.
(Sacto 2001)

Chiều Tím
Chiều may nắng nhạt say nồng
Chim bay mỏi cánh bầu trời mênh mông
Diều ai nghiêng ngã lộn nhào
Quay lưng trốn ánh nắng chiều tím ơi
Đôi chân bước vội vào nhà
Mà nghe như đá cũng buồn tương tư
Giậu buồn gió thổi chiều thu
Cánh hoa màu tím úa tàn rụng rơi
Chiều buồn mây tím cũng buồn
Bâng khuâng dõi bóng nắng chiều tàn phai.
(Thu 2001)

Hai cây Cherry, Táo
Thấy thương cây táo, cherry
Mỗi cây một gốc trơ trơ nhìn trời
Không còn một lá trên cây
Cành khô xám mốc cong queo gầy gò
Đứng yên chịu đựng gió, mưa
Tuyết rơi đóng đá trên cành như bông
Thì thầm táo gọi cherry
Hai ta ráng chịu, xuân về nở hoa
Cherry hí mắt nhìn qua
Thân tôi to lớn táo đừng có lo.
(Đông Tân Tỵ)

Lễ Tạ Ơn
Nhớ ơn Trời, Phật, Ông Bà
Nhớ ơn Mỹ Quốc giúp người di dân
Nhớ ơn các bậc tiền hiền
Nhớ ơn sông, biển đẩy đưa vào bờ
Nhớ người giúp đỡ mới qua
Nhớ loài ngũ cốc đã nuôi thân mình
Nhớ ơn ta nhớ ngày nầy
Hết tháng mười một thứ năm cuối tuần
Gia đình đoàn tụ vui chơi
Mọi người đều nhớ ngày nầy tạ ơn.

Đầu năm 2002

Các cháu ơi, hôm nay đầu năm mới
Trời không mưa, nắng ấm hơn mọi ngày
Ánh nắng vàng chiếu sáng trên ngọn cây
Bầy bướm trắng nhởn nhơ mừng xuân đến
Cây trổ lá xanh non mừng nắng ấm
Gió nhẹ lùa lơi lả với nắng xuân
Bà chờ đợi các cháu ngoại, nội đến
Đón ngày vui đầu năm mới lẻ hai
Đôi chim sẻ vụt bay đi vội vã
Cháu đã về chạy đến ôm hôn bà
Ôi đẹp quá cháu của bà đẹp quá
Bà nắm tay các cháu dạo quanh vườn
Nghe lũ chim ríu rít chào xuân đến
Bà nhớ thương cháu nội, ngoại rất nhiều.
(Tết Tây 2002)

Cảnh nhà Thùy

Hừng đông ra đứng bên hồ
Nhìn trời xanh ngát, núi đồi bao la
Vu vu gió thổi lạnh da
Chim kêu rủ bạn bay đi tìm mồi
Dưới hồ cá lội xôn xao
Lưng đèo xe chạy vòng vèo quanh co
Đèn xe chớp chớp như sao
Chao ôi xe chạy suốt ngày liền đêm.

Con Mèo

Con mèo mập ú mốc xì
Con mèo cào đất con mèo leo cây
Con mèo làm bộ nằm khoanh
Con mèo cào xé tan tành dép ông
Con mèo rình bắt chim non
Con mèo phá phách chẳng chừa nơi đâu
Con mèo đòi uống sữa tươi
Con mèo cào cửa nhìn bà kêu meo
Con mèo uống hết lên bàn
Con mèo nằm ngửa liếm lông ngủ khì.

Xuân sắp về

Này cháu bé
Trời hôm nay có nắng
Xuân sắp về lấp ló ở đâu đây
Trời mù sương, đất ráo, cúc đâm chồi
Nhìn cây kiểng chúng nẩy mầm ra lá
Bà bổng thấy trong lòng vui rộn rã
Các cháu về ăn Tết đón xuân sang
Nầy cháu bé cháu sẽ thêm một tuổi
Bà mỉm cười, bà cũng vậy cháu ơi
Bà vội vã viết bài thơ gởi cháu
Viết thật dài kể lễ chuyện xuân sang
Này cháu bé
Cháu chờ Tết lắm nhỉ
Bà đang làm quà tết cho cháu đây
Mỗi gói quà bì thơ đỏ xinh xinh
Để các cháu xòe bàn tay nhỏ xíu
Bà nắm tay hôn cháu một hơi dài
Ôi sung sướng bà đang mơ chờ đợi
Các cháu về, bà cháu mình đón xuân.
(Xuân Nhăm Ngọ)

Tết Nhâm Ngọ

Nắng xuân sưởi ấm lòng người
Hoa Xuân khoe sắc thắm tươi trên cành
Trời xuân mát mẻ trong xanh
Nàng xuân đem đến an lành gần xa
Ý xuân trìu mến hài hòa
Thơ xuân tô điểm chan hòa ngâm nga
Nhạc xuân réo rắc tưng bừng
Tình xuân thơm ngát tách trà hương sen.

Cháu Nội, cháu Ngoại

Nhà vui có cháu về thăm
Trước sân hoa nở, sau vườn cá bơi
Cháu là của quí trong nhà
Cháu là châu báu ngọc ngà nâng niu
Cháu bà bé dại nên thơ
Một đàn cháu nhỏ đẹp xinh vô cùng
Cháu là ân huệ trời cho
Bà hôn bà nựng má môi thơm hồng
Cháu bà chạy nhảy vui chơi
Chơi trò trốn, kiếm trong nhà rất vui.
(Bà hôn các cháu năm 2002)

Vui với cây kiểng

Sáng chiều quanh quẩn ngoài vườn
Chiều tà tối mịt, sáng ngày tinh sương
Tưới hoa, quét lá, tỉa cành
Vào phân bụi bí, dây bầu nở hoa
Cắt cây cắm trụ làm giàn
Để cho giây bí, giây bầu bò lên
Tuổi già an phận thủ thường
Vui cùng cây cảnh, nhâm nhi tách trà
Hương thơm hoa bí hoa cà
Ngậm ngùi thương nhớ câu hò quê ta
Bầu ơi thương lấy bí cùng
Tuy là khác giống nhưng chung một giàn.

Ngày Rằm

Ra vườn cắt mấy cành hoa
Cắm bình dâng Phật ngày rằm tháng tư
Vườn ta có các loại hoa
Mùa nào cũng có hoa dùng quanh năm
Hoa hồng, hoa cúc, tú quỳnh
Hoa kèn màu trắng chưng hoài không hư.
(Nhâm Ngọ)

Tập thơ

Tập thơ ta để đầu giường
Tập thơ cất đó khi nào muốn xem
Trăng thu mơ mộng êm đềm
Thì ta ôm ấp tập thơ vào lòng
Câu thơ lục bát ta ngâm
Bài thơ tứ tuyệt lệ trào ướt mi
Mắt ta ướt đẫm lệ nhòa
Thơ ta từ đó nở hoa đủ màu
Từ nay dẫu có thế nào
Vườn thơ mở lối, ý thơ dạt dào.

Ta bảo ta

Đừng vui quá, rồi lại buồn rầu
Đừng lý tưởng, đâm ra thất vọng
Đừng nhìn trăng mơ mộng viễn vông
Đừng ngắm mây xao xuyến tâm hồn
Ta bảo ta
Đừng say đắm đồng cỏ mênh mông
Đừng tưởng tượng đồng quê ruộng lúa
Đừng thi sĩ cánh hoa màu tím
Đừng nghẹn ngào nhỏ lệ vu vơ
Ta bảo ta
Đừng thương tiếc cánh hoa tàn rụng
Đừng soi gương rồi thấy mình già
Đừng chìm đắm vườn thơ lãng mạng
Đừng nghĩ nhiều rồi lại bi quan
Ta bảo ta
Đừng nhìn biển đâm ra sợ hãi
Đừng sợ tàu vượt sóng ra khơi
Đừng nhớ những chuyến ra đi
Đừng xót xa người đi vượt biển.

Gọi gió
Ra hiên gọi gió vào nhà
Thầm thì bảo gió, gió vào với ta
Gió ơi gió ở nơi nao
Để ta mở cửa ta mời gió vô
Gió đừng e thẹn ngại ngùng
Ta đang gọi gió, ta chờ gió đây
Gió đừng có ngại gì ta
Vì ta đang đợi, đang mong gió mà
Gió ơi sao gió lại lặng im
Hàng cây đứng sững chờ mong gió về
Mau mau gió thổi qua đây
Cho ta hôn gió, cho cây nghiêng chào.
(Hè Sacramento)

Cháu đi học
Cháu bé thơ ngây đi đến trường
Má hồng môi thắm thật dễ thương
Đôi chân chạy nhảy trên sân cỏ
Gió thổi tóc bay ngược ra sau
Ánh nắng sáng mai vàng rực rỡ
Bé nhìn đôi mắt chớp thật nhanh
Chao ôi bé đẹp bà thương quá
Bà nhìn cháu bé lòng ngất ngây
Bà nhớ những ngày bé ngủ say
Bà hôn nhè nhẹ vuốt bàn tay
Ngày nay mang cặp bé đến trường
Vui cười hớn hở mặt hân hoan
Bà khuyên cháu bé đừng chạy ngã
OK … bé nói rất dễ thương.
(Bà thương các cháu)

Người mơ mộng
Ai ngồi thầm lặng một mình
Ai ngồi chờ gió mơn man tóc thề
Nắng vàng tia sáng long lanh
Trải dài thảm cỏ ấm mềm bờ vai
Ai ngồi ngắm nghía đôi chim
Hôn nhau trên ngọn trúc gầy trước sân
Líu lo chim hót nhạc tình
Chu hai cái mỏ ngà ngà dễ thương.
(Hè 2002)

Lễ Vu Lan
Ngày rằm tháng bảy về Chùa
Thành tâm lễ Phật nhân ngày Vu Lan
Ở nơi chánh điện đạo tràng
Mọi người quỳ lại trang nghiêm cúi đầu
Ngước nhìn tượng Phật Thích Ca
Hào quang chói sáng ánh vàng lung linh
Nhớ lời Phật dạy chúng sinh
Làm con phải nhớ công ơn mẹ mình
Vu Lan Bồn Tiết nguyện cầu
Độ vong linh mẹ sống đời vô ưu.
(Linh Quang Tịnh Xá - Sacramento)

Tia nắng
Tia nắng sáng mai
Óng ánh màu vàng
Chạy xiêng vào phòng
Vén màn đón nắng
Nắng chạy rất nhanh
Bồng bềnh trước mặt
Sợi nắng như tơ
Chiếu vào hai mắt
Hạ màn xua nắng
Nắng tràn lên tóc
Bảo nắng ra mau
Nắng còn ở lại
Nắng không chịu đi
Dựa vào cửa sổ
Ở đó thật lâu
Buồn rầu nắng mất.

Biển vắng

Dạo quanh bãi biển vắng người
Hải âu quanh quẩn tìm mồi rớt rơi
Nắng vàng óng ánh kiêu xa
Chim tìm lạc bạn lạc bầy nhớ nhau
Cát nằm phẳng lặng trắng phau
Chim đi ngơ ngác chim tìm đợi ai
Ngày mai chim chẳng bay về
Dấu chân chim biển sóng về mang theo
Biển buồn sóng vỗ ào ào
Hải âu hoảng hốt nhìn trời vụt bay.
(Hè 2002)

Thương con

Năm tháng vùn vụt qua nhanh
Bổng dưng má nhớ mùa hè năm xưa
Năm xưa con má còn thơ
Xòe tay ra đếm cộng, trừ, nhân, chia
Thời gian con tạo xoay nhanh
Nơi đây con má trưởng thành lớn khôn
Chợt lòng rạo rực tiếc thương
Tuổi thơ trong trắng hồn nhiên qua rồi
Ngày nay má ngắm nhìn con
Tóc đen đổi trắng tuổi đời chồng lên
Nổi trôi xứ lạ quê người
Tuổi thơ qua mất bao giờ không hay.
(Tội nghiệp các con của má Hạ 2002).

Chiều

Cơn gió thoảng
Lung lay chiều nhạt nắng
Đôi lá vàng
Nhè nhẹ rớt mong manh
Một áng mây
Lênh đênh trôi thờ thẩn
Đứng lặng yên
Đôi mắt chớp nghẹn ngào
Lòng cô đơn
Buồn bã đứng nhìn trời
Nói với ta
Nhìn xa xăm mải miết
Ta thì thầm
Nhớ chiều đẹp phương xa
Khép làn mi
Bóng chiều qua êm ả
Nghĩ mộng mơ
Ray rứt một thuở nào
Lòng bùi ngùi
Nhớ chiều xưa nhạt nắng.

Mưa

Trời mưa ướt lối đi về
Bà mong con, cháu mau mau đến nhà
Rền rền sét, chớp hãi hùng
Phập phồng lo sợ nôn nao trong lòng
Mưa rơi xối xả ngập đường
Mưa tuôn nước ngập tràn đầy bánh xe
Mưa rơi gió lạnh làn môi
Đường xa vắng vẻ chao ôi là buồn
Mưa rơi giọt ngắn giọt dài
Vỡ toang bong bóng bao giờ hết mưa.
(Mùa đông 2002)

Bà kể chuyện

Bà kể chuyện quê hương
Nước Việt Nam yêu thương
Đất Việt Nam biển đẹp
Dọc biển Thái Bình Dương
Họa đồ hình chữ S
Núi Trường Sơn chạy dài
Ba miền Nam, Trung, Bắc
Sông Cửu Long miền Nam
Sông Hồng Hà miền Bắc
Lăng Vua Chúa miền Trung
Giòng sông Hương, núi Ngự
Thắng cảnh nước Nam ta
Cháu bà chưa nhìn thấy
Quê hương mình rất đẹp
Cháu bà lớn sẽ về
Thăm quê hương nước Việt.

Hình như

Hình như ta thấy buồn buồn
Vì ta đang nghĩ những điều không vui
Hình như ta muốn nói gì
Mà sao không nói làm thinh ngại ngùng
Hình như ta sợ làm phiền
Hình như thế đấy, hình như hoài hoài
Hình như, à tại hình như
Hình như ta viết chuyện gì vào đây.

Hạt nhớ, hạt buồn

Ai gieo hạt nhớ, hạt buồn
Hạt buồn, hạt nhớ, nẩy mầm trong tim
Con tim hồi hộp rộn ràng
Con tim rộn rã ngập tràn tình thương
Hạt buồn ngày tháng quạnh hiu
Mỏi mòn trông ngóng ra vào lặng yên
Con tim chẳng đập nhịp nhàng
Con tim vướng bận hạt buồn vào tim.

Thơ gởi cháu

Này các cháu
Trời hôm nay trở lạnh
Cây trơ cành
Mây đen tới tối mù
Các cháu ơi
Trời mùa đông lạnh lắm
Bà choàng khăn
Mặc áo ấm thật dầy
Bà đang ngồi
Viết bài thơ gởi cháu
Cổ bà ho
Bà thở nghe khò khè
Ôi mùa đông
Bà sợ mùa đông lắm
Bà nhức xương
Đau buốt cả tay, chân
Bà đang mơ
Giấc mơ bà hôn cháu
Này các cháu
Sáng nay trời hanh nắng
Mây không mù
Ấm áp hơn mọi ngày
Bà ra vườn
Xem lại mấy chậu hoa
Hai con chim bé xíu đậu trên cành
Chúng giật mình, xòe đôi cánh bay xa
Thư gởi cháu
Sacramento còn lạnh lắm
Về thăm bà
Mặc áo ấm thật dầy
Cháu nhớ nhé, bà trông mong các cháu.
(Bà hôn các cháu)

Giận hờn

Thôi mà đừng có giận hờn
Lại đây với ngoại, ngoại bù nụ hôn
Giận hờn nước mắt ướt nhèm
Làm anh ỷ lớn chọc hoài tội em
Cho em bé nhỏ chơi chung
Thôi anh đừng giận, em hờn tủi thân
Mấy anh vuốt giận em đi
Tại em còn giận, mấy anh lại hờn
Làm anh phải biết nhường em
Anh, em chạy lại làm huề với nhau
Giận hờn là chuyện trẻ con
Bà bảo không giận, không hờn nữa nhe
Bà ngồi nhìn cháu say mê
Bà bày mấy cháu nắm tay vòng tròn
Chơi trò rồng rắn vui hơn
Thế là hết giận hết hờn, cười vang.
(Hôn mấy cháu bé trai của bà)

Làm Thơ

Trời sinh tôi cũng bình thường
Nhưng tôi lại thích làm thơ lạ kỳ
Ngẫm nghĩ chép vội mấy câu
Viết lên trang giấy gọi là bài thơ

Ngâm nga vui thú tuổi già
Chẳng hay lắm chữ, ngọc ngà văn chương
Chẳng lời hoa bướm yêu đương
Chẳng lời âu yếm nồng nàn tình yêu

Thân tôi chẳng có bao nhiêu
Viết thư con cóc cho vui cửa nhà
Một trăm thi sĩ văn nhân
Một triệu người viết bài thơ giải buồn

Triệu mốt trong đó có tôi
Vậy mà tôi cứ tỉnh bơ viết hoài
Viết hoài cho hết bài thơ
Mai mốt các cháu đọc thơ của bà.
(Mùa đông Nhăm Ngọ)

Ngày Xuân

Đông qua vội vã
Giá lạnh sương mù
Xuân sang Tết đến
Cúc vàng nở tươi
Lan Huệ nõn nà
Bàn thờ thơm ngát
Trầm, hương lãng đãng
Giọt nến vơi đầy
Đêm xuân vắng vẻ
Lặng lẽ xuân đi.
(Tết Quí Mùi)

Mùa Xuân

Xuân đã đến mà sao còn lạnh thế
Nắng không vàng nên gió lạnh da khô
Hoa hé nụ mà vẫn còn khép kín
Cây đâm chồi mà lá vẫn chưa xanh

Xuân đã đến xuân ngại ngùng chi thế
Mong từng ngày, sao nắng vẫn chưa lên?
Mời nắng về cho vườn hoa thơ mộng
Kêu bướm, ong ve vãn với hoa xuân

Xuân đến chậm bởi bão còn rơi rớt
Gió cùng mưa làm hoa lá tả tơi
Rồi một hôm nắng đến có ai ngờ
Xuân kiêu hãnh ánh nắng vàng rực rỡ

Xuân đem đến cho màu hoa tươi đẹp
Ôi mùa xuân ta chờ đợi xuân về
Nghe chim ca bầy bướm lượn vòng vòng
Lòng rộn rã viết thơ xuân đến chậm.
(Xuân Quí Mùi)

Xuân Quí Mùi

Lại đây nội, ngoại hỏi nào
Hôm nay là Tết cổ truyền phải không?
Bàn thờ đèn nến sáng trưng
Năm cháu đều mặc áo dài màu xanh

Lại đây nội, ngoại hôn nào
Xuân về các cháu vui mừng hay không?
Bánh chưng, bánh tét, mứt gừng
Hạt dưa, mứt bí, kẹo mè, hạt sen

Lại đây nội, ngoại lì xì
Vòng tay cháu chúc ông bà an khang
Sống lâu trăm tuổi, miệng cười
Cúi đầu bụm miệng dễ thương vô cùng

Lại đây nội hỏi đôi lời
Năm nay cháu biết là năm con gì?
Các cháu cười nói con Dê
Bà cười giỏi quá Quí Mùi năm Dê.
(Tặng năm cháu trai Xuân 2003)

Nhà Thuyên & Hoa

Nội kêu: Thịnh ở đâu con?
Dạ đây Thịnh đáp lời bà dễ thương
Thịnh thường ngồi hát một mình
Nội khen hay quá, Thịnh cười làm thinh

Trường ơi! Con tập đàn đi
Dạ nghe Trường chạy tới đàn đánh ngay
Hai tay Trường bấm rất nhanh
Nhỏ, to, nhanh, chậm, vỗ tay bà cười

Bé Thịnh chạy lại giành đàn
Một câu tưng tửng, vò đầu bà hôn
Suốt ngày bà cháu vui chơi
Đánh đàn, đọc sách, ti vi hết ngày

Ngày mai bà nội đi về
Hai cháu đi học, má ba đi làm
Trường, Thịnh la ó om sòm
Bà ơi ở lại đây chơi đừng về.
(Bà nội hôn cháu Trường, Thịnh)

Một ngày

Một ngày thật đẹp
Nghe lòng lâng lâng
Nắng vàng óng ánh
Hoa xuân đua nở
Một ngày ước mơ
Mùa xuân như thơ
Niềm vui mênh mông
Nghe chim ca hót
Một ngày êm đềm
Hương xuân ngào ngạt
Hoa hồng nở rộ
Rực rỡ thắm tươi
Một ngày buồn chán
Trời nắng chang chang
Cánh hoa rụng tàn
Xuân qua Hạ đến.

Hoa Mãn Đình Hồng

Mãn Đình Hồng, Mãn Đình Hồng
Tên mi đẹp quá Mãn đình Hồng ơi
Nụ non ép sát thân gầy
Đài vừa tách nụ, hồng hồng làn môi

Vài ngày hoa nở thắm tươi
Như môi cô gái tuổi vừa tròn trăng
Nhìn hoa như miệng đang cười
Cười duyên e thẹn mỹ miều xinh xinh

Nụ hoa nằm ép lá thưa
Hoa đang trốn ánh nắng hè chói chang
Nhìn hoa ta muốn hôn hoa
Sắc hoa ngào ngạt hương thì không thơm

Thân cây mảnh khảnh vút cao
Không cành thẳng đứng, nụ non từng hàng
Tên mi ai đặt tên mi
Tên tôi như Cúc, Huệ, Đào vậy thôi.

Đi Chùa Vạn Phật

Hè nầy vui thật là vui
Đi Chùa Vạn Phật nhân mùa Vu Lan
Dọc đường cảnh đẹp nên thơ
Bên hồ, bên núi bao quanh hữu tình

Hồ sâu nước biếc mênh mông
Thuyền buồm tàu chạy nhấp nhô tràn bờ
Trên đường xe chạy vòng vèo
Trời mây non nước gợi tình quê hương

Vẳng nghe Giang đọc bài thơ
Về quê thăm ngoại đường xa diệu vời
Giang ơi lòng ngoại bồi hồi
Vỗ tay khen cháu, mắt bà rưng rưng

Quê hương mình ở Việt Nam
Nửa vòng trái đất cách bờ Trùng Dương
Sac to (Sacramento) là chỗ tạm dung
Ở gần con cháu về thăm ông bà.
(Hè 2003 đi Chùa với Thanh, Giáp, Giang)

Thương cháu

Bà thương các cháu của bà
Lớn lên chưa biết quê nhà Việt Nam
Khi nào nước Việt tự do
Nhân quyền dân chủ cháu bà về thăm
Cháu bà học giỏi rất chăm
Tiếng Anh, Tiếng Việt học thông làu làu.

Cháu của bà

Cháu bà là bài thơ
Cho bà vui tuổi già
Cháu bà như bông hồng
Lóng lánh giọt sương mai
Cháu bà là mặt trời
Rực rỡ trong mắt bà
Cháu bà sáng như sao
Bà ngắm nhìn mãi mãi.
(Hôn các cháu Quý Mùi)

Bà mơ

Hôm qua trong giấc ngủ
Bà mơ các cháu thương
Bà nghe tiếng cháu gọi
Bà ơi cháu muốn ăn

Bà vội vàng ngồi dậy
Cháu muốn ăn món gì?
Cháu ưng ăn Pizza
Tội chưa bà không có!

Cháu ăn cơm trứng nha?
Cháu ăn cháo gà nhá?
Cháu bà đứng ngẩn ngơ
Cháu ăn cơm với cá

Ôi bà thương cháu quá
Cá bà kho một nồi
Cháu ăn cơm với cá
Như má cháu với con

Bà ví chuyện véo von
Cháu bà đâu có hiểu
Mở hai mắt tròn xoe
Bà vò đầu hôn cháu.
(Bà hôn cháu nội ngoại 2003)

Viết mãi

Bà viết mãi những bài thơ thương nhớ
Rồi lại cười bà lẩn thẩn quá đi
Bà lại giận viết chi chuyện như thế
Bà viết hoài viết mãi chuyện vu vơ
Trái tim bà giờ đây hay xao động
Bà nhất định không bao giờ viết nữa
Tim của bà là tim sắt tim đồng
Bà chứng tỏ ta là người trí óc
Không bao giờ ủy mị, chuyện nhớ thương
Bà sẽ quên nhất định không nghĩ tới
Bà lại buồn trời sinh ta như thế
Rồi bà viết cứ viết mãi cho vui.
(Sacto Quí Mùi)

Thơ gởi Vi & Lam

Nầy hai cháu
Thu năm nay lạnh lắm
Mây giăng thấp mù trời
Lá vàng rơi đầy ngỏ
Bà đang quét lá rơi

Bà mặc áo thật dầy
Bà lấy khăn quàng cổ
Bà chợt nhớ Duy Lam
Trời gió lạnh Lam bịnh

Lam nhớ mặc áo ấm
Cho má Lam ửng hồng
Ngoại hôn Lam một tí
Lam có chịu không nào?

Chắc Duy Lam mắc cỡ
Có phải không Kim Vi?
Bà viết thơ gởi cháu
Còn một tháng nghĩ lễ

Mừng ngày lễ tạ ơn
Trên Sacto rất lạnh
Lam, Vi nhắc bố mẹ
Mẹ giữ gìn sức khỏe

Đi về chơi với ngoại
Ngoại trông đợi Vi, Lam
Ngoại cầu lạy mẹ mạnh
Ngoại thương hai cháu nhiều.
(Ngoại hôn Vi, Lam)

Giao mùa

Chiều nay gió thổi ào ào
Thu đi đông đến giao mùa hàng năm
Thu đi lá vẫn còn vàng
Lá vàng nũng nịu phất phơ trên cành
Trời làm một trận gió mưa
Hàng cây trụi lá đứng buồn xác xơ
Đông sang ào ạt phũ phàng
Lạnh ơi là lạnh mây đen tối mù.

Thu 2003

Nầy cháu Giang
Thu năm nay lạnh lắm
Sương mù giăng khắp lối
Lá vàng còn đầy cây
Mùa thu vẫn còn đây

Phải vậy không cháu Giang?
Mà sao Thu lạnh thế!
Giờ nầy Giang ở trường
Giang có lạnh lắm không?

Gần đến lễ Tạ Ơn
Giang sẽ được nghĩ học
Bà mong cháu Giang về
Cháu nhớ mặc áo ấm

Cháu nhớ giữ cho khỏe
Giang đừng để bị lạnh
Giang sẽ thở khò khè
Giang nhắc nhở ba mẹ

Chở về thăm ông bà
Vui cùng các anh chị
Sum họp đại gia đình
Ngoại chờ đợi, hôn Giang.
(Thư cho cháu Giang)

Tiếng cười

Tiếng cười trong trẻo dễ thương
Tiếng cười to quá người nghe giật mình
Tiếng cười như khóc hi hi
Tiếng cười rúc rich, thì thầm nhỏ to
Tiếng cười hí hí làm duyên
Tiếng cười kẻ nịnh ha ha tràng dài
Tiếng cười thô bỉ hô hô
Tiếng cười vui nhất tiếng cười trẻ thơ.
(Sacramento)

Mấy cháu trai của bà

Nhớ những ngày cháu bà hờn dỗi
Mặt buồn hiu phụng phịu ngồi im
Bà thấy thương vỗ về hôn hít
Cháu làm thinh cúi mặt gục đầu

Nhớ những ngày cháu bà chẳng nói
Bà hỏi sao các cháu lắc đầu
Bà lo sợ, sờ lên trán cháu
Cháu bà cười chạy nhảy hò reo

Nhớ những ngày cháu bà kêu mệt
Ôm bụng rên, lăn lộn la đau
Bà vội vàng lấy dầu xoa bụng
Cháu ré cười nhột quá bà ơi

Nhớ những ngày cháu bà đi trốn
Bà đi tìm các cháu đâu rồi
Cháu nín thinh núp trong tủ áo
Bà bật đèn các cháu nhảy ra.
(Thương các cháu nội, ngoại)

Hoa Hồng

Vườn tôi trồng bốn loại hoa
Tôi xin viết kể cho bà con nghe
Mưa xuân lấm tấm nụ hồng
Chực chờ ánh nắng nụ hồng nở ra
Tí ngọ thường gọi mười giờ
Tú quỳnh, Vạn thọ thích phơi nắng hè
Dễ thương hoa Cúc đợi chờ
Sang thu Cúc nở, lá phong ửng vàng
Bàng hoàng gió lạnh thu về
Xôn xao lá đổi xiêm y màu vàng
Qua đông lá rụng hoa tàn
Chuyện trời mưa nắng giao mùa hàng năm
Chuyện hoa nở rộ từng mùa
Hình như Hồng nở bốn mùa Thu Đông
Vườn tôi Hồng nở quanh năm
Tôi ghi để nhớ, e rằng sợ quên.

Hai cháu Như, Thi

Nầy hai cháu
Mấy hôm nay mưa lớn
Thời tiết đã sang Đông
Trời mây đen tối mù
Gió từng cơn lạnh buốt

Chiều nay trời còn gió
Lá vàng rơi tả tơi
Ôi mùa đông buồn quá
Nhìn cây cối ngã nghiêng

Còn một tuần lễ nữa
Là nghĩ lễ Giáng sinh
Hai cháu về Sacto
Thăm ông bà cháu nhé

Bà nghĩ tới Như, Thi
Mới ngày nào bé tí
Nay, Như là cô giáo
Dạy chữ Việt Văn Lang

Cháu Thi đã tám tuổi
Thi đọc được chữ Việt
Bà viết thư gởi Thi
Nội thương hai cháu nhiều.
(Thư cho Như, Thi)

Nỗi lo

Nỗi lo tôi viết ra đây
Nếu ai có đọc đừng cười tôi nha
Lo trời mưa quá đất mềm
Lo biển nổi sóng đá mòn còn chi
Lo trời nắng hạn cạn sông
Lo sông khô nước, con đò về mô
Lo gió bão ngã tội cây
Lo mây kéo đến trăng mù làm sao
Lo toàn những chuyện tào lao
Lo gì lạ rứa bảo ai đừng cười.
(Đông 2003)

Nhà Yvonne

Nhà tôi có giậu cây xanh
Cổng vào màu trắng, Tú quỳnh bao quanh
Vườn sau có một giàn bầu
Và một dây mướp, mồng tơi xanh dờn
Dây mướp nay đã trổ hoa
Bông vàng rực rỡ, bướm, ong vò vè
Chung quanh hồ cá, cải, hành
Rau thơm, diếp cá, bạc hà, cần ta
Cây thông cành rũ là sà
Một bầy chim đậu đứng nhìn cá bơi
Nắng chiều ngã bóng xiêng xiêng
Dưới hồ cá lội nhảy lên đớp mồi
Cảnh chiều lòng thấy bồi hồi
Gió lay bụi trúc gợi tình cố hương
Nhà tôi cảnh giống thôn quê
Còn thiếu cái võng mát trời nằm chơi.

Hồn quê

Quê tôi ruộng lúa nương dâu
Một bầy cò trò trắng bay về ngủ đêm
Bờ tre ôm ấp dòng sông
Đò nằm đợi khách gát sào ngủ yên

Nắng chiều chói đỏ mặt sông
Tô hồng bến đá, thuận nồm thuyền xuôi
Bãi dâu giọng hát tiếng cười
Trêu cô em gái hái dâu nuôi tằm

Bờ xe nước đổ rầm rầm
Nước về ruộng thấp, lên đồng lúa cao
Thế rồi vật đổi sao dời
Sông Trà cạn nước, bờ xe xóa mờ

Quê tôi nay chẳng còn chi
Người xưa cảnh cũ chỉ còn trong mơ
Thương quê tôi chép thành thơ
Hồn quê tôi nhớ hoài hoài trong tim.
(Miền Trung Xứ Quảng Sông Trà, Ngân Giang)

Gặp bạn

Chúng mình là bạn đồng hương
Gặp nhau đất khách quê người mừng ghê
Cùng chung hoàn cảnh xa quê
Vui, buồn tâm sự cảm thông thân tình
Xin mời anh chị đến nhà
Thăm chơi cho biết cảnh nhà chúng tôi.

Nhà anh chị Thuận

Nhà anh ở cách nhà tôi
Nửa giờ xe chạy cũng gần chẳng xa
Vợ chồng tôi sẽ đến chơi
Thăm mấy cháu nhỏ biết nhà chị, anh

Vui mừng các cháu giỏi, ngoan
Nhà anh đẹp quá khang trang rất tình
Trước sân hoa giấy đỏ tươi
Ô… kìa chim đất nhả mồi nuôi con

Chích chòe chim sẻ nhẩn nhơ
Trên giàn hoa giấy xây nhà tình yêu
Nắng vàng óng ánh long lanh
Tí ngọ, Hồng, Cúc nở hoa đủ màu

Sắc hương quyện lẫn nắng vàng
Hương thơm ngào ngạt eo ơi tuyệt vời
Vườn sau giàn bí cùng bầu
Trái to lủng lẳng nhiều ơi là nhiều

Bạc hà, xà lách, cần ta
Cà chua, cà tím, ngò, hành, ớt xanh
Tía tô, rau quế mượt mà
Anh, chị giỏi quá tôi xin phục tài

Quê hương nhớ mãi trong lòng
Sacto anh tạo cảnh nhà tình quê
Phi xin mạo muội đôi dòng
Tặng anh, chị Thuận cảnh nhà quê hương.
(Sacramento 2003)

Xuân Giáp Thân (2004)

Xuân về Tết đến mọi nhà
Dê đi Khỉ đến đón mừng Xuân sang
Cỏ, cây, hoa lá nẩy mầm
Mây giăng lụa bạc chim đùa giỡn ca
Hoa Xuân ngậm hạt sương sa
Gió xuân thoang thoảng hương thơm ngọt ngào
Đất, Trời nắng ấm hài hòa
Chúc mừng Xuân đến gia đình an khang.

Nắng Xuân

Nắng xuân nắng đẹp tuyệt vời
Tình xuân muôn thuở chẳng nhòa nhạt phai
Trăm hoa đua nở vội vàng
Gió xuân thổi nhẹ chan hòa khắp nơi
Trăng xuân sáng tỏa dịu hiền
Trải đầy ngỏ vắng, sáng về đầu non
Mây xuân phơn phớt ánh hồng
Ướp vào mấy nụ mai vàng thêm duyên
Chiều xuân ánh nắng phai tàn
Bướm, ong mở hội dập dìu cùng hoa
Lao xao chim nhảy chuyền cành
Nhạc xuân mang đến mọi nhà đều vui.

Thụy Như & Kim Vi

Hai cô cháu gái của bà
Một o mười sáu, một nàng mười ba
Hai nàng ngồ ngộ xinh xinh
Tuổi vừa chớm lớn mỹ miều dễ thương
Tết về mừng tuổi ông bà
Chúc mừng năm mới ông bà an khang
Bà nhìn hai cháu đoan trang
Áo dài tha thướt dáng người thon thon
Tóc thề xõa xuống bờ vai
Say mê bà ngắm hai nàng cháu cưng
Ngày xuân nội, ngoại lì xì
Vui mừng hai cháu tràn đầy tình thương.
(Xuân Giáp Thân)

Thời gian

Thời gian vùn vụt thoi đưa
Lúc nội qua Mỹ, Như vừa lên năm
Thụy Như nay tuổi tròn trăng
Như, dạy Tiếng Việt ở trường Văn Lang
Nội thương, nội nhớ Như hoài
Mùa đông trời lạnh ngồi trong lòng bà.

Con Tim

Con tim bé nhỏ hồng hồng
Nằm trong lòng ngực lúc mình chưa sanh
Đố ai thấy được tim mình
Chỉ nghe tim đập nhẹ nhàng êm êm
Con tim làm việc ngày đêm
Tim dẫn máu đến, tim đem máu về
Tim nuôi thân thể của mình
Nay tim mệt mỏi mà mình không hay
Tức mình tim đập thình thình
Làm cho cái cổ của mình phát ho
Con tim lỗi nhịp tứ tung
Sorry tim nhé, tim đừng giận ta
Mai ta đi khám doctor
Cho tim uống thuốc tim đừng có lo
Tim ơi tim dễ thương mà
Tim đập điều hòa dẫn máu lưu thông
Đừng giận ta mệt tim ơi
Tim cho ta khỏe thảnh thơi yêu đời.
(08/7/2004)

Kim Vi

Kim Vi cháu ngoại của bà
Những ngày Vi bé ngoại bồng ngoại hôn
Vi cầm bình sữa, miệng cười
Hàm răng tí xíu môi hồng dễ thương
Năm nay Vi tuổi mười ba
Kim Vi mau lớn, cao hơn ngoại nhiều
Mỗi lần ngoại muốn hôn Vi
Ngoại phải nhón gót, Kim Vi cúi đầu.
(Bà ngoại hôn Vi)

Yêu

Yêu trăng yêu gió yêu mây
Yêu sông nhiều nhánh yêu đò lắm con
Yêu trăng còn gọi Hằng Nga
Yêu sao Mai sáng, tối về sao Hôm
Yêu núi yêu suối thác ghềnh
Yêu sao Bắc Đẩu, yêu sao Đại Hùng
Yêu ngây yêu dại yêu khùng
Yêu cha yêu mẹ yêu ông yêu bà
Yêu con yêu cháu yêu chồng
Yêu người tàn tật đói nghèo cô đơn
Yêu anh lính chiến xa nhà
Yêu quê nước Việt bà con họ hàng
Yêu người tị nạn bơ vơ
Yêu quê hương mới cưu mang giúp mình
Yêu thầy yêu cả bạn bè
Yêu hoài yêu mãi vẫn còn chữ Yêu.
(Giáp Thân 2004)

Trời và Đất

Trời cao đất rộng mênh mông
Chẳng ai biết được Đất, Trời bao năm
Nhờ trời quí đất thiết tha
Đất cho sông nước, Trời làm nắng mưa

Dẫu có khốn khổ nghèo hèn
Người người nguyện sẽ thật thà siêng năng
Bất bình Trời nổi phong ba
Sấm sét bão tố mưa sa phũ phàng

Nồng nàn đất vẫn tịnh yên
Đất không giận dữ than van trách Trời
Đất thêm mầu mỡ tốt tươi
Sanh sông nhiều nhánh đắp bồi núi cao

Đất, Trời chung thủy hài hòa
Cây ra nhiều trái được mùa ấm no
Người ơi quí Đất ơn Trời
Một lòng một dạ nhớ ơn Đất, Trời.

Hoài Hương

Nhớ hoài hai tiếng quê hương
Lòng ta mang nặng nỗi buồn vấn vương
Tâm tư lưu luyến âu sầu
Như nghe tiếng nói thở than bên mình

Ôi ta nhớ những ngày mưa lụt
Nhớ sông Trà bao phủ bờ tre
Đêm khuya ếch nhái nỉ non
Tiếng gà gáy sáng tiếng bò um…ma

Nhớ đồng ruộng mạ vừa mới cấy
Mạ xanh non lất phất mưa phùn
Xa xa tiếng chó sủa trăng
Heo kêu ét ét đòi ăn cắn chuồng

Nhớ những đêm ngồi quanh bếp lửa
Trời mùa đông bão tố vù vù
Nhớ hoài hai tiếng quê hương
Vọng về nước Việt sầu thương ngập lòng.
(Sacramento 2004)

Khối óc, con tim

Con tim khối óc của mình
Hai bạn quanh quẩn trong người mình thôi
Biết rằng mình chẳng thấy đâu
Những khi đau mệt nhức đầu biết ngay
Hai tay bóp trán vỗ về
Nhức đầu mình phải xoa dầu gió xanh
Con tim nũng nịu, ồn ào
Để tay lên ngực hít vào thở ra
Đôi khi mình thấy êm ru
Chẳng hề hay biết chúng đang làm gì
Vui mừng mình nói với mình
Nói lên mấy tiếng đôi lời nghe hay
Thật là thú vị viết ngay
Con tim đập mạnh ngừng tay lên sờ
Tim ơi mình viết Tim nè
Tim cùng với óc giúp mình khỏe nha
Hai bạn hợp sức chung tình
Giúp mình hết bịnh cảm ơn rất nhiều.
(Giáp Thân)

Giấc mơ

Tôi mơ tôi thấy về quê
Tôi đi vào ngõ có hàng chè xanh
Cái sân lát gạch Bát Tràng
Hoa cau vừa nở thơm lừng trắng phau

Mãng cầu, mận, ổi đâu rồi
Cái hồ bể nát khô queo bên hè
Trong nhà cửa đóng tối đen
Tôi kêu tôi hỏi chẳng nghe trả lời

Giật mình thức giấc chiêm bao
Trời ơi! Tôi thấy căn nhà tuổi thơ
Nhớ con đường đất vào làng
Đi ngang qua Miễu bụi tre xạc xào

Bình vôi ông Táo lộn nhào
Ông Từ cuốc cỏ, vạt mì lưa thưa
Con Lân nhe miệng như cười
Bờ thành lởm chởm mẻ chai sáng ngời

Xa quê vẫn nhớ đời đời
Tuổi thơ sống dậy lòng ngây ngất buồn
Biết bao kỷ niệm xóm làng
Bây giờ còn nhớ như in trong đầu.
(Sacramento 2004)

Đất Tự Do

Đêm qua giấc ngủ yên lành
Sáng ngày thức dậy sao mình nằm đây
Nệm êm chăn ấm thơm lừng
Như mình đi lạc được vào cảnh tiên
Chung quanh cảnh vật tịnh yên
Trên tường ánh nắng chạy xiêng vào phòng
Chẳng nghe tiếng động bên tai
Chẳng nghe tiếng muỗi vo ve trên đầu
Dậy đi tắm rửa gội đầu
Vừa đi vừa tập hít vào thở ra
Bên ta chỉ có mình ta
Không nghe tiếng nói xôn xao láng giềng
Mình đang ở xứ tự do
Mỗi người một cõi như lên thiên đàng.
(Giáp Thân)

Con tim muốn bịnh

Tai sao tim đập thế nầy?
Tim đập lộn xộn không đều tim ơi
Ta, Tim cùng một mẹ ra
Cùng chung dòng máu cùng thơi ấu thơ

Ta buồn Tim cũng nôn nao
Ta vui hớn hở tim yêu dạt dào
Ta bịnh tim cũng buồn rầu
Ta, Tim cùng một nhịp cầu liền nhau

Hôm nay Tim có chuyện gì?
Tim đang giận dữ Tim cằn nhằn ta
Mà ta vô ý cho qua
Tim đập mạnh làm ta ợ hoài

Nay ta mới hiểu Tim mình
Ta, Tim thông cảm cùng hòa nỗi đau
Lòng ta rối rắm như tơ
Tim đừng có trách rằng ta hững hờ.
(Giáp Thân 2004)

Mây

Mình ngồi hong tóc ngoài hiên
Bâng quơ nhìn dãi mây trôi bềnh bồng
Vạt nắng còn sót ửng hồng
Gởi mây vương vấn đôi lời thiết tha
Tuổi già nhìn bóng ngày qua
Sợ dòng thơ cạn lâu ngày lãng quên
Mai sau chẳng viết được gì
Tay chân run rẩy trí thì lãng quên
Bóng trăng lấp ló mái hiên
Thẫn thờ lê bước vào nhà nghỉ ngơi
Dẫu là mình viết đôi lời
Còn hơn mai mốt thờ ơ mây trời
Ngổn ngang vần điệu lỗi thời
Ý thơ lộn xộn nguồn thơ khó tìm
Thấy thương vạt nắng chiều tàn
Dãi mây trôi nổi biết về phương nao.

Nửa chừng

Tự nhiên bỏ viết nửa chừng
Nhìn bầy chim sẻ dầm mình dưới mưa
Sè sè đôi cánh rỉa lông
Vụt bay lên rào phơi nắng cho khô

Ngập ngừng muốn hỏi mát không
E rằng chim sợ nên đành ngồi yên
Chim bay mình cảm thấy buồn
Hỏi hoa cùng bướm có buồn hay không?

Rung rinh hoa, lá nghiêng nghêng
Một luồng gió mát từ đâu đưa về
Chập chờn bướm lượn vòng vòng
Bầy chim hốt hoảng bay vèo mất tiêu

Nhìn trời than thở hỏi mây
Thôi ta mượn bướm với hoa chuyện trò
Chim ơi chờ mãi chẳng về
Bài thơ lục bát nửa chừng mênh mang.

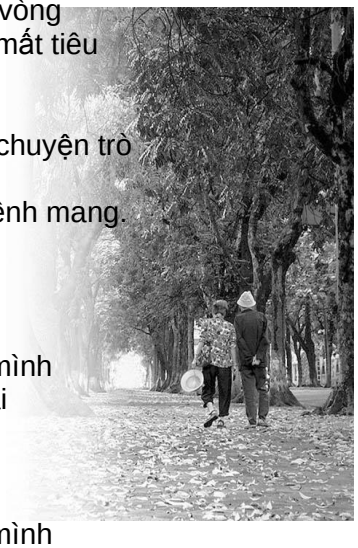

Khúc ruột

Thảm thương khúc ruột của mình
Bác sĩ sẽ mổ vứt ra bên ngoài
Ngày mai giây phút hãi hùng
Da bụng bị rạch ruột thì cắt đi
Ngỡ rằng mình chẳng có chi
Thế mà bị bướu tội cho ruột mình
Ruột không được ở bên ta
Còn ta đau đớn vô cùng ruột ơi
Xót xa khúc ruột ân tình
Mình đành cam chịu biết làm sao đây.
(Mổ 22/9/2004)

Các con

Tội nghiệp cho mấy đứa con
Chúng nghe má bịnh chúng lo đủ điều
Má già có bịnh chẳng sao
Các con mà bịnh má không an lòng
Các con trách nhiệm còn dài
Phải giữ sức khỏe đặng mà nuôi con
Các cháu bé nhỏ dại khờ
Má thương má nhắc đôi lời vậy thôi.
(8/9 Giáp Thân)

Ăn Chay

Mình người Phật tử chưa yên
Ăn chay tháng có mười ngày không xong
Lâu lâu thiếu nợ một ngày
Thiếu thì bù lại, tâm mình chẳng an
Cái tâm nó bảo mình rằng
Không nên thiếu nợ lại thành thói quen
Tháng nầy bị bịnh lâu ngày
Thành ra lại thiếu những ngày ăn chay.
(Tháng 10/2004)

Hai người già

Ông ơi tôi nói chuyện nầy
Làm thinh đứng dậy ông đi ra vườn
Hình như ông đã lãng tai
Tôi đâu có điếc tôi nghe rồi mà
Bà nói thật nhỏ ông nghe
Có khi nói lớn chẳng nghe hỏi hoài
Bà ơi tôi đã quá già
Tuổi gần tám chục còn gì nữa đâu
Mai nầy bà kể chuyện gà
Tôi nghe ra vịt, hai ta cãi hoài
Bà kêu bà nói chuyện gì?
Tự nhiên quên mất ông cười lãng chưa.

Hai chị, em

Chị về em chẳng cho về
Ngồi đây kể chuyện những ngày ấu thơ
Ngoài trời nổi gió mưa sa
Chị về bị ướt vội chi mà về
Chị về còn một mình em
Như đôi chim nhạn lẻ đôi nó buồn
Chị về hương tóc còn thơm
Ở đây em tưởng hoa ngâu hoa hồng
Chị về giọng nói rầu rầu
Ở đây em cũng lụy phiền chị ơi
Chị về vắng chị buồn hiu
Ở đây kể chuyện những ngày xa xưa.
(Viết tại Ngân Giang cuối Đông 2004)

Bà, Cháu

Bà đang viết bài thơ
Viết mỗi hàng năm chữ
Chuyện Xuân, Hạ, Thu, Đông
Cháu của bà thích lắm

Xuân về Trời mát mẻ
Giọt sương động long lanh
Trên lá xanh non mướt
Lóng lánh như thủy tinh

Nắng Hạ vàng rực rở
Hoa nở thắm mọi nhà
Sóng biển gọi xôn xao
Cháu tha hồ bơi lội

Hoa cúc vừa hé nụ
Lá phong vàng sắc tía
Gió mùa Thu đã về
Lá vàng sắp rụng rơi

Sang đông mùa nghỉ lễ
Bà, cháu mình vui ghê
Bà nhủ thầm nhắc cháu
Nhớ ngày lễ Tạ Ơn

Giáng Sinh cũng gần kề
Rồi Tết Tây, Tết Ta
Cháu bà sẽ được quà
Bà lì xì cho cháu.

Ngẩn ngơ

Thẫn thờ nhớ chuyện vừa mơ
Ngẩn ngơ tiếc nuối giờ đây chẳng còn
Cơn mơ như gió thổi qua
Tình già mà vẫn như ngày xa xưa
Dù tình cũng lắm giây dưa
Mà tình ngày ấy vẫn chưa phai mờ
Vẫn mộng mơ vẫn thẫn thờ
Tình mong tình nhớ tình ngẩn ngơ trong lòng.

Chúc Mừng Năm Mới

Mỗi năm Tết đến Xuân về
Khai đôi nét bút đón mừng Xuân sang
Chúc mừng tất cả bà con
Anh, em bạn hữu an khang phước lành
Thơ Xuân khúc nhạc dịu dàng
Kết thành bài hát nhịp nhàng xuân vui
Hân hoan ca hát tưng bừng
Hiến dâng quí vị nhạc Xuân Tết về
Vui Xuân mộng ước tràn trề
Tự Do Dân Chủ quê nhà bình an
Cờ Vàng phất phới tung bay
Tấu lên khúc nhạc, vần thơ hài hòa
Đầu năm cầu chúc cụ già
Sống lâu khỏe mạnh, các em thành tài
Phố phường rộn rịp khai trương
An cư lạc nghiệp lộc vào quanh năm.
(Tết Ất Dậu 2005)

Con Bướm

Nắng Xuân nắng đẹp sáng tươi
Một con bướm trắng vật vờ đóa hoa
Nắng vàng đùa giỡn cùng hoa
Gió say chao đảo bướm bay chập chờn
Hững hờ dõi mắt nhìn xa
Hoa cùng với bướm hẹn hò gì đây?
Suốt ngày bướm thả cánh bay
Tôi cười, hỏi bướm sao bay một mình
Chắc là bướm có niềm riêng
Bướm đang tâm sự nhỏ to chuyện trò
Bướm, hoa, nắng, gió hẹn hò
Nồng nàn say đắm nắng vàng Xuân sang
Tôi nhìn nói nhảm một mình
Bướm đâu có biết một người đang mơ
Lơ mơ nắng đẹp Xuân về
Bướm bay đâu mất, nắng vàng nhạt phai.

Bầy Chim

Bầy chim ríu rít ngoài hiên
Tranh ăn cắn xé té nhào kêu la
Thức ăn lủng lẳng rớt rơi
Một bầy Cu đất tìm mồi dưới sân

Chích Chòe la, cãi chim xanh
Chim Sẻ mổ mổ mải mê ăn hoài
Lâu lâu bay đậu hàng rào
Rỉa lông rỉa cánh núp vào lá thưa

Có chàng chim trống gợi tình
Chàng xòe hai cánh làm duyên mấy nàng
Mấy nàng ngơ ngác hững hờ
Chàng nhảy lò cò dáng điệu múa Valse

Chàng xù lông cổ, lông đầu
Lông đuôi dựng ngược gật gù sát bên
Mấy nàng sợ hãi bay vù
Tức mình xếp cánh nhìn trời mất tiêu.

Bốn Mùa

Xuân

Líu lo chim nhảy chuyền cành
Tường Vi nứt lá xanh non trước thềm
Mưa Xuân thấm ướt mái hiên
Mưa rơi nhẹ hạt đất nồng mùi thơm

Hạ

Non cao biển đẹp gọi mời
Xe leo triền giốc, biển cười khách bơi
Tháng tám nắng nám da cam
Hồng nhung, thược dược, hải đường thắm tươi

Thu

Lao xao lá đổi màu da
Khánh kêu lẻng kẻng leng keng đầu hè
Heo mây réo gọi thu phong
Mây trôi dải lụa khăn quàng mong manh

Đông

Nhìn lên phố núi mây mù
Gió mưa ào ạt kéo về lạnh da
Xa xa ánh sáng chớp lòe
Thoáng nghe khúc khúc nhạc mưa trên non đoài.

(Sacramento 2005)

Nhà Thanh & Giáp

Nhà Thanh cảnh đẹp nên thơ
Một vùng hoa dại mỏng manh màu vàng
Đồi cao đồi thấp chập chồng
Vòng vèo xe chạy từ từ lên cao

Xa xa lố nhố bầy cừu
Xuân về ấm áp cỏ lên xanh rì
Sương mù giăng thấp mờ mờ
Một luồng gió nhẹ hoa vàng đẩy đưa

Ngả nghiêng nũng nịu làm duyên
Mặt trời lấp lánh sáng lên từng vùng
Ôi thơ mộng đẹp tuyệt vời
Cỏ trên màu đậm, dưới mầu xanh non

Hàng cây bóng ngã xiêng xiêng
Dáng người thiếu nữ lặng yên mơ màng
Ước gì má vẽ bức tranh
Cảnh nhà Thanh, Giáp mùa Xuân năm Gà.
(Tặng Thanh, Giáp, Giang. Má Vương Lệ Phi 2005)

Nhớ chi

Nhớ chi những chuyện đã qua
Sáu mươi lăm lẻ nay còn nhớ chi
Nhớ chi tuổi mới hai mươi
Mà mình tay ẵm tay bồng hai con

Nhớ chi lứa tuổi còn son
Tuổi hay mơ mộng vu vơ nhìn trời
Nhớ chi đến cuộc đổi đời
Tháng Tư Đen tối ba mươi năm tròn

Nhớ chi những chuyện vượt biên
Sáu con mình phải lần lần ra đi
Nhớ chi những buổi chia ly
Kẻ đi người ở đau lòng lệ rơi

Nhớ chi nhớ để làm gì
Quê hương vận nước cũng đành chịu thôi
Nhớ chi nhớ mãi nhớ hoài
Hao mòn trí óc nhớ hoài nhớ chi.
(Sacramento 2005)

Nhớ trường xưa

Nhớ thuở xưa ta cắp sách đến trường
Ngày hai buổi sáng, chiều đi bốn lượt
Tuổi học sinh yêu đời tươi vui mãi
Nay bỗng dưng tràn ngập quá nhớ thương

Nhớ Ngân Giang Quảng Ngãi, nước Sông Trà
Gió mát lạnh tóc thề vừa mới gội
Nghe véo von chim hót đậu cành tre
Mà giờ đây chỉ còn trong giấc mộng

Nhớ biết mấy bạn bè ngồi cùng lớp
Thương bạn mình nay lưu lạc nơi đâu?
Nhớ chuông chùa Thiên Ấn đổ từng hồi
Nhớ nhớ mãi xứ mưa bùn lụt lội

Con đường mòn sạt lở xuống vực sâu
Ôi lại nhớ mùa sim, chà là chín
Hái trái ăn răng miệng tím thâm xì
Mơ ngày về thăm lại mái trường xưa

Trường trung học rừng xanh thời chinh chiến
Nay có còn cảnh cũ dấu hồn xưa
Thương biết mấy những ngày xa xưa ấy
Nhớ rất nhiều kỷ niệm một thời qua.
(Ất Dậu 2005)

Nhớ Thùy

Thùy ơi má nhớ Trọng Thùy
Lê Thùy của má vẫn còn trẻ thơ
Hôm qua má ngủ má mơ
Thùy cùng bạn nhỏ chạy chơi ngoài đường
Hoảng hồn má hét má la
Sáng nay má muốn gọi Thùy hỏi thăm
Nhưng Thùy bận việc má thôi
Nhắc Thùy cẩn thận má làm bài thơ
Tuổi Thùy là tuổi Sửu, Trâu
Lo âu vất vả nhọc nhằn tấm thân
Con trâu người quí người cưng
Coi chừng người cỡi trên lưng của mình.

Đi Chùa

Nhớ ngày rằm tháng tư
Là ngày lễ Phật Đản
Con lên Chùa đọc kinh
Sám hối mọi lỗi lầm

Con cúi đầu lạy Phật
Tâm hồn thấy bình yên
Đọc bài kinh Địa Tạng
Xin tất cả chúng sinh

Sống an vui hạnh phúc
Mặt trời ngã xiêng xiêng
Tự nhiên lòng xao xuyến
Quê nhà chưa được yên

Không tự do tu luyện
Tiếng chuông Chùa tắt lịm
Trên đường về buồn hiu
Tưởng đâu mình lạc lối.

Dòng sông Trà

Dòng sông Trà trong xanh
Một bên bờ tre phủ
Bên kia bãi cát vàng
Chút nắng chiều le lói

Dòng sông Trà êm đềm
Lung linh màu nắng hạ
Đàn cò trắng từ xa
Bóng chiều tà vừa xuống

Dòng sông Trà lặng lẽ
Mặc bao kẻ đi xa
Bờ tre già trơ gốc
Con đò chiều vắng hoe

Dòng sông Trà vắng vẻ
Mây chiều đứng lặng yên
Nghe hồn mình chìm lắng
Bóng chiều tà xuôi êm.

Bến Đá Quê Bà

Bến Đá Ngân Giang
Trà Giang cát trắng
Hạ về tắm mát
Thơm ngát bắp non

Dưa gan ngọt bùi
Đậu lùi nứt nở
Tuổi thơ mơ mộng
Bứt ngọn cỏ gà

Thả bay theo gió
Chơi đá gà cỏ
Bỏ giấc ngủ trưa
Lang thang lượm đá

Ném xuống lòng sông
Vòng tròn lan rộng
Mặt nước biến động
Lấp lánh nắng chiều

Gió nồm lồng lộng
Thông reo vi vu
Dang tay chạy vù
Rủ nhau xuống tắm

Ngắm ánh mặt trời
Ngã bóng về Tây
Chói hồng Bến Đá
Cảnh chiều đẹp quá

Bến Đá quê bà
Nay chẳng còn đâu
Vật đổi sao dời
Đất bồi sông cạn

Những ngày nắng Hạ
Bà nhớ quê nhà
Bến Đá Sông Trà
Chiều tà cảnh đẹp.

(Tái bút: Bà kể lại chuyện xưa cho mấy cháu biết. Hạ 2005)

Du lịch Hawaii

Chim bằng lướt gió rẽ mây
Chim đưa du khách thăm miền Hawaii
Chim bay qua biển Thái Bình
Mênh mông sóng nước dật dờ mây trôi

Tuổi già mình được thảnh thơi
Rủ nhau du lịch vui chơi một tuần
Thích, Phi, Thuận, Hiệu, tứ nhân
Vai mang tay xách cùng nhau lên đường

Hawaii nắng đẹp dừa cao
Biển êm nước ấm nhiều hoa muôn màu
Núi đồi chạy dọc biển khơi
Biết bao du khách năm châu đổ về

Danh lam lịch sử khắc ghi
Trân Châu bến cảng ngàn đời khó quên
Vào làng văn hóa Polynesian
Trống đánh thùng thùng rực rỡ xiêm y

Thổ dân nhảy múa đẹp ghê
Ra về luyến tiếc mấy ngày qua mau
Hawaii hòn đảo hữu tình
Kẻ đi người đến tham quan hàng ngày.
(Kỷ niệm chuyến du lịch 2005)

Tưới Hoa

Sáng nào bà cũng tưới hoa
Tường Vi, Hồng, Cúc mượt mà xanh tươi
Hồng nhung đài các kiêu sa
Sắc hương khoe ánh tơ vàng thướt tha
Hoa giấy rực rỡ mỹ miều
Gợi bao kỷ niệm tuổi thơ quê nhà
Nhớ mùi hoa bưởi, hoa cau
Hoa đào, hoa mận mùi hương ngọt ngào
Bay lan xa thơm nhẹ nhàng
Trong yên lặng tâm hồn mình thoải mái
Tưới hoa cái thú mong manh
Óng ánh như tơ trời tháng tám.
(Hạ 2005)

Bí & Bầu

Tuần nầy nhiệt độ hơn trăm
Tội nghiệp bí, bầu chẳng biết tính sao?
Để ta tưới nước cho nhiều
Ta tắm mi hoài mi có mát không?

Nằm dài dưới đất làm thinh
Nóng ơi là nóng vậy mà lớn nhanh
Sáng nay bầu, bí dăng hoa
Kết đèn to, nhỏ lọng xanh mượt mà

Hoa vàng, hoa trắng nõn nà
Rồng nằm phủ phục, râu rồng dài cong
Rồng bò biểu diễn vô sân
Rồng đi tứ phía rồng trèo lên cây

Các chàng công tử múa chào
Từng đôi sặc sỡ dập dìu vòng quanh
Bí, bầu mời khách vui chơi
Dưới ánh mặt trời rực rỡ chói chang.
(Hạ Sacramento).

Phố buồn

Chiều nay đi phố gần nhà
Đường đi rộng rãi vắng xe ít người
Bầu trời trong suốt xanh lơ
Giống như đường phố của thời xa xưa
Chiều tà nắng hạ vắng tanh
Ngậm ngùi mấy bụi hoa tàn héo khô
Bâng khuâng nhớ cảnh quê nhà
Nhớ câu mẹ hát hò… ơ… ngày nào
Chiều chiều ra đứng ngõ sau
Nhìn về quê mẹ ruột đau chín chiều
Tà dương chìm xuống vực sâu
Không gian lặng lẽ nhuộm màu hoang sơ
Nỗi buồn viết mấy câu thơ
Màn sương mờ tối chiều ngơ ngác buồn.

Tuổi thơ

Viết một bài thơ tuổi mộng mơ
Tuổi hồng tuổi ngọc tuổi ngây thơ
Tuổi ngồi nhìn gió nói vu vơ
Tuổi hay mơ ước thành tiên nữ

Viết một bài thơ tuổi bút nghiên
Bài thơ giấu kín làm của riêng
Sợ me biết được niềm ao ước
Viết chuyện thần tiên chẳng học bài

Viết một bài thơ ý dễ thương
Thương mẹ dậy sớm quét ngoài sân
Mẹ thường đứng ngắm giàn Hoa Lý
Hái một chùm hoa bỏ vào ly

Mẹ còn vương vấn thời con gái
Mái tóc dài cài bông hoa Lý
Răng hạt huyền anh thấy anh thương
Nghe hai câu hát thật dễ thương.

Thu 2005

Ô hay thời tiết lập thu
Mà sao chẳng thấy dáng thu mơ màng
Ngoài trời nắng vẫn chói chang
Cỏ cây, hoa lá héo tàn ủ ê

Nắng hè oi bức não nề
Hạ còn nấn ná ngày dài hơn đêm
Thu phân sương giáng gần kề
Rong chơi quên lãng, hạ chờ đợi thu

Thu về cho lá đổi màu
Cho mây thay sắc tím, hồng mộng mơ
Bơ vơ từng chiếc lá rơi
Từng đôi chim sáo tìm mồi ngẩn ngơ

Thẫn thờ vỗ cánh bay xa
Nắng chiều tắt vội tơ trời vây quanh
Mong manh sương giáng mờ mờ
Đồi phong rạo rực đợi chờ mưa thu.
(Sacramento 2005)

Nhớ Cháu

Bà mong các cháu về chơi
Mà cháu bận học thì thôi đừng về
Khi nào nghỉ lễ, nghỉ hè
Cháu về cũng được, bà không trông chờ
Tánh bà ưa đợi ưa chờ
Bà nghĩ mấy cháu của bà rảnh rang
Cháu bà lo học rất ngoan
Ngày nghỉ: Học chữ Việt Nam nước mình
Học đàn, học võ, làm bài
Phụ giúp ba má giặt đồ tưới hoa
Bà khen bà thưởng cháu bà
Mỗi đứa mười đồng với một bài thơ.
(Sacramento 2005 Bà hôn các cháu)

Các món ăn

Chiều nay mình nấu món gì?
Canh chua nấu cá bông lau, mực xào
Cá chim chiên xốt cà chua
Hay cá kho tộ, giò hầm măng khô
À quên nấu món càri
Gà xào xả ớt, cơm gà xiu xiu
Tại sao không nấu phở gà?
Luộc gà lấy nước, chặt gà miếng vuông
Hành tươi, giá sống, quế, ngò
Bỏ lên tô bánh thành tô phở nhà
Mất công nấu nướng rườm rà
Đợi đến ngày nghỉ, cháu về vui hơn
Chiều nay mình nấu đơn sơ
Khổ qua dồn thịt, bò xào hành tây
Hai người mà nấu chi nhiều
Phải không hai cháu gái cưng của bà
Để bà nấu cháo đậu xanh
Ăn cùng với thịt chà bông, xì dầu
Tôm rim, chả lụa, bống kho
Hột vịt bắc thảo mắm dưa tuyệt vời
Hay là mì gói cho nhanh
Tôm tươi, trứng cút, thịt bò vò viên
Món nầy dinh dưỡng cũng nhiều
Các cháu thích lắm bà đi nấu liền.

Hai trận bão (2005)

Năm nay bão lụt kinh hoàng
Sóng cao chín thước tràn bờ vỡ đê
Xóa sạch thành phố New Orleans
Cướp bóc, hôi của, giết người tứ tung

Đói khát, xác chết hơn trăm
Nhà sập, điện nổ, hiếp dân điên khùng
Louisiana, Biloxi điêu tàn
Bà con quyên góp chút tình tương thân

Giúp nhau hoạn nạn khi cần
An ủi tinh thần gặp lúc lâm nguy
Nguyện cầu người chết siêu sinh
Những người lánh nạn bình an trở về

Trời làm cơn bão tiếp liền
Qua miền Texas, Houston hãi hùng
Di tản lánh bão kẹt đường
Tai nạn xe cháy chết người thảm thương

Tội nghiệp dân chúng Hoa Kỳ
Katrina vừa hết, Rita tràn vào.

Vô tình

Vô tình tôi đọc bài thơ
Trên tờ báo cũ chữ in phai mờ
Ngỡ ngàng người viết tàng lang
Lời thơ tác giả ngổn ngang u hoài
Phô bày tâm sự nỗi niềm
Kể nhiều chuyện của thời đã qua
Để rồi hối tiếc xót xa
Viết lên trang giấy những lời chua cay
Vô tình đọc được bài thơ
Nó nằm trong xó đã lâu lắm rồi
Vô tình tôi thật vô tình
Được xem tờ báo có bài thơ hay.
(Tháng 10/2005)

Cháu tôi

Bà ơi cháu kể chuyện nầy
Cháu đang tưởng tượng vẽ tranh trong đầu
Bức tranh vẽ cảnh núi đồi
Một dòng suối lớn chảy trên sườn đèo

Đá to, đá nhỏ chất chồng
Tiếng nước róc rách, rong rêu xanh rì
Bà nghe cháu kể bồn chồn
Cháu tôi họa sĩ tâm hồn mộng mơ

Cháu thích vẽ cảnh thiên nhiên
Một vườn hoa nở có nhiều bướm bay
Mỗi tối tiếng dế tỉ tê
Sáng ngày chim hót gọi chào bình minh

Cháu mơ vẽ cảnh hữu tình
Trong cơn mộng đẹp mắt ngời ánh sao
Hay là cháu vẽ nhà bà
Một hồ cá nhỏ, cá bơi quanh cầu

Ngư ông vắt vẻo ngồi câu
Trước sân em bé đang chơi lồng đèn
Chị Hằng nhìn xuống mái hiên
Bà ngồi yên lặng, vò đầu cháu hôn.

Viễn vông

Nắng Hè lấp lánh dưới sân
Tôi đi góp nhặt đúc thành gương soi
Tôi đi hình bóng đi theo
Hình cùng với bóng gần nhau hoài hoài
Đêm đêm ra đứng nhìn sao
Xin hai sao nhỏ để làm hoa tai
Làm gì với tới sao trời
Để tôi đi nối cái thang thật dài
Tháng tám nhiều sợi mây bay
Trắng như tơ lụa gió mang khắp miền
Ước gì tôi dệt thành khăn
Để tôi quàng cổ mùa thu lại về
Những điều mơ tưởng viễn vông
Tôi chưa làm được gió mưa ào ào
Đông về thấm lạnh đôi vai
Vào nhà mặc tấm áo len lông cừu.
(Sacramento 2005)

Xuân Bính Tuất

Tết, Tết, Tết, tôi xin chúc Tết
Chúc đôi lời tốt đẹp đầu năm
Chúc mừng các cụ cao niên
Thêm nhiều sức khỏe vui vầy cháu con
Thông gia bạn hữu gần xa
Vui xuân hưởng lộc mọi nhà an khang
Chúc mừng tất cả bà con
Thành công rạng rỡ tương lai sáng ngời
An cư lạc nghiệp khắp nơi
Cửa hàng thương mại phát tài trọn năm
Gia đình hạnh phúc điền viên
Xuân năm Bính Tuất phước lành duyên xinh.
(Xuân 2006)

Tiếng mưa

Tiếng mưa lách tách mái hiên
Tự nhiên cảm thấy buồn ơi là buồn
Lao xao chim đậu trốn mưa
Đường dài tăm tối biết về nơi đâu
Chạnh lòng thương kẻ không nhà
Bơ vơ phố chợ ngủ hè đêm khuya
Gác tay lên trán thở dài
Còn nhiều cảnh khổ biết làm sao đây?
Tiếng mưa tí tách đều đều
Nao nao trong dạ buồn hao tháng ngày
Mưa rơi mưa mãi mưa hoài
Ngày mai trời nắng không còn tiếng mưa.
(Tháng 3/2006)

Chuyến du lịch tuyệt vời

Thích, Phi, Nhiên, Phước hẹn nhau
Về thăm quê quán nơi sinh ra mình
Bốn người đều gốc miền Trung
Sẵn dịp đi hết ba miền quê hương

Miền Nam, miền Bắc, miền Trung
Chỉ còn miền Bắc là mình chưa đi
Máy bay hạ cánh Sài Gòn
Nôn nao hồi hộp lo âu lạ lùng

Thăm chơi dạo khắp phố phường
Ngày mai mình sẽ lên đường về Trung
Đà lạt phong cảnh hữu tình
Nha trang tắm biển chao ôi tuyệt vời

Thừa Thiên, đất Huế hoàng cung
Thăm Lăng, Vọng Cảnh, chèo thuyền sông Hương
Trường Tiền, Thiên Mụ, Nam Giao
Phong Nha, Thạch Động, Tam Giang Nhà Hồ

Miền Bắc thắng cảnh cũng nhiều
Hồ Tây, Trúc Bạch, du thuyền Hạ Long
Một Cột, Trấn Quốc, Chùa Hương
Vào Hang Tam Cốc, thăm Mồ Vua Đinh

Nhớ thăm cửa Ải Nam Quan
Bây giờ Hữu Nghị, lằn ranh Ta, Tàu
Cột mốc cây số zero
Bốn người chụp ảnh địa đầu nước Nam

Lòng buồn luyến tiếc nhìn trời
Vấn vương thương nhớ đến ngày chia tay
Nhớ nhiều đôi bạn Phước, Nhiên
Tận tình chăm sóc mấy tuần bên nhau

Thank you hai bạn rất nhiều
Hẹn ngày tái ngộ kể nhiều chuyện vui.
(Tháng 4/2006)

Quên Tên

Quên rồi không nhớ được tên
Viết lên trang giấy quên rồi, tên ơi
Nhớ lời nhắc nhở đừng quên
Vậy mà chẳng nhớ cái tên, lạ kỳ
Nghĩ hoài nghĩ mãi vẫn quên
Nhạt nhòa quên lãng cái tên ấy rồi.

Về Quê

Nhớ về thăm lại giòng sông
Hít mùi đất cát thơm nồng phù sa
Giòng sông Trà, núi Thiên Ấn
Ngân Giang, Bến Đá chiều mưa nẫu (*) buồn
Gió chiều Thạch Bích đẩy đưa
Nhìn cầu Trà Khúc, Trường Xuân bụi mờ
Mỹ Khê sóng biển đợi chờ
Trên đồi cát trắng hai hàng Thùy Dương
Đường đi đất đá ghập ghềnh
Ghé qua Phú Thọ uống dừa nhé anh
Quê nghèo cảnh đẹp như tranh
Về thăm chốn cũ đậm đà tình quê.
(*) Nẫu = họ (Tiếng địa phương)
(Tháng 4, 2006)

Chiêm bao

Giật mình thức giấc đêm khuya
Nửa mê, nửa tỉnh hỏi rằng ở đâu?
Gọi ai trong giấc chiêm bao
Gọi ai vừa thấy đi qua nơi nầy
Gọi ai đêm vắng thinh không
Gọi ai bằng những câu thơ hãi hùng
Gọi ai la hoảng lạ lùng
Giấc mơ kinh dị la làng nghe ghê.

Thương bé The...a

Đường về thăm nội quá xa
Tội nghiệp The...a với bố Thùy Lê
Cha con bồng bế về bà
Lái xe từ Los chạy về Sacramento.
(Hè 2006)

Cô bạn nhỏ

Làm sao quên được những ngày thơ
Buổi học đầu năm tuổi dại khờ
Trường mới, thầy, cô, bạn bè lạ
Cố lắng tai nghe tiếng trống trường
Rảo bước đi nhanh đến đầu đường
Gặp cô bạn nhỏ dáng xinh ngoan
Áo quần sạch sẽ trông đẹp mắt
Sách vở nơi tay chẳng gọn gàng
Ngỡ ngàng em sợ đường vắng lặng
Thút thít nghẹn ngào vội bước nhanh
Nét mặt xanh xao viền mi ướt
Tôi đến bên em hỏi mấy câu
Đôi bàn tay nhỏ nắm ấm êm
Đưa nhau vào lớp thật êm đềm
Thời gian chồng chất nay bỗng nhớ
Bạn nhỏ hiện giờ ở phương nao?

Hoa tàn

Hoa tàn than thở tà dương
Bướm ong xa lánh, chim ngừng hát ca
Vườn hồng vắng vẻ quạnh hiu
Ngõ vườn phai dấu chân chim khuất mờ.

Chuông Điện thoại

Tiếng chuông điện thoại reo vang
Vội vàng chạy tới cầm lên hỏi liền
Bên kia đầu máy sorry
Tức mình úp xuống đi ra ghế ngồi
Thình lình chuông lại kêu to
Giật mình hồi hộp ngập ngừng lo âu
Allo! Allo! Ai đó. Allo! Allo!
Vo vo cụp cụp ù ù vo vo.

Nụ cười

Cho tôi vay mượn nụ cười
Gợi lòng vui thú dạt dào ý thơ
Mộng mơ ngắm ánh sao trời
Sao vàng lấp lánh sáng ngời hằng đêm
Thì thầm hỏi gió cùng trăng
Cớ sao trăng lại chui vào trong mây
Gió mang giải lụa trắng ngần
Hằng Nga cười bảo chị quàng khăn san.
(Đầu Thu 2006)

Tự trách

Tôi chẳng làm được gì
Ngoài chuyện dại ngu si
Xin các người đừng trách
Mà chỉ mách dùm tôi
Tôi là kẻ khù khờ
Không phải tôi giả vờ?
Thấy tôi hay lơ mơ
Cho nên tôi ưa mơ
Tôi thường nói lờ mờ
Mơ ước chuyện trên không
Than thở nhớ dòng sông
Kể chuyện Thu sang Đông
Viễn vông rồi vỡ mộng
Ôi con tim rung động
Nhịp đập không điều hòa
Giật mình tôi tự trách.

Theodore

Tháng tám lẻ sáu hai ngàn
Đầu thu Bính Tuất THEODORE chào đời
Bé trai khấu khỉnh trời cho
Chúc mừng cháu bé bú nhiều lớn nhanh.
(Bà nội 2006)

Chiều

Nắng chiều buông lơi
Mây chiều lãng đãng
Gió chiều vu vơ
Cảnh chiều gợi nhớ
Khói chiều bơ vơ
Trời chiều mộng mơ
Chim chiều ngẩn ngơ
Lạc đường về tổ.

Yến & Oanh

Chiều nay vắng bóng hai nàng
Oanh Oanh, Yến Yến chẳng màng ra khơi
Nhìn trời tha thướt lụa là
Heo mây lả lướt khánh linh rộn ràng
Không trung lấp lánh sao hôm
Hai nàng Oanh, Yến rong chơi phương nào?
Hạ tàn Thu đến nghỉ ngơi
Oanh Oanh, Yến Yến ra khơi làm gì?
(Chiều Thu 2006)

Cái Mũ

Mũ khoe mũ đẹp mỹ miều
Nhiều người yêu mũ đội lên trên đầu
Đi đâu mũ cũng được theo
Mũ che nắng gió, bụi đường khỏi dơ
Mũ đẹp sặc sỡ đủ màu
Thêu hoa, rồng, phụng, giây nơ lòng thòng
Đôi khi ôm mũ vào lòng
Cầm mũ che miệng mấy nàng cười duyên
Mũ khoe mũ quí hơn giày
Mũ cất trong tủ, mũ treo trên tường.

Đôi Giày

Giày nghe mũ nói tức mình
Giày chê mũ có một mình lẻ loi
Giày thời hai chiếc một đôi
Luôn luôn một cặp đi gần bên nhau
Nam, phụ, lão, ấu đều mang
Giày da cá sấu, da trăn đắt tiền
Da giày đánh bóng láng ngời
Trông sang rất đẹp dạo chơi phố phường
Giày mang đi khắp năm châu
Giày để trên kệ, một đôi nằm kề
Giày cười cái mũ cô đơn
Đôi giày hai chiếc nằm gần vui ghê.

Chiều

Chiều thu nắng úa vàng mong manh
Vài bông hoa cúc nở đầu cành
Chim kêu ríu rít bên hàng giậu
Gió thoảng vu vơ lá xạc xào
Bầy chim hoảng sợ đứng im lặng
Phút chốc ào ra bay mất tiêu
Cám cảnh gợi bao niềm thương nhớ
Ý tàn, nắng tắt bóng chiều buông.
(Thu 2006)

Chim Sáo

Tháng mười trời lắm mù sương
Có con chim sáo hát câu ca buồn
Ai mang chim sáo sang đây?
Chim sáo lạc bầy chim sáo bơ vơ
Sáo thương thân phận ngày thơ
Cái tổ sáo nằm gió thổi đong đưa
Một bầy sáo bé tí teo
Chờ mẹ đem mồi về mớm cho ăn
Lao xao lá rụng mưa sa
Câu ca sáo hát nhớ thương những ngày
Đất trời biển rộng thênh thang
Đêm đêm khắc khoải nhìn hàng cây xanh.

Đông

Trăng sao cùng ánh mặt trời
Đi xa vắng bóng giao mùa gió, mưa
Cho ta trọn giấc mơ hồng
Ngày thâu ngắn lại, đêm dài tình say.

NOEL 2006

Các cháu thương của bà
Thế là đông lại về
Mang theo mùa Giáng Sinh
Nhà nhà đèn chớp sáng

Lấp lánh như trăng sao
Bà nhớ cháu ngày thơ
Ngồi chơi bên cây thông
Nhìn bố mẹ gói quà

Treo đèn màu xanh, đỏ
Nay cháu bà lớn khôn
Trống, đàn đánh rộn rã
Bản nhạc Jingle Bell

Nghe nhịp nhàng thánh thót
Ông bà nghe rất hay
Con, cháu họp một nhà
Đêm Giáng Sinh an hòa

Đời thơm ngát hương hoa
Cháu bà sẽ mở quà
The…A nói líu lo
Tình thương yêu đầm ấm

Cuộc sống tràn niềm vui
Mong mọi sự an lành
Bà vuốt ve hôn cháu
Đêm Giáng Sinh ngọc ngà.
(San Jose 2006)

Một ngày

Một ngày qua mau
Nụ cười chưa tắt
Ngày vui chóng tàn
Ngày buồn dễ chịu.

Sắc Hoa

Hôm nay trời lạnh không mưa
Mây mù mờ lối, sương sa ướt đường
Mấy chậu cúc tím nở hoa
Hồng Nhung, Bông Giấy, lá cành xác xơ
Bơ vơ một bụi Đình Hồng
Màu hoa rực rỡ sắc hồng sáng tươi
Giống màu áo cưới cô dâu
Tìm đâu chú rể áo hoa màu gì?
Chờ xem Cẩm Tú, Quỳnh, Lan
Nhiều màu trắng, đỏ, tím, vàng, xanh dương
Dâu, rể là những vần thơ
Thơ bay theo gió, gió thì thầm ca.
(Sacrmento 2007)

Uống Trà

Người già dậy sớm uống trà
Súc bình rửa tách ngồi chờ nước sôi
Nước sôi réo rắt bốc hơi
Tráng bình lần nữa bỏ vô nhúm trà

Bình trà bằng cái nắm tay
Tất cả đều đặt lên khay ngoài bàn
Ông rót vào tách hít hà
Mùi trà thơm phức, tách trà tí ti

Bỗng dưng nước đổ tứ tung
Bàn tay run rẫy, tách bình lăn quay
Bà la ông đổ bể hoài
Ông vội đứng dậy lấy khăn lau chùi

Bà ơi nấu nước dùm tôi
Uống trà cũng lắm công phu, bà cười
Coi chừng rồi lại phỏng tay
Thôi ông ngồi lại trà vừa chế xong

Ông bà ngồi lại nhâm nhi
Hít hít, chíp chíp trà nồng ngon ghê
Bà chê, hơi đắng ông ơi!
Mới nhấm thấy vậy, uống rồi ngọt thông.

Tấm Lịch

Đầu năm tặng lịch làm quà
Nhà nào cũng có bức tranh lịch màu
Mỗi tờ một cảnh đẹp xinh
Màu sắc rực rỡ cá, chim, hoa, đồi
Ghi ngày nghỉ Lễ Á, Âu
Mỗi tháng một tờ, tranh, ảnh khác nhau

Mười hai con giáp xoay vần
Mỗi sáng ta xé một tờ bỏ đi
Ấy là lịch lốc (block) năm Ta
Tí, Sửu, Dần, Mẹo in hình từng con
Xem giờ Tốt, Xấu, Hên, Xui
Châm ngôn, Tục ngữ khuyên răn ở đời

Những lời giảng dạy rất hay
Người già muốn tấm lịch nầy dễ xem
Trẻ em thì thích coi hình
Mười hai con thú con nào cũng xinh.
(Đầu năm 2007)

Bà Đố Cháu

Bà hỏi năm cháu bé trai
Cháu biết ông nào nằm ngửa trong nôi
Lệnh Vua tìm kiếm người tài
Đem quân diệt giặc tràn vào nước ta

Ông liền ngồi dậy vươn vai
Hóa thành cao lớn như ông khổng lồ
Xin phép cha mẹ ra đi
Vâng lệnh Vua dạy đem quân lên đường

Ông cần con ngựa, chiếc roi
Ông cưỡi lên ngựa lửa phun ào ào
Giặc Ân bại trận về Tàu
Ông cùng ngựa quí bay lên trên trời

Vua, Quan cảm động xây đền
Đúc con ngựa sắt, cây roi để thờ
Sử xanh Phù Đổng Thiên Vương
Vị Thần Thánh Gióng cũng là tên ông.
(Sacramento 2007)

Chúc Mừng Năm Mới

Đầu năm xin chúc đôi lời
Viết câu thơ thắm, đôi hàng thăm nhau
Cầu mong phúc, lộc dồi dào
Giàu sang, khỏe mạnh, yêu đời an vui
Tương lai sự nghiệp vững vàng
Trao nhau câu chúc tiếng cười ngày Xuân
Nghĩa tình thắm thiết đậm đà
Bà con, bạn hữu mọi nhà điền viên.
(Tết Đinh Hợi 2007)

Xuân Đinh Hợi

Trời xanh gió lạnh hiu hiu
Một đàn bướm trắng thướt tha ra vào
Đón chào mấy ả cúc vàng
Đang cười cùng nắng vừa lên trước thềm
Nàng Xuân thay sắc vội vàng
Đâm chồi nẩy lộc xanh xanh đầu cành
Chim kêu rủ bạn hẹn hò
Sè sè đôi cánh phơi mình nắng Xuân.
(Sacramento 2007)

Tiếng đàn

Tiếng đàn gieo khúc nhạc Xuân
Giây tơ réo rắt lời ca nồng nàn
Lên cao thánh thót véo von
Nhạc Xuân rạo rực niềm vui yêu đời
Âm thanh vang vọng lòng người
Dư âm nhớ lại một thời Xuân xưa
Xuân đi Xuân đến tái lai
Nàng Xuân đẹp mãi muôn đời Xuân vui.
(Xuân Đinh Hợi)

Vườn Thơ

Vườn thơ mở lối bất ngờ
Mênh mông bát ngát sóng tràn bờ reo
Thơ gieo trăm mối tơ vương
Thơ thương thơ nhớ giấc mơ nồng nàn
Từng câu lục bát xuống hàng
Vườn thơ ươm mộng mượt mà lá hoa
Hài hòa giọng hát câu hò
Tấu lên khúc nhạc hoan ca Xuân về.

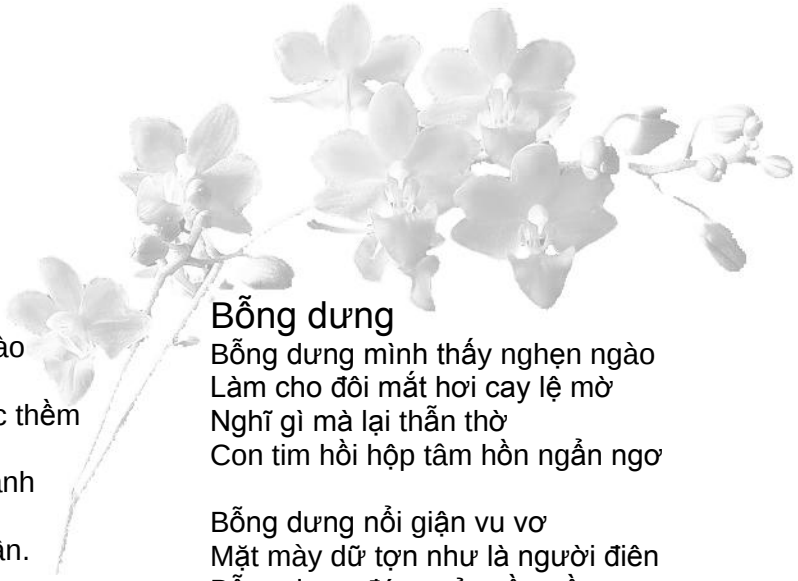

Bỗng dưng

Bỗng dưng mình thấy nghẹn ngào
Làm cho đôi mắt hơi cay lệ mờ
Nghĩ gì mà lại thẫn thờ
Con tim hồi hộp tâm hồn ngẩn ngơ

Bỗng dưng nổi giận vu vơ
Mặt mày dữ tợn như là người điên
Bỗng dưng đóng cửa rầm rầm
Ai hỏi không nói làm thinh lắc đầu

Bỗng dưng sao lại đứng đây?
Một mình vắng vẻ lo âu trong lòng
Bỗng dưng buồn tủi nôn nao
Đi đâu mà lại đứng đây một mình

Bỗng dưng mặt lạnh như tiền
Tay chân lạnh ngắt nước da xanh lè
Đau đầu, chóng mặt ho hen
Bước đi khập khiểng chán chê tuổi già

Bỗng dưng cười nói khà khà
Vẻ mặt thích thú gặp điều gì vui
Đang coi tờ báo Mõ Làng
Bỗng dưng thả xuống đập bàn cười khan.
(Sacramento 2007)

Hạt Cơm

Nồi cơm vừa mới bốc hơi
Cả phòng thơm ngát mùi hương ruộng đồng
Lúa non vừa trổ đòng đòng
Ướp vào bông lúa nắng vàng sương mai
Đong đưa ngọn gió tháng ba
Đến ngày lúa chín gặt về phơi khô
Được mùa hạt gạo no tròn
Hạt cơm mềm dẻo ngọt ngào hương thơm
Việt Nam lúa gạo rất ngon
Nàng Đào, Gạo Tám, Nanh Chồn, Nàng Hương
Mùi cơm gợi nhớ quê nhà
Chồng cày, vợ cấy con trâu đi bừa.
(Sacramento 4/2007)

Nhớ Trời, Đất

Đất, Trời phân định rõ ràng
Cho ta vui thú se sua với đời
Mùa Xuân ươm hạt sương sa
Thở thơm mùi đất, nắng vàng vừa lên
Hạ nồng nóng nực ngất ngây
Cây sanh trái ngọt, hội hè vui chơi
Rủ nhau cắm trại đua bơi
Đánh banh, chạy bộ, trượt băng, leo đồi
Mây thu tím ngắt lưng trời
Khăn san quàng cổ, gió lùa phất phơ
Mộng mơ ngắm cảnh chiều tà
Non cao sấm sét mưa nguồn xôn xao
Báo tin trời đã vào Đông
Vội vàng mua sắm áo len, mũ, dù
Nhờ ơn Trời, Đất giao mùa
Cho ta cuộc sống yêu đời biết bao.

Nghỉ trưa

Lơ mơ dỗ giấc nghỉ trưa
Giật mình mở mắt nắng tàn chiều rơi
Nhìn quanh vắng lặng không người
Sờ tay lên trán ướt dầm mồ hôi
Con tim rối loạn bồi hồi
Mắt nhìn thao láo bóng hình đảo chao
Miệng môi khô đắng nín câm
Như rơi vào cõi mịt mù chìm sâu.

Buồn

Nổi buồn chẳng biết từ đâu
Bỗng dưng len lén đi sâu vào lòng
Nỗi buồn đem đến rất nhanh
Vấn vương khó chịu khổ đau trong đầu
Nỗi buồn đau nhói con tim
Nặng như mắc nghẹn, ngậm ngùi thở than
Nỗi buồn ám ảnh khó quên
Xây thành đắp lũy quẩn quanh bên mình.

Đêm khuya

Nửa đêm nghe tiếng gió gào
Tưởng như ai nói thì thào bên tai
Lắng nghe như khóc kêu la
Chung quanh vắng lặng không người, tối đen
Ngoài trời không một vì sao
Không mưa không gió cớ sao thì thào
Ào ào sấm sét rầm rầm
Cơn mưa dữ dội gió gào, gió la.

Chợ trời

Chủ nhật mình đi chợ trời
Rất nhiều rau quả rẻ tươi vô cùng
Khổ qua, bí đỏ, đậu tây
Cải xanh, xà lách, su hào, cà chua
Hồng dòn, đào, mận, thanh long
Nho, dâu, đu đủ ngọt ngào khỏi chê
Say mê hấp dẫn gà, chim
Gà tre mồng tía, lông đuôi mượt dài
Ai ai cũng ghé chuồng chim
Nhìn xem con két gật đầu chào ông
Vịt con chíp chíp dễ thương
Bán buôn đủ thứ giữa trời nắng, mưa
Bỗng dưng gà gáy ó…o
Tiếp tiếng chó sủa, tiếng mèo ngao ngao
Chợ trời giống chợ làng quê
Chao ôi nhiều quá đi về kẻo trưa.
(Chợ trời Sacramento)

Lý, Lan, Lài

Gió đưa gió đẩy mùi hương
Mùi hương ngào ngạt là hương Lan, Lài
Hương hoa thơm tối chiều tà
Thế gian thường bảo hoa loài yêu ma
Phấn hương quyến rũ bay xa
Đêm khuya nhả nhụy gợi tình gió sương
Vườn ai trồng Lý, Lan, Lài
Nằm ôm gối mộng, say nồng tình mơ.
(Lý: Dạ Lý Hương, Lan: Ngọc Lan, Lài: Hoa Lài)

Vườn khuya

Vườn khuya trăng lạnh sao mờ
Sương rơi trên lá, côn trùng nỉ non
Nhà nhà yên giấc buồn tênh
Chênh vênh một ánh sao hôm lập lòe.

Đau răng

Tại sao mà lạ rứa hè
Răng mô nhức quá bây chừ làm sao?
Giơ tay xoa má hít hà
Chỗ ni đỏ đỏ sưng phình đau đau
Soi gương há miệng chết tề
Mụ ni chính hắn răng chừ mần chi
Mai đi bác sĩ Nha khoa
Còn sưng bên má, làm sao nhổ liền.
(Sacramento 2007)

Chải Tóc

Tóc mây chải lược đồi mồi
Soi gương bối rối tóc màu bạch kim
Biết bao năm tháng dãi dầu
Đầu nay bạc trắng chẳng còn tóc mây
Mai sau lấp đất chôn vùi
Tóc về cát bụi ngậm ngùi tóc than
Giơ tay vuốt tóc vỗ về
Dở trang sổ tính tuổi đời là bao
Trăm năm một kiếp con người
Nó đi qua mất có chờ đợi ai.

Hè xưa

Hè xưa phượng nở thắm tươi
Ve kêu rỉ rả báo tin sang hè
Sân trường cánh phượng hồng rơi
Tuổi thơ đi nhặt tô lên má mình
Ngày xưa khờ dại ngây ngô
Đuổi con bướm nhỏ bay vòng giữa sân
Nắng hè rực rỡ cháy da
Mồ hôi ướt áo, miệng cười khô queo.

Hè - Nay

Sân trường nắng nhạt mái hiên
Học sinh kéo cặp ra về xôn xao
Nét buồn nét thấp bước cao
Giơ tay chào bạn hẹn ngày gặp nhau
Xe hơi đậu sẵn, đang chơi
Má, Ba đến đón chở về đi chơi.

Duyên

Có duyên má lún đồng tiền
Cớ sao lạc mất đồng tiền mẹ cho
Soi gương răng khểnh cười duyên
Mẹ bảo vấp phải làm môi kiêu kỳ
Nhớ ai lộ nốt ruồi đen
Mẹ chỉ bên má duyên thầm đấy con.

Hôn cháu The...a

Này bé thương, lại bà hôn tí
Hôn nồng nàn, thơm ngát làn da
Bà hôn hít, vò đầu tóc bé
Tóc bum bê, dài chấm tới tai
Bà ôm cháu, hôn lên đôi mắt
Mắt cháu yêu, ngơ ngác tròn xoe
Bà hôn lên, đôi bàn tay nhỏ
Nước mắt bà, nhỏ xuống bàn tay.

Kim Vi

Mảnh mai áo lụa dài vàng
Ngồi đàn vóc dáng yêu kiều dễ thương
Thướt tha tà áo đong đưa
Nghiêng nghiêng chiếc nón bài thơ quê nhà.

Ông Trời

Trời xanh ban một chút tình
Dẫu là tháng hạ vẫn dành cơn mưa
Trời xanh ban phước bụi trần
Dẫu cao vời vợi vẫn gần thế gian
Đêm Thu rót ánh trăng vàng
Bé thơ chạy nhảy đón mừng trăng lên.

Trăng

Trăng ơi, trăng vẫn không già
Trăng bao nhiêu tuổi ngọc ngà như gương
Diễm kiều ánh bạc, ánh vàng
Long lanh lấp lánh mặt hồ, biển, sông
Trăng tròn mười sáu đài trang
Trăng soi thanh nhã sương rơi sao mờ
Trăng ơi, trăng vẫn không già
Đêm nay sương lạnh trăng mờ nét thơ.
(Hạ 2007)

Lá rơi

Này trăng ơi, chị Hằng ơi
Rắc ngàn ánh sáng trăng thu dịu hiền
Cho ta nhẹ bớt ưu phiền
Ngắm nhìn trăng sáng bên thềm lá rơi
Lá rơi sao lá rơi hoài
Nghe như tiếng nhạc cung đàn thiên nhiên
Mộng mơ yên giấc thần tiên
Say trong giấc điệp, lá rơi ngoài thềm.

Homeless

Thấy thương những kẻ không nhà
Cuộc đời bất hạnh biết làm sao đây?
Tìm đâu mái ấm gia đình
Tìm đâu ra những người thân họ hàng
Bơ vơ một tấm thân tàn
Nhìn người qua lại giữa đường nắng, mưa.
(Sacramento 2007)

Từ giã Sacramento

Vẫy tay, vẫy tay chào
Giã từ căn nhà nhỏ
Mười ba năm ở đó
Chuyện vui, buồn nhỏ, to

Nầy bụi Trúc, Tường Vi
Đây vạt Hồng, chậu Cúc
Kìa ao cá, vạt khoai
Nào rau thơm, diếp cá

Có cả Bí, Mướp, Bầu
Cây ăn trái Táo, Lê
Tiếng nước chảy tí tách
Bầy cá nhỏ tung tăng

Chúng nhởn nhơ bơi lội
Những buổi chiều nhạt nắng
Đất, Trời nổi gió giông
Bà ra vườn nhổ cỏ

Quét lá, lá xôn xao
Nỗi lòng bà xao xuyến
Luyến tiếc sắp chia tay
Giã từ căn nhà nhỏ

Tim nghèn nghẹn niềm đau
Lòng chứa đầy nỗi nhớ
Bà từ giã Sac To
Thương nhiều và luyến nhớ.
(Sacramento Ngày 12/7/2007)

Buồn thương, vương nhớ

Ra đi lòng cảm động buồn
Quay lưng nhìn lại hàng rào cây xanh
Ngõ buồn vắng chủ ra, vô
Rào buồn than thở cây khô chết mòn
Còn đâu sáng sớm, chiều tà
Có bà đầu bạc ra vườn tưới cây.

Mây lang thang

Tơ trời lả lướt lang thang
Gió ơi cho gởi tí mây về làng
Long lanh một giọt sương mai
Thay ly rượu trắng mừng ngày đầu năm
Ngày Xuân năm xửa năm xưa
Nhớ hoài những giọt mưa rơi ngoài thềm
Giờ tôi nhớ mãi khung trời
Gió mùa Thu đến mây bay khắp vùng
Nhìn trời gợi nhớ quê hương
Cho tôi gởi gió tí mây làm quà
Quê tôi cách biển Thái Bình
Nửa vòng trái đất, khung trời Việt Nam.
(San Jose 2007)

Vu Lan

Ngày rằm tháng bảy năm nay
Lòng con nhớ mẹ vô vàn mẹ ơi
Mẹ đi biền biệt bao năm
Nhớ ngôi Mộ vắng, nhớ vòng hoa tang
Từ ngày mười một tháng hai
Xót xa nhớ mẹ con nằm chiêm bao
Nay con dâng mẹ nỗi lòng
Bài thơ vụng dại, nhân ngày Vu Lan
(Mùa Vu Lan 2007)

Thời gian

Chiều chiều đứng ngắm mông lung
Biết bao giấc mộng theo dòng nước xuôi
Phấn hương phai nhạt hoa tàn
Sương pha màu tóc ngậm ngùi thời gian.
(San Jose Đinh Hợi 2007)

Trên đồi

Nhà tôi ở cách chân đồi
Xa xa thấp thoáng tòa nhà trắng cao
Lâu đài sừng sững nguy nga
Ngước nhìn cảnh đẹp hiên ngang giữa trời
Đêm đêm rực rỡ sáng ngời
Trăng sao lấp lánh muôn màu hào quang
Hừng đông ló dạng sương mờ
Ước mơ tôi muốn bay lên trên ngàn
Đường đi chênh chếch vực sâu
Chơi vơi triền giốc đôi chân rã rời
Hoàng hôn đỏ kín lưng đồi
Lâu đài tĩnh mịch gió chiều gào than.
(San Jose Đinh Hợi)

Cô bạn hàng xóm

Tình cờ gặp lại người quen
Bốn mươi năm lẻ bất ngờ gặp nhau
Nhìn hai mái tóc đổi màu
Đôi mắt mang kiếng trông càng lạ thêm

Nói cười nhắc chuyện ngày xưa
Cái thời hai đứa tắm mưa ngoài trời
Chạy theo đuổi bắt chuồn chuồn
Trượt chân té ngã mẹ la đánh đòn

Thời gian cách biệt xa dần
Xa cô hàng xóm láng giềng tuổi thơ
Bất ngờ nay lại gặp nhau
Nửa vòng trái đất, bến bờ tự do

Cho dù nay đã làm bà
Mà không quên được quê nhà Việt Nam
Đêm đêm vẫn nhớ xóm, làng
Nhớ mẹ đánh đòn, đau quá là đau

Ước gì trở lại tuổi thơ
Để cho hai đứa tắm mưa ngoài trời
Thời gian cách trở đôi bờ
Hôm nay gặp lại mừng ơi là mừng.
(San Jose 2007)

Đồng Quê
Nơi thôn dã đồng quê hoang vắng
Cặp trâu già nhơi cỏ gốc cây
Ruộng nứt nẻ, gió lùa tốc bụi
Ao âm thầm nước cạn bùn khô
Trẻ mục đồng rong chơi trong xóm
Lũy tre làng kẽo kẹt đong đưa
Nơi thôn dã đồng quê hoang vắng
Tiếng ò… ơ… văng vẳng từ xa.

Thơ già
Tuổi già rảnh rỗi làm thơ
Viết năm ba chữ giải khuây đỡ buồn
Đưa tay che lấy miệng cười
Bao nhiêu luyến tiếc những ngày đã qua
Thơ già nén nót viết ra
Thủy chung như nhứt dẫu đời đổi thay
Buồn vui tâm sự ở đời
Tháng năm chồng chất mái đầu bạc phơ.
(San Jose 2007)

Cầu Tre
Cầu tre lắc lẻo đong đưa
Chiếc cầu từ thuở xa xưa năm nào
Nhớ thời còn bé qua cầu
Mỗi sáng đi học chờ người dẫn qua
Cầu tre thắt chặt dân làng
Cầu tre thấm đậm ân tình quê hương
Dù cho lắc lẻo đong đưa
Nhưng sao tôi vẫn vấn vương chiếc cầu
Ngày, đêm kẻ lại người qua
Tiếng kêu răng rắc than van thân gầy
Chẳng ai để ý chiếc cầu
Đến mùa nước lũ cuốn cầu mang theo
Kể từ ngày ấy đến nay
Bảy mươi năm lẻ xa quê, mất cầu
Bỗng dưng nay nhớ chiếc cầu
Cầu tre lắc lẻo đầu làng quê hương.

Khắc khoải
Say mê giấc điệp chơi vơi
Chìm sâu nặng trĩu mù khơi mịt mù
Lênh đênh cơn mộng bất an
Nửa đêm nghe giọt mưa thu rớt buồn
Vấn vương sương đọng tâm tư
Người buồn ánh mắt đượm mầu ưu tư
Bờ mi ướt giọt lệ mờ
Mong manh khắc khoải đợi chờ vu vơ.

Đi bộ
Mỗi ngày đi bộ nửa giờ
Hít thở không khí trong lành sáng mai
Hít sâu thở nhẹ từ từ
Đôi chân cứ bước đều đều khoan thai
Sương mai ướt đẫm đường đi
Hải âu thức dậy ra khơi tìm mồi
Bồ câu bay lượn vòng vòng
Hừng đông đỏ ửng chói ngời long lanh
Bầu trời trong sáng mênh mông
Không gian yên tịnh hăng say bước đều
Một ngày trời đẹp tuyệt vời
Trong người khỏe mạnh yêu đời vui tươi.
(Thu San Jose 2007)

Quên lãng
Hẹn nhau xin viết đôi dòng
Đừng như chiếc lá lìa cành bay xa
Lá rơi cảnh đẹp nên thơ
Mộng mơ quên lãng thời gian đợi chờ.

Mưa buồn
Mưa chiều buồn lắm ai ơi
Bầu trời đen tối, nước mưa tuôn trào
Bỗng dưng gió thổi ào ào
Sấm sét ầm ầm chớp sáng nổ vang
Hoảng hồn bối rối hoang mang
Chao ôi, động đất thiên tai nữa rồi.
(Đông San Jose)

Thơ Xuân
Thơ Xuân tôi viết ra đây
Dù Xuân đã đến, gió mưa vẫn còn
Xuân về trên xứ cờ Hoa
Không có bốn mùa như ở quê ta
Ở đâu Xuân vẫn là Xuân
Như cây Tứ Quý bốn mùa nở hoa
(Mùa Xuân Mậu Tý 2008)

Tết Mậu Tý
Pháo Xuân vang động phố phường
Bàn thờ hoa quả, bánh chưng mứt gừng
Vườn hồng cây lá nẩy mầm
Cỏ non chờ đợi nắng hồng đang lên.

Hội Xuân
Trống, kèn, ca, hát xập xình
Cái duyên đứng nói của người MC
Rượu nồng uống cạn vui Xuân
Con Lân hứng thú nhảy cao khán đài
Trẻ em la ó, vỗ tay
Cờ vàng phất phới tung bay trước nhà.
(San Jose 2008)

Tháng Giêng
Tháng giêng nắng nhạt vàng chanh
Gió đông còn lạnh áo len mặc vào
Bầu trời mây xám mù mờ
Một bầy chim sẻ lao xao trước thềm.

Đường phố
Thị thành đèn điện sang trưng
Xiêm y rực rỡ, xe hơi đầy đường
Nhà cao, cao vút trăm tầng
Đêm đêm ánh sáng muôn màu kim cương.

Đường quê
Đường quê ngõ hẹp tối đen
Vài con đom đóm lập lòe bụi tre
Nhà tranh vách đất thấp tè
Vườn rau, cà, ớt khô queo vàng khè.

Xuân
Xuân về nắng ấm ngập cỏ, hoa
Bầy chim rộn rã cất tiếng ca
Năm cũ vừa qua năm mới đến
Chạnh lòng gợi nhớ đến xuân xưa
Tiếng pháo giao thừa nghe chát chúa
Trẻ em vội vã nhặt pháo thừa
Đất khách quê người xuân chẳng thiếu
Mà lòng cứ nhớ lại xuân xưa.

Dáng xưa
Miệng cười tươi thắm nụ hồng
Gió reo khe khẽ mây trôi bồng bềnh
Sông Trà nước chảy trong veo
Đò xuôi gác mái tay chèo nghỉ ngơi
Tình duyên gợi rối tơ lòng
Ai ngờ thuyền đợi ngược dòng lênh đênh
Hoàng hôn đỏ ửng chân trời
Lơ mơ chợt nhớ dáng xưa năm nào.
(San Jose 2008)

Ngày Valentine

Mỗi năm chỉ có một ngày
Tặng nhau một đóa hoa hồng tận tay
Hoa tình nhân, hoa vợ chồng
Màu hoa đỏ thắm nồng nàn tình yêu.
(San Jose 2008)

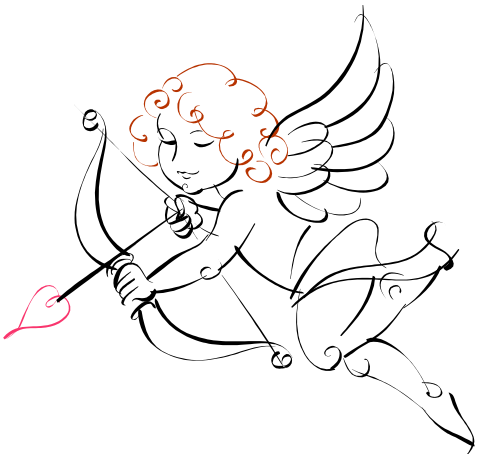

Lạ kỳ

Nửa đêm đang ngủ say sưa
Giựt mình hoảng sợ chiêm bao lạ kỳ
Thấy mình nằm ngủ giữa rừng
Trăng treo sườn núi, sương rơi sao mờ
Xa xa đom đóm lập lòe
Tim đập thình thịch, mồ hôi dầm dề
Trời ơi, sợ quá trời ơi
Miệng kêu ú ớ, giấc mơ lạ kỳ.

Chấp nhận

Ô …kìa lá đã đổi màu
Hàng phong, khóm trúc úa vàng màu cam
Tôi ngồi dở sách từng trang
Ngoài sân lá úa rụng rơi là đà
Tính hoài biết mấy thu sang
Thời gian lặng lẽ xoay vần qua mau
Soi gương tóc đã bạc màu
Thôi đành chấp nhận nơi này quê hương.
(Viết tại Sacto 2007)

Mái Tóc

Tóc thề xõa xuống bờ vai
Mái tóc óng mượt xõa đầy lưng thon
Tóc đen che xuống lưng gầy
Gió ơi đừng thổi rối bời tóc em.

Hàm răng

Răng em trắng nõn ngọc ngà
Hai hàm răng nhỏ như là hạt trai
Đôi môi mọng ước hồng hồng
Nụ cười e ấp trông càng dễ thương.

Nắng tháng Giêng

Tháng giêng nắng mới vàng chanh
Hoa Đào đỏ thắm bướm bay chập chờn
Thướt tha tà áo lụa hồng
Long lanh sương sớm rung rinh cành Đào
Gió Xuân gợi cảm phất phơ
Đất, Trời tỉnh giấc, mây trôi bồng bềnh
Líu lo chim hót trên cành
Ngây ngây mùi đất, nẩy mầm lộc non
Nắng Xuân tô thắm má hồng
Thẹn thùng ánh nắng, ngại ngần xoa tay
Tháng giêng nắng mới sang mùa
Gởi lời thăm hỏi, ngọt ngào ý thơ.
(Tháng Giêng Mậu Tý)

Ngày Xuân

Xuân về vui miên man
Mừng năm mới an khang
Ba ngày Tết Nguyên Đán
Hoa Đào, Hồng, Cúc, Lan
Nở nụ cười viên mãn
Pháo, Lân, Rồng múa hát
Nắng, gió Xuân man mát
Hòa hợp tiếng trống Lân
Uống cạn chén rượu nồng
Sưởi ấm tình cộng đồng
Vui Xuân nơi đất khách
Đất, Trời rộng bao la.
(Xuân Mậu Tý 2008)

Chiều Xuân

Chiều Xuân mây trắng nắng vàng
Cành hoa màu tím đầu hè đơm hoa
Nắng xiêng cửa kiếng chói ngời
Đôi chim hút mật, châu đầu soi gương.

Lời Xuân

Lộc Xuân hớn hở lòng người
Lời Xuân mở lối chào mừng đầu năm
Mùa Xuân tô điểm cỏ, cây
Tình Xuân nồng ấm, lứa đôi yêu đời.

Giấc mơ xưa

Ước mơ sống lại những ngày thơ
Nắng ấm quê nhà tuổi mộng mơ
Gió mát đường làng thơm mùi rạ
Ruộng lúa được mùa nặng trĩu bông
Tiếng hát mục đồng chiều lộng gió
Mõ chùa nhắc nhở chuyện hư không
Trời cao, biển rộng mênh mông quá
Ngửa mặt nhìn trời mây xám bay.
(San Jose 2008)

Buồn

Ngồi buồn ngắm áng mây bay
Nỗi lòng xao xuyến nhìn mây cuối trời
Vẳng nghe tiếng lá buông rơi
Lá rơi ngập lối ngỡ ngàng tái tê
Hương thơm nhẹ thấm vào hồn
Vùi chôn một nỗi u buồn đắng cay
Giựt mình tỉnh giấc thầm mơ
Ngồi buồn lặng lẽ nhìn trời xót xa.

Cô đơn

Thư phòng vắng vẻ cô đơn
Thân gầy ốm yếu ra, vô một mình
Buồn, vui tâm sự ả mèo
Đêm khuya thức giấc, nằm nhìn sao rơi
Nhìn lên bức ảnh mẹ già
Chẳng nghe tiếng mẹ kêu Thư ngày nào
Thư phòng trống trải lạnh tanh
Tội nghiệp cái số cô đơn một mình.

Ru Con
À.. ơ.. Con ngủ cho ngon
Câu ca mẹ hát, phận nghèo đa duyên
À.. ơ.. Bóng đã xế tà
Mẹ còn gánh nước, giặt đồ cho con
Con ơi con ngủ cho say
Sao hôm nhấp nháy thay đèn vá, may
Mong con chóng lớn đỡ tay
À.. ơ.. Con ngủ cho say giấc nồng.
(San Jose 2008)

Một năm
Mỗi năm thêm một tuổi
Bà hỏi cháu buồn, vui?
Cháu thưa , ngày hai buổi
Cắp sách đi đến trường

Tháng sáu cháu nghỉ hè
Tha hồ cháu vui chơi
Bâng khuâng cháu ngậm ngùi
Cháu buồn hết niên học.
(Bà Vương Lệ Phi 2008)

Gió
Vòng tay ôm gió vào lòng
Nghe chừng như gió có mùi hương thơm
Nhìn mây, mây lả lướt trôi
Chao ôi mây, gió chẳng vương vấn gì.

Nắng
Màu nắng hạ rung rinh với gió
Sắc lá xanh héo úa đầu cành
Chập chờn cánh bướm mong manh quá
Ủ rũ bầy chim mỏi cánh bay.

Giao Mùa
Trên cây còn sót chiếc lá vàng
Thấy lòng trống trải ý hoang mang
Mây trôi chầm chậm chiều chưa dứt
Ngày tháng đổi thay chẳng đợi chờ
Hương xuân ngào ngạt vừa mới đến
Nắng nhạt vàng chanh nắng mơn man
Tô điểm ửng hồng đôi gò má
Giã từ hơi lạnh, gió thở than.

Một ngày qua
Giơ tay xé bỏ một tờ lịch
Thế là qua mất đi một ngày
Đốt nén hương thơm thầm khấn Phật
Khói hương bay tỏa bốn phương trời
Lời Kinh vang vọng nghe chưa kịp
Khói lam mờ ảo nắng chiều qua
Hỡi ôi mới đó mà như mộng
Chớp mắt ngỡ ngàng tất cả qua
Khen ai bày vẽ thêm ngày mới
Sáng sớm chiều tà chim hót ca
Tâm tình đôi chút lời chưa cạn
Nắng tắt sau hè một ngày qua.

Tiếng chuông khuya
Nửa đêm trong yên lặng
Ngoài trời sương nhẹ rơi
Các vì sao mờ ảo
Chợt nghe tiếng chuông reo
Giựt mình tim đau nhói
Ôi ai gọi giờ này?
Lưỡi líu lo ấp úng
Hai tay như muốn rụng
Lỗ tai nghe lùng bùng
Ta giống như người khùng
Nghe tiếng chuông khủng hoảng
Hai giờ khuya kinh hoàng.
(San Jose 2008)

Sắc Hạ

Tháng ba vừa hết, sang hè
Hè về đầy ắp nắng hè chói chang
Quả non nặng trĩu đầy cành
Trái xanh chua chát, trái vàng thơm ngon
Nắng chiều ngã bóng đầu hè
Lòng tôi hiu hắt nhớ về quê hương
Gió lay bụi trúc ngã nghiêng
Ầm ầm sóng biển từ xa vọng về.

Thơ Ngũ Ngôn

Hoa tàn để xanh nụ
Trăng khuyết trăng lại tròn
Kẻ đi, người ở nhớ
Người về lại thở than

Bèo hợp để mà tan
Cuối thu lá vàng rụng
Rừng ngủ suốt mùa đông
Xuân về hoa lại nở

Đẹp mắt mấy nụ hồng
Trước hiên chim đua hót
Có mặt nàng Hoàng Oanh
Vòng quanh bầy bướm lượn

Chập chờn ánh nắng hè
Hòa nhịp tiếng ve ca
Cỏ cây thầm yên lặng
Đợi gió về đẩy đưa

Chờ trời nắng hay mưa
Nhớ lại những ngày xưa
Vào những năm, tháng nhuận
Mầu trời đen thâm thẩm

Mây mù giá hơi sương
Nghe tiếng động hoa tàn
Tiếng dế kêu thở than
Nhìn lên vầng trăng khuyết.
(San Jose 2008)

Mùi Dạ Lan

Tuổi thơ tôi sống làng quê
Tôi yêu bằng cả tâm hồn trẻ thơ
Yêu con đường đất vào làng
Yêu hàng tre, trúc bao quanh vườn nhà
Tuổi già lưu lạc xứ người
Đêm đêm nào cũng mơ về cố hương
Đi trên đường đất bùn lầy
Nồng nàn rạ ướt, tiếng gà gáy trưa
Lắng nghe tiếng võng…ò … ơ…
Chập chờn thức giấc nửa khuya
Đâu đây thoang thoảng thơm mùi Dạ Lan.

Bờ Xe Nước

Trời xanh sông rộng nước mênh mông
Gió mây hòa hợp chẳng ngại ngần
Nắng chiều đỏ ối chìm đáy nước
Xa xa ngọn núi đứng chơ vơ
Thơ bay theo gió giữa trùng khơi
Gởi tới quê hương tiếng gọi mời
Nón lá bài thơ che nắng hạ
Nhớ bờ xe nước thuở thiếu thời.

Ích kỷ

Màu nắng vàng rực rỡ
Ta nuốn nó nhạt phai
Ngọn gió hè xào xạc
Ta bảo gió dừng ngay
Hương hoa thơm ngào ngạt
Ta giữ chặt trong tay
Mùi hương vẫn bay xa
Ta muốn hoa tàn úa.

Mother's Day, Father's Day

Cung đàn trầm bổng ngân nga
Nghe như giọng nói Mẹ, Cha ngày nào
Cung trầm giọng nói của Cha
Cung bổng giọng hát mẹ hiền ru con
Nhớ dòng sữa mẹ ngọt ngào
Chiếc nôi ấm áp hai vòng tay ôm
Công Cha, nghĩa Mẹ sinh thành
Hai cung trầm, bổng hợp hòa nghe hay.
(San Jose 2008)

Gió

Gió ơi sao gió theo ta
Gió xoa đầu tóc rối bời tả tơi
Gió hôn vào cổ, xuống vai
Gió mơn mê má, lên môi rợn người
Thì thào gió rót vào tai
Gió giựt tà áo, gió luồn xuống chân
Gió quạt vào mắt cay cay
Gió lay cây cối gãy cành phất phơ
Gió tung cát bụi mịt mờ
Gió thổi vù vù, gió hú ghê ghê
Gió xô gió đẩy té nhào
Gió ào ào tới làm ta hoảng hồn
Bồn chồn trong dạ không an
Gió đừng bão tố, gió ngừng lại nha
Gió ơi đừng có theo ta
Giã từ gió nhé, ta đi vào nhà.

Con đường

Con đường nằm cạnh bên nhà
Hằng ngày đi bộ vòng quanh cả ngày
Con đường phẳng lặng trơn tru
Hai hàng cây, cỏ xanh tươi mượt mà
Con đường tiếp khách gần, xa
Con đường nhộn nhịp người ra, kẻ vào
Con đường phơi nắng dầm mưa
Trưa hè nắng nóng cháy da đen sì
Mùa đông bão tố tuyết rơi
Vậy mà nó vẫn chai lì nằm yên
Ai đi đều giẫm lên mình
Không biết nó có giận hờn gì không?
Mỗi lần xe chạy rầm rầm
Tôi nghĩ nó cũng đau mình nhức xương
Lâu nay nó bệnh lột da
Nứt nẻ, lồi lõm, lỗ hang cùng mình
Hôm qua có mấy ông Lang
Lái xe ủi đất, xúc đào xới lên
Đổ cát, đất, đá, trải dầu
Cán qua, cán lại đớn đau vô cùng
Con đường chịu đựng trơ trơ
Mọi người thấy nó, lắc đầu tránh xa
Tôi mong nó chóng liền da
Tôi đi bên nó chuyện trò vu vơ.

Mây trắng bay

Mây trắng mãi bay bay
Mây bay nhẹ lững lờ
Trời trong đẹp như thơ
Có những chiều mộng mơ

Thả hồn theo hơi thở
Bỡ ngỡ nhìn mây bay
Bồng bềnh như làn khói
Mây cuộn giống dòng sông

Mây vun cao núi đá
Mây vỡ ra từng sợi
Vấn vương như tơ tằm
Mây trắng ngà như lụa

Mây ngây ngất men say
Mây vật vờ muốn nghỉ
Mây trắng chẳng còn bay
Chân trời không đổi thay.

Gia trang Thoa & Thưởng

Nắng vàng vừa khuất sau đồi
Ra vườn ngồi ngắm cảnh nhà Thưởng, Thoa
Vườn hoa đỏ thắm nắng hè
Lựu, Đào, Chanh, Bưởi, trái non trĩu cành

Lục bình hoa tím mong manh
Dưới ao cá lội nhảy lên đớp mồi
Một chàng Thỏ bạch nhâm nhi
Hai chị tam thể nằm dài mộng mơ

Gâu gâu lên tiếng vẫy đuôi
Len xen hít hít chạy chơi vòng vòng
Gió chiều thổi nhẹ phất phơ
Hương thơm ngào ngạt Ngọc Lan, Hồng, Lài

Thướt tha mấy chậu Quỳnh hương
Bên trong cửa sổ nhìn trời trong xanh
Lao xao trong bụi Trúc đào
Một đàn chim sẻ từ xa bay về

Trăng sao lấp lánh chói ngời
Ánh đèn chợt sáng lá hoa rùng mình
Bức tranh sống thực muôn màu
Cảnh nhà thơ mộng khang trang tuyệt vời.
(Ngoại tặng hai cháu Kim Vi, Duy Lam)

Gánh hàng rong

Hai vai gánh nặng lưng gầy
Đôi chân thoăn thoắt gió đùa nón nghiêng
Nhìn xem vóc dáng hơi quen
Tháng tư năm ấy cuộc đời đổi thay
Bàn chân nứt nẻ bụi đường
Đôi quang gióng đứt chiếc đòn gánh tre
Trưa hè oi bức vắng hoe
Mồ hôi lấm tấm, mắt mờ miệng khô
Tay cầm nón lá đong đưa
Tay đỡ đòn gánh vuốt ve thì thầm
Giựt mình chó sủa ngõ không
Gà trưa gáy sảng, xóm nghèo khói lam.

Mái nhà xưa

Năm nay các cháu về quê
Ghé thăm nhà cũ ông, bà hồi xưa
Cháu bà họ chẳng biết ai
Thẫn thờ ngơ ngác ngó vô căn nhà
Tên bà họ xóa từ lâu
Các cháu đừng rầu chẳng ngại ngần chi
Cháu về thăm nước Việt Nam
Quê hương xứ sở giống nòi Rồng Tiên.
(San Jose 2008)

Màu nắng hạ

Màu nắng hạ trải vàng cành lá
Vườn hoa hồng rực rỡ thắm tươi
Ngọn gió hè thì thào hoa, lá
Bầy bướm ong chao đảo say hương
Những mầm non đâm chồi bụ bẫm
Thay cho cành cằn cỗi già nua.
(San Jose 2008)

Bãi cát

Cát vàng trưa nắng cháy chân
Bãi cát sông Trà xứ Quảng là đây
Đi tìm bãi cát ngày xưa
Bãi cát biến mất chỉ toàn nhà cao
Đường đi không khó gian lao
Mà sao lệ cứ tuôn trào ướt mi.

Bồn Hoa

Bồn hoa trước ngõ nhà ta
Nhiều hoa sặc sỡ đẹp xinh lạ thường
Hừng đông ánh nắng chói ngời
Hoa cười rạng rỡ cho đời thêm tươi
Người qua kẻ lại ngắm nhìn
Bồn hoa cắt xén theo hình oval
Hương hoa bay tỏa khắp nơi
Bướm ong say đắm si tình nhởn nhơ
Chiều tà vạt nắng trải xiêng
Đôi chim hút mật nồng nàn say sưa
Hoảng hồn tiếng động còi xe
Bướm ong từ giã, hoa buồn lặng yên.

Bức tranh

Vẽ cảnh chiều tà pha màu mực
Hồng, xanh, nâu, đỏ, trắng, tím, vàng
Mây xám cuộn tròn hình núi đá
Đàn cò thẳng cánh nghểnh cổ bay
Mặt trời ngần ngại còn lưu luyến
Nước biển tràn bờ bọt trắng phau
Sắc đỏ loang dần, mây tan vỡ
Trăng sao lấp lánh nền trời xanh.

Tuổi già

Bảy mươi mới thật là già
Gặp ai cũng kể những ngày xa xưa
Câu chuyện kể lại nhiều lần
Lại còn đãng trí tần ngần hay quên
Gặp bạn cứ hỏi đến tên
Lo nói các bệnh, tai ương của mình
Cao máu, cao mỡ, đau đầu
Tê thấp nhức mỏi đứng ngồi khó khăn
Mùa hè vẫn mặc áo len
Ra đường thì sợ gió, mưa trùm đầu
Đi bộ cũng sợ lạc đường
Lo sợ đủ thứ chán cho tuổi già.

Loài thảo mộc

Loài thảo mộc vô tri
Chẳng biết nói năng gì
Chỉ đứng ỳ một chỗ
Trời nắng, nóng, gió, mưa

Vẫn gan lì chịu đựng
Chẳng kêu la trách móc
Không than ngắn thở dài
Cây cỏ sống hài hòa

Chúng thật lòng với đất
Cây ra lá xanh tươi
Hoa muôn màu rực rỡ
Trái to, nhỏ đầy cành

Cỏ xanh mượt như nhung
Mọi người nhìn mát mắt
Khi thời tiết giao mùa
Cỏ cây luôn thay đổi

Màu sắc đẹp hợp thời
Xuân xanh non mát mẻ
Hạ trái ngọt xum xuê
Thu lá úa vàng rơi

Đông cây khô lá rụng
Loài thảo mộc vô tri
Tuy chúng chẳng nói gì
Sống hài lòng quý vị.
(Hạ 2008)

Họa sĩ

Giấc mơ mộng mị lạ kỳ
Thấy mình trèo núi lên đèo vẽ tranh
Tay cầm cây cọ vòng quanh
Đi quanh giá vẽ nói cười như điên.

Khung trời xưa

Bài thơ thương tôi viết
Nhớ về những ngày thơ
Tháng năm nhớ mù mờ
Thương như khói sương mờ
Tháng bảy trời mưa ngâu
Hạt mưa rơi rớt nhẹ
Mây mù giăng khắp nơi
Con đường xưa vẫn đợi
Những tà áo trắng bay
Phố chiều vắng buồn tênh
Gió mưa vội rớt nhanh
Hoa Phượng hồng vẫn nở
Đỏ thắm hai hàng cây
Mây từ xa bay tới
Nhớ lại khung trời xưa
Thương biết mấy cho vừa.

Vạt nắng chiều

Vạt nắng chiều ngoài hiên
Ngã xiêng qua bụi trúc
Chậu Cúc vàng héo khô
Con chuồn chuồn nằm ngủ

Bầy chim Cu ủ rũ
Nằm dưới gốc cây chanh
Ánh nắng vàng lấp lánh
Vàng vọt trên đầu cành

Le lói xuống vạt hành
Mây cuồn cuộn trôi nhanh
Bầu trời tây đỏ ửng
Từng cụm mây tím vàng

Bồng bềnh mây tan rã
Tia nắng ngã sau đồi
Khói lam chiều mờ tối
Thấm lạnh đôi vai gầy.

Phúc - Lộc

Trời, Phật ban phước chúng mình
Vui chơi du lịch khắp nơi xa gần
Máy bay, tàu thủy, xe hơi
Xem nơi thắng cảnh danh lam tuyệt vời
Đi qua các nước Á, Âu
Ý, Đức, Nhật bản, Pari, Thổ nhĩ Kỳ
Tây ban Nha, Anh quốc, Canada
Du thuyền đưa khách ra khơi xa bờ
Trời xanh biển rộng mênh mông
Biết đâu bờ bến, xanh lơ một màu
Kỳ quan cảnh sắc hãi hùng
Cá, chim, băng tuyết trùng khơi sóng gào.

Cây Tre

Cây tre mọc thẳng lên cao
Măng non vừa mọc nhọn đầu như chông
Tre con được mặc áo quần
Khi tre cao lớn áo nhường cho con
Làng quê có lũy tre xanh
Đi đâu cũng nhớ lũy tre đầu làng
Bụi tre, khóm trúc cùng dòng
Tre dùng đủ thứ, trúc trồng để chơi.

Sang Thu

Sáng nay gió lạnh thu về
Lá vàng rơi rụng tràn đầy mái hiên
Thời gian thấm thoát qua mau
Xuân vừa mới đó nay Đông cận kề
Thương thay cho Cúc, Quỳnh, Lan
Hạ về rực rỡ, Thu, Đông héo tàn
Sắc hoa chẳng được bao ngày
Ai nhìn cũng thích, vài ngày héo khô.
(Thu 2008)

Thơ gởi bạn

Hôm nay trời nắng trong xanh
Mây lành kết tụ cuộc đời đẹp ghê
Vui mừng người bạn thân thương
Vừa qua cơn bịnh an lành bình yên
Mình đang nghĩ tới bạn bè
Mượn dòng bút mực nối liền luyến lưu
Xa xôi cách trở trùng dương
Gởi lời tốt đẹp bạn hiền niềm vui.

Đổi giờ

Tiếng đồng hồ tí tách
Lặng lẽ qua từng ngày
Nay bỗng dưng vặn ngược
Báo hiệu đã đổi giờ

Mây lang thang lạc lối
Trời tối không vì sao
Lao xao tiếng lá rụng
Nằm trên bãi cỏ khô

Tiếng chim quạ gọi đàn
Chúng bắc Cầu Ô Thước
Sương đêm ướt dầm dề
Gió lạnh từ xa về

Tiếng khánh khua rổn rảng
Lá vàng phất phới bay
Thời giờ qua rất mau
Ôi mùa đông lại về.
(San Jose 11/2008)

Bất ngờ

Nắng vàng chanh, mây bay nhanh
Cây xanh tươi tốt, trên cành đầy hoa
Lũ chim đứng ngóng bồi hồi
Mây bay lạc nẻo nghe chừng nỗi đau
Trời ơi buồn chẳng biết tại sao?
Bướm ong say nhụy, bỗng bay xa cành.

Ngày tựu trường

Kỳ nghỉ hè vừa qua
Nhìn lá phong vàng rực
Lác đác lá vàng rơi
Ôi tình thu mênh mang
Cổng trường đang mở rộng
Gặp mặt các Thầy, Cô
Khúc khích tiếng nói cười
Ồn ào vang tiếng động
Lộc cộc trên hành lang
Vào lớp lòng hân hoan
Đón chờ niên học mới
Một ngày vui như hội
Hy vọng cho ngày sau
Chân trời mới đón chờ
Tương lai cho các cháu
Bầu trời đẹp trong xanh.

Sinh nhật Theo...à

Nội mừng Sinh Nhật Theo…à
Một cái áo đẹp, đôi dòng nhớ thương
Thương đôi mắt đẹp thông minh
Thương nghe giọng nói, khôn như bà già.
(Nội hôn Theo…à)

Cơn mưa cuối mùa

Cơn mưa dữ dội cuối mùa
Nghe như thác đổ trên cao tràn về
Cơn mưa buồn bã ê chề
Cơn mưa giận dữ bất ngờ đêm nay
Nửa đêm thức giấc trầm tư
Nhớ quê vội viết tờ thư gởi về
Chiều xưa lỡ hẹn câu thề
Giờ đây mưa gió não nề buồn ghê
Cơn mưa rả rích đêm dài
Nỗi sầu vây kín, ngoài trời tối đen
Lời ca thánh thót ngân dài
Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời.

Niệm Phật
Tay lần chuỗi hạt lâm râm
Nhớ lời Phật dạy tâm an duyên lành
Luôn luôn tụng niệm nguyện cầu
Vô thường lẽ sống cuộc đời là bao.
(Vương Lệ Phi)

Niệm Phật
Tay lần chuỗi hạt lâm râm
A Di Đà Phật thành tâm nguyện cầu
Hoa đèn kết hội biển dâu
Hương vời cổ nguyệt đượm màu Kim Cang.
(Lê Công Nguyên)

Hoài cảm
Vui vui vui thật là vui
Hay tin anh chị Hòa, Đằng xuống chơi
Ngoài trời gió lạnh sương rơi
Đường xa chẳng ngại, thắm tình bạn thân

Cảm ơn hai cháu, chị anh
Đến nơi ở mới San Jose hoa vàng
Bồi hồi viết vội đôi hàng
Gởi lên anh chị, xem chơi lúc nhàn

Thơ già nén nót viết ra
Con tim lỗi nhịp cạn nguồn ý thơ
Đông tàn Xuân sắp sửa về
Thiệp Xuân đem đến Chúc mừng chị, anh

Đầu năm cầu chúc gia đình
Sống lâu trăm tuổi, an khang phước lành
Sang năm có cháu Nội bồng
Cháo Ngoại mỹ nữ yêu kiều dễ thương

Cửa hàng rộn rịp khai trương
An cư lạc nghiệp lộc vào quanh năm
Trong nhà rộn rã tiếng cười
Ông, bà, con, cháu một nhà điền viên.
(Thơ gởi bạn ở Sacramento)

Xuân Kỷ Sửu
Ô hay Xuân đã cận kề
Sống nơi đất khách Tết về thiếu Mai
Anh Đào khép kín nụ non
Sương sa lạnh buốt trên cành mốc meo
Bâng khuâng gọi nắng Xuân về
Đời người như một dòng sông hững hờ
Nước xuôi chảy mãi xa bờ
Bến neo chờ đợi con đò già nua
Lưa thưa tiếng pháo Giao thừa
Nhạc Xuân rộn rã tưng bừng múa Lân
Ra vườn Hái Lộc đầu năm
Vào nhà Xông Đất, nửa đêm Giao thừa.
(Tết Kỷ Sửu 2009)

Đi Chùa đầu năm
Gió bay tà áo phất phơ
Cái quần lụa trắng, áo dài hồng tươi
Chân mang hài đỏ cườm xanh
Theo bà ngắm cảnh vòng quanh sân Chùa

Tung tăng chạy nhảy cò cò
Nắm vạt áo Mẹ chui đầu trốn Ba
Miệng cười mắt nhắm làm trò
Nhón nhón bước bước cái đầu lắc lư

Giựt mình tiếng mõ, gõ chuông
Mặt mày ngơ ngác theo nhau vào Chùa
Bắt chước Ba, Mẹ cúi đầu
Đôi môi mấp máy thì thầm Nam Mô

Nôi, Ngoại nhìn cháu hài lòng
Nam Mô Đà Phật, cháu mình dễ thương
Đầu năm con, cháu lễ Chùa
Thắp nhang lạy Phật, xin xăm, cúng dường.
(Thea, Theodore Đi Chùa Đức Viên Xuân Kỷ Sửu)

Chờ đợi mùa Xuân

Ai chờ đợi mùa Xuân
Trên đồng cỏ hoa vàng
Chiều sương xuống mơ màng
Cánh đồng rộng mênh mông

Ai chờ đợi mùa Xuân
Hoa Anh đào rực rỡ
Lóng lánh ánh nắng vàng
Chim Hoàng Oanh nhảy nhót

Ai chờ đợi mùa xuân
Hoa Cúc vàng hé nụ
Uống từng giọt sương mai
Cho màu vàng tươi sáng

Ai chờ đợi mùa Xuân
Mong nắng vàng thấm đậm
Hoa Vạn thọ vàng cam
Ngày Rằm dâng cúng Phật

Ai chờ đợi mùa Xuân
Gió Xuân về e thẹn
Cánh hoa trắng mong manh
Mấy nàng Lan, Quỳnh, Huệ.
(San Jose 2009)

Lắng nghe

Này các cháu
Lắng nghe tiếng gió thở
Tiếng côn trùng rỉ rả chuyện nắng mưa
Tiếng ngàn cây thổn thức trời bão tố
Và hươu, nai chạy trốn bọn đồng loài
Này các cháu
Làm thinh ngừng nói chuyện
Để lắng nghe tiếng tơ liễu rùng mình
Tiếng nước chảy từ xa vang vọng tới
Và lắng nghe Trời, Đất dạy yêu thương.

Cảnh nhà Thuyên & Hoa

Hừng đông ra đứng balcon
Ánh đèn chớp sáng muôn màu như sao
Bầu trời mờ nhạt bao la
Xe hơi lên giốc xuống đồi vòng vo

Mặt trời đỏ ửng long lanh
Mây hồng từng cụm lửng lơ tan dần
Từng đàn chim nối cánh liền
Soi mình bóng nước mặt hồ FolSom

Bồng bềnh vài chiếc thuyền con
Hững hờ nằm đợi cuối tuần vui chơi
Dorado Hill non nước hữu tình
Cây xanh, hồ, suối, trên đồi hưu, nai

Niềm vui phong cảnh nên thơ
Tâm tư gởi gắm vào trang giấy này
Đôi dòng má tặng Hoa, Thuyên
Gia trang rộng lớn, khang trang tuyệt vời.
(Bà Nội tặng Trường,Thịnh. Những ngày bà lên thăm cháu)

Cháu Nguyễn Việt Thành

Cháu Thành ơi Bác vừa mới đọc
Một bài thơ Thành tặng cho Thuyên
Thơ cháu viết văn chương Hán Việt
Cả tâm hồn rung động con tim
Bác cũng xem tập thơ chín mốt
Một tựa đề Lục Tử Cô Đơn
Sáu anh em tình thương xa xứ
Thời buổi này thơ cháu hiếm hoi
Nay bác viết vài dòng gởi cháu
Một tâm hồn tình bạn đáng yêu
Bác chúc Thành học hành tốt đẹp
Tình đồng hương, bạn hữu nhớ hoài.
(Tặng cháu Thành 1992)

Hạt giống

Mùa đông hạt ngủ
Nằm trong hộc tủ
Xuân về đem ủ
Phủ đất lên trên
Nẩy mầm non xanh
Mầm xanh hai lá
Cọng, dá trắng trong
Hút ánh nắng vàng
Từ đó lớn nhanh
Thành cây ra nhánh
Che ánh nắng hè
Màu mè hoa lá
Vườn, nhà mát mẻ
Thu sang ủ rũ
Hoa tàn còn nụ
Ngậm hạt sương sa
Trái già có hột
Hạt giống li ti
Tròn vo bé tí.
(Mùa Xuân Kỷ Sửu)

Quê Ngoại

Ôi những ngày thơ dưới mái nhà
Thường ngồi cắn bút ngắm mây xa
Mong chờ ngày nghỉ về quê Ngoại
Theo bạn vào rừng hái trái sim
Đồng quê nhiều cảnh đẹp như tranh
Hoa rừng, gió núi, khói lam chiều
Nắng tắt sau đồi, chim về tổ
Tu hú kêu vang vọng góc rừng.

Về Chùa

Về thăm Chùa cũ Sac to
Dọc đường hoa nở, núi đồi mờ sương
Nắng Xuân vàng nhạt chân mây
Sân Chùa hòa thắm, tứ bề lặng yên
Nhìn cảnh cũ lòng bồi hồi
Thầy ngồi tĩnh tọa miệng thanh thản cười
Thiền môn ngời ánh đạo vàng
Cúi đầu sám hối nghiệp đời nợ mang
Tham, sân, si chẳng ngại ngần
Còn vương cuộc sống vô thường khổ thân
Lâu đài xe cộ phù vân
Thấy thương cho kiếp con người trần gian.

Lão suy

Từ ngày hai tám tháng tư
Biết bao nhiêu chuyện vui, buồn vào thơ
Bơ vơ lạc lõng xứ người
Tự nhiên nước mắt chảy quanh lưng tròng
An vui trên đất tự do
Ung dung sung sướng chẳng lo đói nghèo
Thế mà tâm trạng héo xèo
Nhiều đêm lo nghĩ muộn phiền vu vơ
Tuổi già sanh tật đa đoan
Sống không yên ổn, nhớ về quê hương
Kể hoài nhớ mãi chuyện xưa
Đêm đêm mất ngủ tuổi đời lão suy.
(San Jose ngày 22/4/2009)

Thời Tiết

Khi thời tiết vào Xuân
Gió nâng nhẹ lá hoa
Cỏ non xanh mượt mà
Ánh nắng hồng ấm áp

Hoa vội vàng đua nở
Ngõ vườn trông rực rỡ
Cây ra quả xanh non
Hương thơm nồng khắp lối

Khi thời tiết vào Xuân
Người già tự nhiên khỏe
Bỗng thấy mình còn trẻ
Nụ cười nở trên môi

Ngồi nghe chim đua hót
Hót những lời yêu thương
Hân hoan lòng phơi phới
Vui mừng mùa Xuân tới.
(Mùa Xuân Kỷ Sửu)

Tình Thơ

Tình thơ lứa tuổi học trò
Lời thơ mộc mạc đơn sơ nồng nàn
Vấn vương như sợi tơ tằm
Thiết tha ao ước mong chờ ngày Xuân
Lang thang như bóng với hình
Tình thơ nồng thắm như là trăng sao
Tóc thề xõa xuống bờ vai
Như cành liễu rũ đong đưa gió hè
Tình thơ lứa tuổi học trò
Viết lên trang giấy có hàng gạch ngang
Màu mè vẽ mấy nụ hoa
Hai con chim nhạn nối liền cánh nhau.
(Hạ 2009)

Cành bông quý

Một cành bông hiếm quý
Tên nàng là Mai Trang
Hương đời đang nở rộ
Vững vàng bước thành công

Bông không khoe mầu sắc
Chẳng ngào ngạt hương thơm
Bông hững hờ ong bướm
Chung thủy một khung son

Hỡi các loài hoa cỏ
Nở rộ chào Mai Trang
Rước nắng vào điện ngọc
Cho nàng ngắm trăng sao

Nắng kiêu sa rực rỡ
Bỡ ngỡ ánh nắng vàng
Chàng chim xanh nhảy nhót
Hót những gì véo von

Ngọn gió hè đong đưa
Cành Mai Trang lả lướt
Giọt sương sa thấm ướt
Mượt mà sắc hồng tươi.

Phải chi

Phải chi mình có thể
Hóa thành giải mây bay
Lơ lửng trên nền trời
Nghe gió rừng tâm sự
Phải chi mình hiểu được
Tiếng chim hót líu lo
Khi bình minh sáng tỏ
Chúng mơ ước điều gì.

Kỷ niệm

Những chiều tháng bảy mưa ngâu
Trống trường tan học, núp mưa chưa về
Đứng nhìn bóng nước vỡ toang
Khung trời xưa ấy nhớ hoài khó quên
Tiếng ve rỉ rả từng cơn
Cánh diều chao đảo lộn nhào đứt giây
À …ơi … tiếng mẹ ru hời
Nhớ hoài kỷ niệm một thời tuổi thơ.
(Hạ San Jose 2009)

Yêu Thơ

Bởi yêu thơ, nên viết bài thơ
Thơ đã cho tôi giấc mộng mơ
Thiết tha mơ ước tình thơ đẹp
Từ thuở vào đời biết yêu thơ
Mà sao thơ lại cứ nhởn nhơ
Thơ đến với tôi niềm hy vọng
Nhập thức dòng thơ sống với thơ
Thơ mang khắc khoải điều tâm sự
Thơ nói giùm tôi tiếng của lòng
Thơ tặng cho đời thơ diễm tuyệt
Tôi yêu thơ lắm viết thành thơ
Thơ tôi mộc mạc nói vu vơ.
(Hạ Kỷ Sửu)

Tim và Thơ

Ôi con tim phập phồng lo sợ
Tim thẫn thờ ôm những lo âu
Nghe những lời bệnh hoạn ốm đau
Thầm khấn vái mấy câu lúng túng
Viết dòng thơ vội vàng lủng củng
Bởi tim đau nên ưa làm nũng
Thơ hẹn hò mãi mãi bên tim
Xin nguyện cầu vạn sự bằng an.

Bức tranh cổ

Bức tranh làng cũ ngày xưa
Trên con đường đất gồ ghề nắng trưa
Gió đồng oi bức bụi nồng
Con trâu mang ách kéo bừa ruộng khô

Đường quê vắng vẻ người thưa
Nhà tranh vách đất nắng mưa ra vào
Rào thưa xiên vẹo ngã nghiêng
Bà ngồi dưới đất, đầu hiên tem trầu

Bình vôi, ống nhổ quả trầu
Đi đâu cũng xách kè kè để bên
Trước ngõ con nít nhảy cò
Con chó đứng ngó vẫy đuôi trừng trừng

Diều bay lượn xuống sà sà
Bầy gà cục tác chạy vào bụi tre
Làng quê đẹp lắm người ơi
Bức tranh xưa cổ trưa nay hiện về.
(Hạ San Jose 2009)

Buồn

Nhìn lên đỉnh núi xa xa
Thấy hình đá dựng buồn ơi là buồn
Xa nguồn con nước lênh đênh
Lưng trời mây trắng nổi trôi bồng bềnh.

Con đường ở Mỹ

Nước Mỹ nhiều đường thật dễ thương
Con đường không giống ở quê hương
Hai bên hoa nở nhiều màu sắc
Cỏ xắn thành hình giống bức tranh
Vòng quanh đi mãi không hề chán
Khúc này đẹp mắt, đoạn này vui
Cây cao bóng mát chim nhảy nhót
Ta gởi tình ta với con đường
Con đường như một người quen biết
Vắng mặt vài ngày cảm nhớ thương
Bỏ lại con đường lúc rời xa
Lắm cớ xui mình hết thiết tha.

Trước ngõ, ngoài hiên

Hoa vàng trước ngõ
Hoa đỏ ngoài hiên
Nắng chiều rọi xiêng
Trúc đào rực rỡ
Tí, Ngọ bỡ ngỡ
Sắc tím nhạt phai
Đợi nắng sáng mai
Sương sa lóng lánh
Gió mát trong lành
Hoa tươi sắc thắm
Đỏ, vàng, hồng tươi
Mười giờ sắc tía.

Giải sầu

Đầu đường có một hàng thông
Đứng yên chờ gió, thông reo đỡ buồn
Cuối đường có một dòng sông
Một người lẻ bạn ngồi câu giải sầu.
(Hạ 2009)

Chiếc lá

Rung rinh chiếc lá lìa cành
Dòng thơ vừa viết chưa khô mực nồng
Bỗng dưng Gió đã chuyển mùa
Hai, ba ngày trước hoa còn xinh tươi
Chiều nay nắng nhạt cuối hè
Nghe hơi gió lạnh mây mù muốn mưa
Gió chiều lay chuyển ngã nghiêng
Rung rinh chiếc lá lìa cành bay xa.
(Thu 2009)

Gió mưa

Nửa đêm nghe gió thở dài
Nghe mưa nặng hạt, lòng tê tái buồn
Thôi thì mặc gió với mưa
Hơi đâu mà nghĩ vẩn vơ trong đầu
Gió mưa là chuyện của trời
Ngày mai lại nắng ưu phiền làm chi
Thu, Đông mưa gió là thường
Cớ sao lại cứ trách hoài gió mưa.

Con Sóc

Con đường trước mặt thênh thang
Ta đi chầm chậm lang thang một mình
Bình minh đỏ ửng chân mây
Hàng cây sắc tía sẫm màu đỏ nâu

Bầu trời trong sáng long lanh
Hôm nay nắng ấm không còn gió mưa
Bỗng dưng thấy lá rụng rơi
Ô… hay không gió, lá rơi là đà

Thì ra một chú Sóc con
Trèo lên cắn phá trên cành cây dâu
Xuống đây đừng phá theo bà
Về nhà sẽ có bánh mì Sóc ăn

Dễ thương tai vểnh mặt ngơ
Mới vừa hừng sáng mà đi tìm mồi
Chân đi đầu óc ngẩn ngơ
Một con Sóc nhỏ bơ vơ lạc bầy.

Hoa tím bên cửa sổ

Cành hoa tím rung rinh trước gió
Gió đong đưa rèm trúc lưa thưa
Bên song cửa cành hoa nghiêng ngã
Bóng chập chờn ẻo lả làm duyên
Hoa e ấp ép mình vào kiếng
Lá xanh non sắc tím nhụy vàng
Nắng long lanh giọt sương lấp lánh
Lũ bướm ong bay lượn vòng quanh
Cơn gió nhẹ thì thầm to nhỏ
Cành mong manh lay động đảo chao
Bầy chim sẻ lao xao mái ngói
Ánh nắng vàng tô điểm màu hoa.

Đi bộ buổi sáng

Đôi chân mang dép BaTa
Bước đi lộc cộc một mình, mình nghe
Mặt đường láng ướt đen sì
Bầu trời ảm đạm, đêm qua mưa rào
Xì xào bóng tối vụt nhanh
Ngước nhìn một vạt chim trời bay qua
Nối liền đôi cánh thành hàng
Chúng bay ra biển tìm mồi nuôi thân.
(Thu 2009)

Lò sưởi

Mùa Đông đốt lò sưởi
Ngồi bên ngọn lửa hồng
Cầm tờ báo trong tay
Ngoài trời mưa gió lạnh

Tiếng củi nổ lách tách
Ngọn lửa cháy phừng phừng
Căn phòng sáng rực rỡ
Hơi ấm lan khắp nhà

Giọt mưa rơi tí tách
Bầu không khí lặng yên
Đêm càng khuya trống vắng
Ngọn lửa sắp lụi tàn

Trời mùa Đông ảm đạm
Chuông đồng hồ kêu vang
Gõ hai tiếng lạnh lùng
Đống tro tan thành bụi.

Đêm NOEL 2009

Lời ca vang vọng từng hồi
Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời
Noel, Christmas đến rồi
Không gian lạnh buốt ngoài trời tuyết rơi
Chắp tay khấn nguyện Chúa Trời
Thiên thần ca hát vạn lời Thánh ca
Phố phường hang đá bày ra
Sáng danh Thiên Chúa khắp trời gần xa
Bình an dưới thế muôn người
Ý thơ khúc nhạc reo vang giáo đường
Mọi người quỳ gối … Amen
Niềm vui ngây ngất chan hòa niềm tin.
(Đông 2009)

Dáng Xuân

Gió mưa ngừng đọng mấy ngày
Anh Đào hé nụ li ti đầu cành
Nắng lên nhợt nhạt vàng chanh
Bầu trời trong sáng đẹp màu thiên thanh.
(San Jose 2010)

Sương mai

Sáng nay trời đầy sương
Bao phủ khắp bốn phương
Che kín ánh mặt trời
Giọt sương rơi lóng lánh

Không khí sạch trong lành
Sáng sớm đẹp thần tiên
Hết suy nghĩ liên miên
Biên vội mấy dòng thơ

Nỗi lòng khỏi bơ vơ
Nhìn hoa Đào hồng thắm
Ngậm từng giọt sương mai
Cánh hoa rung nhè nhẹ

Ánh mặt trời bừng lên
Bất chợt thấy ngỡ ngàng
Nhìn những giọt sương tan
Lòng mình buồn hoang mang.

Tặng Kiều My
Chúc mừng Hoa Hậu Kiều My
Chồng tài vợ đẹp con xinh duyên lành
Thương yêu tình nghĩa thiết tha
Gia đình hạnh phúc thăng hoa sum vầy
Chung vui hoan hỉ Thùy, My
Trà thơm cạn chén, rượu mừng đăng quang.
(Xuân Canh Dần)

Xuân Canh Dần
Xuân lại về trên đất cờ Hoa
Biết nói gì đây quê hương xa
Chúc bạn vui Xuân ba ngày Tết
Bàn thờ ngũ quả, bánh chưng xanh
Mâm cỗ cao đầy cùng con, cháu
Gia đình sum họp đón Giao thừa
Lưa thưa pháo nổ mừng năm mới
Xuân ở nơi nào vẫn là Xuân.

Lễ Chùa
Viếng Chùa lạy Phật đầu năm
Nhẹ như gió thổi cánh hoa Ưu đàm
Về Chùa thắp một nén nhang
Xin quê hương nở lộc non xanh màu
Hương lành thơm ngát bay cao
Tiếng chuông kinh kệ ngân xa khắp miền.

Ba ngày Tết
Trẻ em trông đợi từng ngày
Vui ba ngày Tết Cổ Truyền Việt Nam
Ba mươi thời khắc chậm trôi
Một ngày chờ đợi, trông mong người tình
Nửa đêm đốt pháo Giao Thừa
Sáng ngày mồng Một chao ôi tuyệt vời
Mùa Xuân hoa quả tốt tươi
Tình Xuân rạo rực lâng lâng lòng người
Qua đêm lại đến mồng Hai
Buồn như vạt nắng chiều Xuân phai tàn
Mồng Ba không đợi chẳng chờ
Vui ba ngày Tết thế là hết Xuân.
(Vui Xuân con Cọp)

Mùa Xuân
Mùa Xuân đã đến đây rồi
Hôm nay ta có đôi lời chào Xuân
Xuân qua, Xuân đến bao lần
Thắm tô nét đẹp dương trần thế gian
Nào ai xuôi ngược nơi xa
Nào ai làm việc ở nhà, hay đâu
Hãy mau quay gót về cùng
Vui Xuân đón Tết ở chung một nhà
Quê người cách biệt quê ta
Nhưng Xuân cùng đến thật là thân thương
Dù cho ngăn trở đôi đường
Tim ta vẫn nhớ quê hương ngàn trùng
Chờ Xuân đón Tết vui chung
Xuân đem tươi mãi ở trong cõi lòng
Nàng Xuân đẹp mãi ai ơi
Đón Xuân ta hẹn dưới trời bình minh.
(Xuân 2010)

Mùa Hạ

Ôi đẹp quá Hồng nhung màu rực rỡ
Cánh mịn màng thơm nhẹ gió rung rinh
Giọt sương mai lóng lánh trắng long lanh
Màu đỏ thắm như môi vừa trang điểm
Thưở ban đầu hò hẹn mộng yêu đương
Hoa khoe sắc lũ bướm ong bay đến
Gió bâng khuâng chuyển động, áng mây trôi
Ánh nắng vàng hòa lẫn giữa vườn hoa
Mùa hạ đến cỏ cây bừng sức sống
Cây xanh tươi hoa quả nở đầy cành
Hàng Tường Vi nụ non còn khép kín
Dạ Lý Hương, Tí Ngọ trắng, tím, vàng.
(Hạ Canh Dần)

Màu thời gian

Màu thời gian thanh thanh
Hương thời gian thơm nồng
Tình muôn thưở màu hồng
Duyên yêu thương mặn nồng.

Thơ bạn

Đọc thơ bạn lòng buồn man mác
Nhớ khi xưa tuổi dại học trò
Nhiều kỷ niệm lệ trào khóe mắt
Ôi quê hương tình bạn thiết tha
Bạn cố gắng gượng cười mà sống
Vui gì đâu sông, núi chẳng còn
Tiếng sóng biển rì rào xa lạ
Như thiết tha kêu gọi chúng mình
Nhớ, nhớ mãi quê hương yêu mến
Việt nam ơi các bạn vượt lên
Cất tiếng nói Tự do Dân chủ
Những linh hồn chiến sĩ miền Nam
Đang cười vui trên cõi Thiên đàng
Ngày thật sự Tự do Hạnh phúc
Đọc thơ bạn viết lời thành thực
Thương bạn nhiều, giữ vững lòng tin.
(San Jose 2010)

Chuyện Đời

Lẩn quẩn loanh quanh chuyện ở đời
Thêm nhiều bụi bặm ở trần gian
Con người chuyển hóa theo năm tháng
Đời sống vô thường khổ biết bao
Tiền tài danh vọng đều tạm bợ
Lâu đài, danh tiếng thảy phù vân
Dẹp bỏ Sân, Si, Tham cuồng vọng
Cho đời bớt khổ ở trần gian.

Gió mây

Gió đẩy mây trôi bốn phương trời
Chợt buồn nắng nặng gió mưa rơi
Chiều qua nắng đẹp vừa xuống núi
Lũ trẻ chạy chơi má đỏ hồng
Hôm nay mưa ướt dáng em sầu
Đôi chân nặng trĩu đời mưa gió
Hỡi gió cùng mây, gió cùng mây
Văng vẳng đâu đây gió thở dài.

Bình minh

Vừng hồng từ hướng đông
Như quả cầu lóng lánh
Mây màu bạc bao quanh
Giọt sương mai còn đọng
Trên đầu lá ngọn cây
Tiếng chim hót đâu đây
Giọng véo von tuyệt đỉnh
Lũ côn trùng bỡ ngỡ
Mây bồng bềnh trôi xa
Ôi bình minh thăng hoa
Ôi bình minh rực rỡ
Từ bóng tối thoát ra.
(Hạ San Jose)

Trời & Biển

Giữa biển, trời bao la rộng lớn
Ta đứng bên bé nhỏ làm sao
Biển xanh lơ sóng vỗ bập bềnh
Bọt trắng xóa cuộn tròn tung tóe
Trời trong veo mây trắng hững hờ
Gió lặng yên thủy triều bớt động
Lòng bùi ngùi thân phận nhỏ nhoi
Giọt nước vỡ bao quanh ghềnh đá.

Tháng Tư

Tháng Tư là tháng Xuân về
Mà sao cứ ngỡ như Đông tháng mười
Sao chưa thấy nắng vàng tươi
Áo len mặc mãi, cổ choàng khăn san
Hoa Xuân chờ đợi nắng hè
Chờ hoài lạnh mãi nụ hoa héo dần
Lao xao chim sẻ chuyện trò
Co ro cãi cọ núp ngoài mái hiên.

Cảm động

Bài thơ vừa đọc thấy buồn
Chẳng ai kéo được thời gian trở về
Biết bao mất mát ê chề
Nhớ nơi chốn cũ một thời đã qua.

Mưa

Mưa lất phất nhẹ rơi trên đường phố
Người biếng đi xe cộ cũng nằm ì
Hàng cây xanh im lìm trong gió lặng
Hoa Đào rơi rụng cánh nát tơi bời
Hai bên đường cỏ non tràn ướt đẫm
Đàn sáo đen sà xuống mổ vu vơ
Chúng giựt mình nghe tiếng còi xe hú
Vụt bay xa biến mất trong nàng mưa.
(San Jose Canh Dần)

Kỷ niệm

Tình nồng dâng hương
Mắt nhìn một hướng
Tình ca ban đầu
Chỉ còn dâng hương

Yêu như nắng chiều
Thoáng hiện chợt tắt
Đời quá hững hờ
Gặp rồi lại quên

Không chờ bên cửa
Chẳng ngắm mưa rơi
Tình như áng mây
Tan dần theo gió

Kỷ niệm nhạt phai
Hình ảnh lu mờ
Ôi những con đường
Mỗi khi chiều xuống

Tiếng mưa rả rích
Màu áo tím buồn
Chờ đợi ngày qua
Phai mờ kỷ niệm.
(San Jose 2010)

Xuân già

Xuân nầy ta đã bảy tư
Sợ cơn gió lạnh, giữa mùa đông sơ
Tám hai tuổi lẻ trôi qua
Xuân nay lại đến về đây tuổi già.
(Canh Dần)

Nỗi nhớ dạt dào

Cúc vàng tươi như màu áo cưới
Nhìn mây ảm đạm nhớ miên man
Đông hiu hắt từng cơn gió lạnh
Lòng nghẹn ngào trời đã sang Xuân
Xuân lại về, tuần sau Tết đến
Nhỏ lệ buồn tuổi ngọc bay xa
Giấc mơ xưa dạt dào nỗi nhớ
Sáng, trưa, chiều buồn chẳng ai hay
Cúc vàng tươi nở đầy trước ngõ
Cỏ non xanh, chim hót líu lo
Cho mùa Xuân xôn xao phố chợ
Em chẳng còn áo mới tung tăng.
(Hạ 2010)

Lạc nẻo hồn nhiên

Gởi gió theo mây ngàn bay
Gởi người theo gió một ngày mà thôi
Không ai thích việc lôi thôi
Qua rừng sông suối, quanh đồi núi cao
Vườn đào chim nhỏ xôn xao
Đôi Hoàng Oanh hót líu lo hao mòn
Giấc mơ xưa mãi vẫn còn
Xin người cố giữ đẹp nguồn suối thơ
Nắng chiều soi sáng rừng mơ
Đồi hoa lan tím, lá vàng rụng rơi
Mây bay gió lỗi hẹn hò
Thôi đành lạc nẻo cung đàn hồn nhiên.

Chuyến tàu đêm

Xập xình chao đảo tàu rung chuyển
Còi hú vang rền xé màn đêm
Chạy quanh sườn núi, chui hầm tối
Biển sát chân đèo sóng gầm reo
Đá chịu dãi dầu cùng sóng gió
Trăng treo đầu núi ngút trời cao
Gió lùa qua cửa rối làn tóc
Cây cỏ bám chặt đất khô cằn.

Hằng Nga

Chị Hằng Nga mắc cở
Bỡ ngỡ chui đám mây
Gió thì thầm ngọn cây
Bỗng dưng mây dừng lại
Sương đêm rơi lả chả
Chiếc lá vội lìa cành
Mùi phấn hoa thơm nhẹ
Ngập ngừng vờn đâu đây
Côn trùng kêu rỉ rả
Giọng dế mèn vang xa
Có ai đang chờ đợi
Nhạt nhòa dòng lệ rơi
Thời gian như ngừng trôi
Hằng Nga thôi mắc cở
Dòng sông nước mênh mông
Bóng trăng vàng lấp lánh.
(Canh Dần 2010)

Lời tỏ tình

Mỗi chiều bầy sáo luyện ngang không
Nhìn theo cứ tưởng trời quê mẹ
Bờ tre ruộng lúa nước trong veo
Hoàng hôn ẩn hiện trên sườn núi
Nắng chiều vàng vọt gió hắt hiu
Dòng nước sông Trà vương theo nắng
Đàn cò trắng xóa vụt bay cao
Bao năm xa cách nhớ quê nhà
Một thời đổi chủ trời ảm đạm
Gởi những nhớ thương đến quê hương
Chờ ngày ánh sáng tự do tới
Hạnh phúc bình an với nước non.

Gió chiều

Gió chiều lâng lâng
Dạ Hương thơm ngát
Quỳnh Lan trắng toát
E ấp ngoài hiên
Nắng chiều rọi xiêng
Tràn lên bụi Trúc.

Chúc mừng Thiên Thanh

Bầu trời màu Thiên Thanh
Nắng hạ vàng óng ánh
Từng cụm mây trôi nhanh
Ngọn gió hè thoáng mát
Chim Hoàng Oanh ca hót
Nhảy nhót trên cành Đào
Chào mừng ngày vinh hiển
Hạnh phúc mãi thăng hoa.
(Má Vương Lệ Phi)

Mưa xứ Quảng

Mưa chiều xứ Quảng buồn tênh
Giọt mưa rơi nhỏ đan như chỉ mành
Nhìn quanh bãi cát sông Trà
Một màn lụa mỏng, gió lùa phất phơ
Giọt mưa khuấy động dòng sông
Cá bống vào bờ vùi cát nằm yên
Mưa rơi rơi mãi rơi hoài
Mưa qua ruộng bắp, mưa về nương dâu
Mưa giờ mưa ở nơi đâu
Ai thương có nhớ mưa chiều miền Trung
Miền Trung xứ Quảng sông Trà
Đi xa vẫn nhớ mưa chiều thiết tha.
(Hạ 2010)

Ngày Vu Lan

Rằm tháng bảy người người nao nức đến
Đi lễ Chùa lạy Phật ngày Vu Lan
Các bà mẹ áo dài màu nâu, xám
Tuổi trẻ vui gương mặt sáng như sao
Chúng hớn hở vội vàng quỳ lạy Phật
Người lớn ngồi im lặng chấp hai tay
Thầy tụng Kinh tiếng mõ gõ âm vang
Trong lư đồng cắm nhang mờ hương khói
Trên chánh điện ngọn nến cháy lung linh
Tiếng tụng Kinh Mô Phật giọng lâm râm
Lòng từ bi hỉ xả với chúng sinh
Chùa mở hội ngày rằm đông vui quá.
(Rằm tháng bảy 2010)

Chiều Thu

Chiều nay đường phố thưa người
Hàng cây lá đỏ, tía, vàng, nâu, xanh
Sắc màu hồng sáng hữu tình
Say mê khách lạ thi nhân si tình
Con đường hun hút thênh thang
Đèn đường lặng lẽ lá rơi là đà
Mây trôi nhanh nắng chập chờn
Tình thơ lai láng giữa trời gió mây
Cảnh chiều đẹp hồn ngất ngây
Người thưa phố vắng nỗi lòng tịch liêu
Gió heo may lá rùng mình
Tưởng chừng như lá xa cành vấn vương.
(Đầu Thu Canh Dần)

Phố núi

Ta về thăm phố núi cao
Dù cho mưa gió hay là lạnh căm
Phong Lan trắng toát ngọt ngào
Đón chào quý khách ra vào sáng trưa
Sương sa gió lạnh gió mưa
Đôi chân bám chặt cố trèo lên cao
Ta về thăm lại cảnh xưa
Ngôi trường đổ nát, bạn bè vắng tanh
Bâng khuâng kỷ niệm tình buồn
Con tim hồi hộp nó buồn cùng ta
Thời gian thấm thoát trôi qua
Hoàng hôn lơ lửng, chân trời núi cao.

Thời gian

Hằng ngày giờ giấc đong đưa
Bụi đường gió cuốn rã rời êm trôi
Nắng lên ấm áp hài hòa
Xóa tan bóng tối đường dài phẳng phiu
Đất người vẫn nhớ trăm điều
Thuở vừa mới đến bình yên dồi dào
Lá hoa xao xuyến ngọt ngào
Trôi theo năm tháng dạt dào thời gian.

Buổi sáng đẹp

Sáng nay bầu trời lạ
Sương đêm còn ướt lá
Tiếng chim hót từ xa
Chúng bay ra hướng biển

Bầy chim sẻ xôn xao
Trốn trong bụi Trúc đào
Con chào mào chớp cánh
Hai cánh mỏng mong manh

Chập chờn bay vòng quanh
Đậu trên cành hoa Sứ
Tia nắng vàng rực rỡ
Bỗ ngỡ bay mất tiêu

Đôi chim Sâu làm tổ
Mỏ ngậm cọng cỏ khô
Chui vô lùm hoa tím
Im lặng lâu thật lâu

Con chim trống đậu ngoài
Trên bờ thành đá xanh
Nhảy loanh quanh cò cò
Lo âu cất tiếng hót.
(2010)

Tưng tửng

Tuổi già tưng tửng kỳ khôi
Ban đầu thấy lạ riết rồi lại quen
Thôi đừng bực tức buồn lòng
Dễ gì chịu sửa như thời trẻ trung
Tình người gần gũi cảm thông
Như xa nương rẫy, ruộng đồng làng quê
Cái Chân Quê ấy trong người
Nửa Quê, nửa Tỉnh, nửa mình với ta
Muốn gần rồi lại muốn xa
Lúc buồn tức giận, lúc vui hay hờn
Cộng chung hai trái tim già
Thành ra tưng tửng lạ kỳ thế thôi.

Nắng chiều

Chiều tàn nắng rọi đầu hiên
Nghe hơi gió lạnh thu về nơi đây
Mây lang thang chim nhìn ngơ ngác
Nắng dịu dần chợt nhớ thu xưa
Đường quê lối cỏ chết mòn
Bước chân giẫm nát con đường hoang sơ
Thu nơi nao ngàn lần vẫn đẹp
Khánh leng keng, lá đổi sắc màu.
(Thu 2010)

Sang Thu

Dòng đời trôi nổi với thời gian
Mơ về quê cũ mộng phai tàn
Vạt nắng thu sang vườn ngõ hẹp
Gợi lòng thương nhớ cảnh chiều xưa
Lá rụng ngoài thềm vướng chân ai
Heo may gió lạnh thấm đôi vai
Chợt lòng mình thấy mình thương nhớ
Lệ nhỏ bờ mi mắt cay cay
Nhớ lại ngày xưa những chuỗi ngày
Lá vàng rơi rớt gợi niềm đau
Gió thoảng nghe như thầm thì gọi
Cảnh chiều êm vắng thấy đơn côi.
(Thu Canh Dần)

Gió Thu

Đêm qua nghe gió thu về
Sáng ngày thấy lá tứ bề rụng rơi
Lá rơi xanh, đỏ, tím, vàng
Là đà lơ lửng như là bướm xuân
Bầu trời mây xám mờ mờ
Từng cơn gió giật ào ào đẩy đưa
Không mưa se lạnh mây tan
Chim dang thẳng cánh nô đùa không trung.
(December 2010)

Trầu Cau

Miếng Trầu là đầu câu chuyện
Trầu, Cau sính lễ xe duyên tơ hồng
Ăn Trầu đỏ má đỏ môi
Trầu Cau hai thứ thành đôi Vợ Chồng
Trồng Trầu tưới nước cho Cau
Cau mau ra trái Trầu bò lên cao
Giây Trầu quấn quýt thân Cau
Yêu nhau thắm đỏ như Cau với Trầu
Ngày xưa Sự tích Trầu Cau
Thương yêu gắn bó như Cau với Trầu
Có duyên dựng Vợ, gả Chồng
Một buồng Cau trắng, mâm Trầu xanh tươi.
(Mùa Đông 2010)

Chợ Quê

Đường lầy lội trời mưa trơn trợt
Gió ào ào thổi mạnh quá nhanh
Quán bên đường nhiều người chen chúc
Nhiều thúng hàng chất đống dưới mưa
Mấy giỏ gà lông xù cánh ướt
Các bà già lạnh cóng khoanh tay
Miệng nhai trầu co ro run rẩy
Mặt buồn rầu oán trách trời mưa.
(December 2010)

Mẹ đan áo

Sợi chỉ len màu hồng
Đôi bàn tay nổi gân
Hai ngón tay thoăn thoắt
Mẹ cử động đều đều
Cuộn chỉ xoay xoay nhẹ
Đôi mắt mẹ đăm chiêu
Tay đan hoài không nghỉ
Thành chiếc áo nhỏ xinh
Mùa đông mặc vào mình
Tình mẹ thương nồng ấm
Như ngọn lửa rực hồng
Sưởi ấm thân các con.
(Đông Canh Dần)

Xuân Tân Mão

Tân Mão rộn ràng tới
Làm hoa lá xôn xao
Ngõ vườn dọn quét sạch
Cây kiểng cắt tỉa cành

Vườn Hồng vừa ra nụ
Chờ nắng, Hồng nở hoa
Cúc, Lan trồng vào chậu
Màu vàng nở đẹp xinh

Nhà nhà mua bánh, mứt
Trẻ em mừng áo mới
Xuân đến đẹp phố phường
Cờ Vàng bay phất phới

Năm mới chúc phát tài
Lì xì cho các cháu
Mấy bạn vui lứa đôi
Chọn ngày lành tháng tốt.
(Xuân 2011)

Đầu năm đi Chùa

Đầu năm đi lễ viếng Chùa
Ngoài trời còn lạnh mờ mờ hơi sương
Hoa Lan lay động rung rinh
Lòng ta rung động mùi hương thơm lừng
Mơ màng từng bước nhẹ nhàng
Ngắm nhìn hoa Cúc, hoa Đào đỏ tươi
Yêu thương cây cảnh, tình người
Trời Xuân trong sáng nắng lên chan hòa
Hoa ghen cỏ dại bên lề
Thổi tung mái tóc đen dài tuổi thơ
Say sưa đắm đuối vườn hoa
Chợt nghe chuông, mõ vào Chùa thắp hương.
(Tết 2011)

Ngày Xuân

Chúa Xuân mừng tuổi mọi người
Mừng người tóc bạc, tặng em má hồng
Bầu trời dệt lụa, mây xanh
Nắng chiều gom cạn Cúc vàng nở hoa
Hoa vàng trọn giấc ngủ mơ
Tần ô, cải cúc thân gầy héo khô
Sương sa ướt nụ hoa hồng
Đường quê cỏ ướt chờ mong chân người
Vui Xuân rúc rích tiếng cười
Một bầy thiếu nữ trêu người nơi xa
Nao nao nhớ lại Xuân xưa
Trước thềm hoa Cúc hoa Mai nở vàng.
(Xuân Tân Mão)

Uống Trà ngày Xuân

Ngày Xuân nâng tách trà Sen
Uống mừng năm mới an khang phước lành
Vui Xuân quên hết ưu phiền
Thấy lòng thú vị cuộc đời đáng yêu
Gia đình đông đủ cháu, con
Khề khà hạnh phúc thủy chung trọn đời
Tách trà nghi ngút hương thơm
Nhớ mùi hoa bưởi, hoa cau quê nhà.
(San Jose 2011)

Hoa Lê

Hoa Lê rụng đầy ngõ
Đàn ong nhỏ vo ve
Ta e trời chuyển gió
Hết Xuân, Hè lại đến
Trẻ nhỏ đùa ngoài hiên
Khi hoa Lê thành nụ
Tiết trời lại sang hè
Nắng vàng tươi óng ánh
Cát trắng giòng sông quê
Nỗi buồn nhớ ê chề
Cây Lê già gió ngã.

Về quê thăm mộ

Hè miền Trung nắng vàng oi bức
Đông sắp về mưa bão khắp nơi
Ngày về quê không mưa đỡ khổ
Cùng cháu, con lên mộ thắp nhang
Nhìn cảnh cũ lòng buồn xao xuyến
Nắng tàn phai mây trắng vẩn vơ
Con đường đất chẳng dấu chân ai
Có chăng cỏ úa dây leo bụi mờ
Không tiếng sáo diều thời thơ ấu
Mộ bia buồn lặng đứng trơ trơ
Thôi đi về trời trở gió giông
Dạ nao nao ngàn trùng xa cách.
(Hạ 2011)

Hương tình

Tiếng cười theo gió ngoài song
Chui qua khe cửa chợt lòng thấy vui
Tai nghe giọng nói ngọt ngào
Chim kêu ríu rít dạt dào ngọn cây
Nắng chiều vạt nhỏ mong manh
Gió hiu hiu thổi mây lành vẩn vơ
Bầu trời trông đẹp như mơ
Vòng tay thật chặt vẫn chưa đủ nồng
Gió chiều lơi lả thở than
Lá xanh hoa thắm, hoa vàng đong đưa
Tiếng cười theo gió vang xa
Trong nhà ngoài cửa hương tình ấm êm.
(Hạ San Jose)

Buổi sáng đẹp

Hừng đông mây ửng đẹp trời
Bầy chim đua hót những lời tình ca
Sương sa cỏ ướt mượt mà
Gió đưa đẩy nhẹ khánh cười nghe vui
Mây bay vội vã rời xa
Tâm tư gợi nhớ như ai gọi đò
Hừng đông sáng tỏ đỏ hồng
Từng đàn chim nhỏ lượn lờ trên không.
(Một ngày thật đẹp Hạ 2011)

Nhớ quê xưa

Đôi dòng viết gởi về quê
Gởi về quê mẹ thân thương của mình
Quê hương cách trở ngàn trùng
Nhớ dòng sông biếc, bãi dâu ngút ngàn
Nhà nông dãi nắng dầm mưa
Cày sâu cuốc bẩm, ngô khoai, lúa vàng
Nuôi tằm óng mượt giây tơ
Khói chiều quyện ấm mái tranh xóm nghèo
Cò bay trắng xóa lưng trời
Bức tranh quê mẹ tuyệt vời năm xưa
Ngàn trùng cách trở xa xăm
Ngồi đây nhớ lại một thời trẻ thơ.
(San Jose 2011)

Đi bộ

Giẫm chân lên những lá vàng
Nhớ mây cố quận lang thang ngày nào
Trời Tây cũng giống trời Đông
Khác chăng là tiếng Ve sầu hè xưa
Hàng cây màu sắc đong đưa
Nghe âm điệu lạc bốn mùa lệch xô
Tuổi già có những bạn hiền
Sáng nào cũng gặp nói cười vui thay
Về nhà dạo khúc tự tình
Phố gần mua sắm các bà cùng đi
Qua đường đèn đỏ, đèn xanh
Còi xe inh ỏi chắc là giận nhau.

Ước mơ kiếp sau

Xin kiếp sau hóa một dòng sông
Nước chảy mênh mông tưới ruộng đồng
Nơi làng quê cũ xa xưa ấy
Vườn rau thấm mát cây lá xanh
Xin kiếp sau hóa thành chim sáo
Bay vòng quanh sống giữa đất trời
Rồi bỗng dưng hót mãi không thôi
Chẳng biết sợ bao mùa mưa nắng
Xin kiếp sau hóa cây cổ thụ
Cho chim hạ cánh nghỉ trưa hè
Nghe hơi gió mát hiu hiu thổi
Tưởng ngọn gió nồm nơi làng quê.
(Hạ San Jose)

Gió Thu

Tiếng khánh rân rang báo thu về
Hàng cây nghiêng ngã lá xôn xao
Lá rơi từng chiếc, rơi từng chiếc
Nửa màu xanh biếc, nửa vàng thu.

Gió Thu

Chiều nay nắng nhạt phai mờ
Gió đưa hơi lạnh thu về lá rơi
Tường Vi lá đã đổi màu
Lòng tôi nổi dậy viết dòng thơ Thu
Nhớ thương kỷ niệm sương mù
Công viên mỗi sáng sương lam phủ đầy
Mây giăng khắp bốn phương trời
Gió mưa lạnh rét những ngày sang Thu
Mưa rơi mưa mãi mưa hoài
Như còn lưu luyến nỗi niềm riêng tư
Rừng phong lá tím, nâu, vàng
Trăng treo sườn núi mơ màng gió Thu.
(Thu 2011)

Thơ lục bát

Câu thơ lục bát biên ra
Cái duyên cô gái trâm cài gương soi
Tóc thề xõa xuống bờ vai
Thoảng mùi tóc gội hương thơm hoa Lài
Bài thơ lục bát hơi dài
Mang theo nét đẹp của thời xa xưa
Thương nhau chẳng dám ngỏ lời
Mượn câu lục bát tỏ tình văn hoa
Những câu lục bát nói ra
Thở than trời nắng, xế chiều lại mưa
Thương nhau nói mấy cho vừa
Hai ta như bướm mới vừa hóa thân.

Tuổi già
Mình hai người bạn cùng già
Sáu mươi năm đã dọn nhà ở chung
Chuyện chi hai đứa cùng làm
Quanh đi quẩn lại tuổi xuân bay vèo
Bây giờ mặt mũi nhăn nheo
Hàm răng, mái tóc, lèo tèo bạc phơ
Trăng thanh gió mát ngẩn ngơ
Chẳng còn muốn rủ về quê thăm nhà.

Vào Thu
Đầu thu lá úa ngủ mơ
Hoa tàn lá úa sắc màu vàng khô
Trúc đào nay đã cỗi già
Mấy năm về trước lá cành còn xanh
Nắng, mưa năm tháng đứng chờ
Thuận xuôi nên vẫn thờ ơ mây trời
Buồn vui gió gọi mây bay
Lang thang xuống núi chân trời mờ xa
Một bầy chim nhỏ bay về
Tiếng chim ríu rít ai tìm cho ra
Lòng tôi sao quá thật thà
Lá khô cơn sốt đổ chiều vào thu.
(Đầu Thu 2011)

Đầu Thu
Xuân, Hạ, Thu, Đông chuyện đất trời
Thu về mây gió hẹn gặp nhau
Gió thổi vẩn vơ mây vô định
Hoa tàn héo úa rụng tả tơi
Buồn vui théc méc chi chuyện ấy
Xuân về nắng hạ lại đâm chồi
Đổi thay là chuyện thường trần thế
Thu lá úa vàng, lá vàng rơi.
(San Jose 2011)

Gió, Mưa
Cũng đừng than trách chuyện gió mưa
Lá rơi, rơi mãi lá vẫn rơi
Mây lang thang vòng vo vô định
Gió nhởn nhơ thổi khắp mọi miền
Hoa tàn hoa sẽ rơi về cội
Xuân sang, Hạ đến nẩy đâm chồi
Bốn mùa thay đổi mãi thế thôi
Buồn vui rồi cũng phai mờ mất
Théc méc làm chi chuyện trên đời
Xưa nay người đổi bao nhiêu kiếp
Nơi nào rồi cũng gió với mưa
Thời gian thấm thoát như thoi đưa.
(Đông 2011)

Mùa Đông
Giọt mưa tầm tã tuôn rơi
Âm vang buồn bã những lời nỉ non
Nhìn hàng cây đứng âu sầu
Nghĩ về quê mẹ héo hon dáng gầy
Nỗi buồn chan chứa gió mưa
Màn đêm ập xuống, tiễn đưa một ngày
Cơn mưa bong bóng dằng dai
Suốt đêm âm ỉ kéo dài lê thê.
(Cuối năm Mão)

Hai tiếng À... hê
Bỗng dưng bật nói À… hê ngỡ ngàng
À…hê quên mất từ lâu lắm rồi
Tiếng quê xứ Quảng miền Trung xưa rồi
À…hê còn nhớ tuyệt vời dễ thương
À…hê thắm thiết biết bao là tình.

SaiGonPearl

Sài Gòn hòn ngọc Á châu
Có lầu cao ốc tên là SaiGonPearl
Dòng sông nước chảy lững lờ
Ghe thuyền lên xuống trên bờ dừa xanh
Lục bình trôi nổi bồng bềnh
Nhà xây sát nước điện đèn sáng choang
Trên cầu xe chạy từng hàng
Hướng về Thủ Đức, Biên Hòa, Thủ Thiêm
Nhà Thùy cảnh đẹp như mơ
Đèn soi bóng nước muôn màu long lanh
Đêm khuya ngắm ánh trăng vàng
Riêng tôi cảm thấy Đất, Trời bơ vơ.

Bé Thea

Nội nhìn tấm ảnh Thea
Nội cười với bé Thea bé ơi
Trưa nay bé có ngủ không?
Nội muốn ôm bé vào lòng để hôn
Giờ này chắc bé ngủ say
Hay bé chớp mắt làm trò với Ba
Miệng cười giơ mấy răng thưa
Nội thương bé quá nội làm bài thơ
Mai sau bé lớn đọc thơ
Bà Nội viết lúc Thea lên hai
Nội mong cháu bé lớn nhanh
Học giỏi đẹp gái Má Ba vui mừng.
(Nội Lệ Phi hôn Thea)

Buồn

Mây buồn mây lang thang
Gió buồn gió thở than
Người buồn lòng hoang mang
Dế buồn dế nỉ non.
(Đông San Jose 2011)

Mừng Sinh nhật Theodore

Tơ trời tháng tám lang thang
Gió ơi cho gởi chút mây làm quà
Mừng ngày Sinh nhật cháu bà
Cháu trai khấu khỉnh hiền lành dễ thương
Theodore hạt giống trời cho
Chào đời Bính Tuất, nay tròn một năm
Đường đi thăm cháu xa xăm
Nội thương gởi gió nụ hôn nồng nàn
Bé cười bập bẹ bà bà
Nội mong chóng lớn vui chơi với Thea
Chị, em đi học đàn, ca
Ba má vui thú, cháu bà giỏi ngoan
Ông Bà chờ đợi cháu về
San Jose thăm Nội chao ôi tuyệt vời
Bà mừng Sinh nhật Theodore
Bài thơ lục bát, món quà thôi nôi.
(Bà Nội hôn Theodore Ngày 21/8/2007)

Hạ 2012

Hạ về nắng vàng rực rỡ
Gió lay mơn trớn nhẹ nhàng cánh hoa
Mây trắng từng sợi bay xa
Màu trời xanh biếc ánh ngời thủy tinh
Đàn chim bay lượn chao mình
Vườn hồng khoe sắc đượm màu nắng, mây
Hoàng hôn tô thắm phương tây
Chim bay về tổ, lạc bầy kêu vang
Nắng hạ tô điểm đất trời
Hạ mang hương sắc, trái hoa ngọt ngào
Trời Tây cũng giống trời Đông
Xuân qua, Hạ đến, Thu sang, Đông về.
(San Jose Hạ 2012)

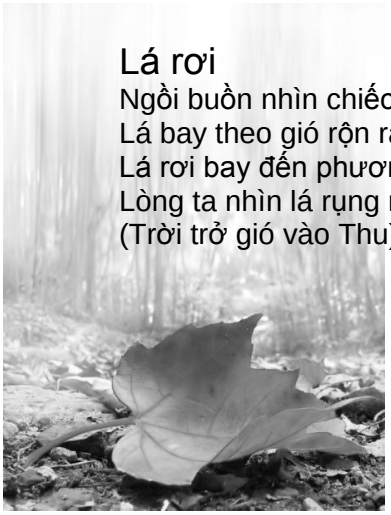

Lá rơi

Ngồi buồn nhìn chiếc lá rơi
Lá bay theo gió rộn ràng lao xao
Lá rơi bay đến phương nào
Lòng ta nhìn lá rụng rời hư vô.
(Trời trở gió vào Thu)

Giật mình

Nước sông chảy ra biển
Gió thổi về với đất, trời mênh mông
Con đò ở mãi bờ sông
Còn tôi ở chốn hư không phận người
Lang thang làm kiếp con người
Soi gương tôi gặp lại tôi giật mình.

Tiếng Hạc

Ngoài trời gió mát vô cùng
Tiếng Hạc kêu vang bay vội tìm đàn
Âm vang sóng vỗ đâu đây
Hạc bay theo mẹ về vùng an vui.

Xuân

Vui mừng chào đón Xuân về
Bầu trời trong sáng ngọc ngà
Thềm Xuân chan chứa hiền hòa
Nắng Xuân tô thắm mọi nhà yên vui.
(San Jose 2012)

Khai Bút Xuân Nhâm Thìn

Sắc Xuân

Cúc vàng vừa mới nở
Báo hiệu Xuân lại về
Quê hương còn cách trở
Ngàn trùng Xuân tha hương
Tình Xuân mãi dâng hương
Xuân về đẹp thiết tha
Nhìn theo làn mây bạc
Vui sống ta lạc quan
Giọt sương mai thấm ướt
Lóng lánh trên nụ hồng
Đất, Trời Xuân hiền hòa
Sắc Xuân đẹp tuyệt vời.

Xuân con Rồng

Trước ngõ hoa Đào nở
Những nụ hồng bé bé
Hé nở mừng Xuân sang
Tuần trước cành khô héo
Mà nay lá non xanh
Rộn ràng chào nắng mới
Sương mai còn đẫm ướt
Phút chốc nắng bừng lên
Bầu trời sáng huy hoàng
Trước ngõ đẹp hồn nhiên
Xuân sang thật êm đềm
Nhẹ nhàng không vội vã.
(Xuân Nhâm Thìn 2012)

Thơ Xuân

Xuân sang ánh nắng hanh vàng
Gió Xuân mơn trớn nhẹ nhàng cánh hoa
Mây Xuân tụ nhóm vẩn vơ
Màu trời hừng sáng ánh ngời thủy tinh
Đôi chim én lượn chao mình
Vườn hoa xanh biếc đượm tình gió mây
Trời Tây cũng giống trời Đông
Bên này Xuân đến, bên kia Tết về
Xuân sang tô điểm đất, trời
Xuân mang hương sắc mọi người an vui
Hoa Xuân lay gió trước thềm
Lòng tôi rung động Chúa Xuân lại về.
(San Jose 2012)

Vườn Xuân

Một ngày nắng chợt bừng lên
Vườn Xuân chờ đợi gieo mầm xanh non
Sương mai nhỏ giọt tự tình
Bình minh đỏ ửng đang chờ đợi ai
Bồ câu bay lượn chơi vơi
Khung trời trong sáng nắng hồng thắm tươi
Gió gieo vài hạt thơ màu
Chờ niềm hy vọng nẩy mầm ra hoa
Đất, Trời giăng mối hài hòa
Vườn Xuân gõ cửa ươm thơ giao mùa
Miên man vào chốn thiên thai
Trăng thanh gió mát cỏ xanh hoa hồng.

Mùa Xuân

Nắng vàng trải nhẹ đường tơ
Xuân về trong nắng mộng mơ len vào
Ngỡ ngàng hoa Cúc, Anh Đào
Vui mừng khoe sắc thắm vàng mong manh
Gió xuân ru ngủ trời mây
Hương xuân thơm dịu hàng cây vươn mình
Nàng xuân yên lặng mơ màng
Vườn hồng tức giận nẩy chồi vươn cao
Xuân qua rồi lại đến gần
Cho ta một chút ước mong xuân về
Mai vàng thấp thoáng nơi xa
Tình xuân nhớ lại ấm lòng người xưa.
(Xuân 2012)

Mẹ, Con

Ai còn có mẹ thương yêu
Ai còn có mẹ với ngàn thương yêu
Mẹ lo từng bước dắt dìu
Mẹ trông từng phút đi về sớm trưa
Mẹ thường hôn hít vỗ về
Cơm ăn, nước uống sớm chiều cho con
Xuân sang, Đông đến sẵn sàng
Mẹ mua áo ấm, mũ, dù mới tinh
Con thương nhớ mẹ thiết tha
Mẹ là hình bóng tuyệt vời mẹ ơi
Mẹ là tặng phẩm nhất đời
Cầu mong mẹ sống đời đời với con.
(Tặng các cháu Nội, Ngoại)

Tôi cần

Tôi cần một phút bình yên
Để trong đáy mắt dịu hiền của tôi
Tôi cần một chút êm đềm
Gió mây nhè nhẹ cong mềm vành môi
Tôi cần có phút yêu đời
Để mà sống lại những ngày ngây thơ
Tôi cần được một niềm tin
Để tôi vá víu chiếc xuồng tâm linh
Mai sau qua một mái đình
Tìm trong tri thức bóng mình từ tâm.
(San Jose 2012)

Nợ trần

Từ ngày ta bỏ cuộc chơi
Ta gom góp lại chuyện đời bỏ sông
Trôi theo con nước lớn ròng
Về đâu ai biết, ai chờ mặc ai
Lòng ta con chữ hóa thơ
Ảo, hư thực tại bến bờ phân vân
Mơ Tiên chắp cánh Thiên thần
Quẩn quanh trong cõi trần gian mịt mờ
Thương yêu mật ngọt đắng cay
Vườn xưa chốn cũ đường mòn đầy gai
Lòng ta khô héo từ lâu
Tính nhiều biên số tìm chi thiếu, thừa
Ta người ươm hạt trái mùa
Tinh hoa kết nụ nhạt màu sắc son
Nụ hồng héo úa rụng khô
Cuốn theo làn gió nợ trần trả xong.
(Hạ 5/2012)

Thao thức

Thuở xưa nhìn gió mộng mơ
Mấy năm sau đó nắng hồng vội phai
Chiều nay mây trắng nhẹ bay
Gió im lặng tiếng thở dài đợi mong
Ngày xưa tuổi mới vừa yêu
Dáng xuân đẹp mãi mỹ miều làm sao
Vẳng nghe tiếng nói ngọt ngào
Lá hoa cây cảnh cũng xao xuyến tình
Ngày xuân xinh quá là xinh
Mây ghen với gió chuyện tình lứa đôi
Da hồng phơn phớt má đào
Vòng tay trước ngực mắt nhìn trời xanh
Bây giờ chuyện ấy đã qua
Nàng xuân không thể trở về thở than
Buồn thương cho kiếp nợ trần
Thủy chung, hiếu thảo, lòng nhân ở đời
Vui cùng con, cháu điền viên
Tuổi già đã đến từng đêm thức buồn.
(Một đêm mất ngủ… Hạ 2012)

Tôi làm Thơ
Tôi làm thơ có chăng là rảnh rỗi
Nhớ thương nhiều kỷ niệm một thời qua
Dòng thời gian như bóng chim qua cửa
Nắng Hạ buồn vỗ giấc chiều mùa Thu
Nhìn hàng cây đọng lại đám mây mù
Viết vu vơ cho lệ mờ nhỏ xuống
Tôi làm thơ cho ngày buồn ngắn hạn
Viết, viết mãi giam hồn vào lãng mạn
Phút hồn nhiên lại nhớ tuổi xuân thì
Gió rét lạnh giọt mưa rơi trên lá
Tôi viết thơ thương mùa nắng hạ
Tiếc lại thời áo trắng tuổi ngây thơ.
(San Jose 2012)

Giọt nước trên chiếc lá Môn
Ta muốn trái tim như chiếc lá môn
Tất cả những gì của một đời người
Như giọt nước rơi trên lá trôi hết
Chẳng còn gì chiếc lá vẫn xanh tươi
Nhưng than ôi giọt nước long lanh ấy
Thấm dần làm héo hắt con tim
Ước gì trái tim như lá môn xanh
Chẳng hề gì với muôn vàn giọt nước rơi.
(Hạ 2012)

Mảnh đất chôn nhau
Mảnh đất chôn nhau lại có hồn
Bồi hồi thương nhớ mơ chốn cũ
Dòng nước sông Trà nuôi dưỡng ta
Sông cạn cát bồi còn đâu nữa
Con đò bến cũ chẳng còn đưa
Quê xa, xa lắc trắng mây chiều
Trăng khuyết, đêm tàn, ngày tháng tận
Đất trời xa lạ nỗi bâng khuâng
Cố thổ ta về thăm quê mẹ
Máu nào chẳng chảy lại về tim
Bao năm ngâm lại bài thơ cũ
Vừa đọc xong, lòng bỗng ngậm ngùi.

Nét Thơ
Làm thơ không phải gợi tình
Làm thơ hoài cảm nét xinh của trời
Đôi khi tâm sự đầy vơi
Với thơ thỏ thẻ khúc nôi mấy tầng
Làm thơ hoa nở trước sân
Khen xinh diễn đạt thành vần nghe hay
Nét thơ dẫu có đượm tình
Lời thơ âm hưởng lung linh tuyệt vời
Chơi thơ chớ để thơ say
Vài hàng thư giãn cảm hoài thành thơ
Nét thơ là cõi mênh mông
Ru hồn già, trẻ lãng quên sự đời.

Nắng tháng sáu
Tháng sáu về nắng rọi chiều lung linh
Nắng Cali chưa đủ ấm lòng người
Nhưng gợi nhớ quê nhà thuở nhỏ
Lòng rộn ràng xao xuyến cả trời xanh
Miềm ước mơ hy vọng thật là nhiều
Dù giây phút qua rồi ai hiểu thấu
Mưa đừng rơi nắng nhạt màu thu đến
Để nắng vàng chiếu đẹp buổi chiều xinh
Nét kiêu sa tô thắm mộng duyên lành
Làn nắng ấm tan dần chiều gió lạnh
Trái tim ta như định số sẵn dành
Lời thơ viết riêng cho chiều nắng đẹp.

Lời thơ vu vơ
Chữ Yêu là để nhớ nhiều
Giận, hờn là để nuông chiều đấy thôi
Làm thinh, im lặng, lặng thinh
Để dòng thơ ấy viết lời vu vơ.
(Buổi chiều lặng thinh)

Chiều Thu

Trời se lạnh lãng đãng mây mù
Ta đứng nhìn buổi chiều hoang vắng
Lá vàng rơi từng chiếc thu về
Nắng nhạt màu thêm nỗi nhớ quê
Chiều hoàng hôn lòng buồn khôn xiết
Ta xa quê bao mùa thu biếc
Đếm bước buồn quay ngược thời gian
Nên lời thơ cũng úa màu tím nhớ.
(Thu về 2012)

Hương hoa Nguyệt Quế

Đêm khuya Nguyệt Quế ngát hương
Nửa đêm yên lặng tơ vương ánh ngời
Sao hôm lấp lánh sau vườn
Dòng thơ ngào ngạt diệu vời hương thơm
Trăng khuya soi ánh bên thềm
Cánh hồng đỏ thắm giọt sương dịu dàng
Màu trăng soi mảnh vườn xinh
Lời thơ vào nhạc lòng mình bâng khuâng.
(Sang Thu 2012)

Tình đời

Tình đời đầy những buồn, vui
Đời như xâu chuỗi nỗi buồn và vui
Xa nhau buồn biến thành vui
Vì ta biết hết cả vui lẫn buồn.

Đọc Kinh

Tay lần chuỗi hạt lâm râm
A Di Đà Phật thành tâm nguyện cầu
Nhớ lời Phật dạy chúng sinh
Vô thường lẽ sống cuộc đời là bao.
(San Jose 10/2012)

Vườn Hoa

Cháu bé nhỏ chạy chơi
Lang thang trong vườn hoa
Tôi ngồi trên ghế đá
Hỏi bé mấy tuổi rồi
Bé cười mà chẳng nói
Chạy đến mấy bụi hoa
Ý thơ bỗng tuôn ra
Hoa kia tên gì nhỉ
Cháu bé ấy tên chi
Đàn bướm lượn vòng quanh
Bé cười chạy rất nhanh
Mai Thảo và Hồ Điệp.
(Thu 2012)

Bình minh

Mây xanh gặp ánh nắng hồng
Bình minh đỏ ửng đẹp xinh tuyệt vời
Nhìn trời nhớ lại thuở xưa
Không gian vời vợi, biển xanh xa bờ
Hoa đang kết nụ trên cành
Tin yêu cảnh đẹp cây đời vươn cao
Trần gian giờ lắm lao đao
Con tim nhả ý rạt rào trang thơ.
(Sáng Thu 2012)

Bài Thơ cuối cùng

Trời Cali vào thu nắng nhạt
Giọt sương đêm làm ướt cây cành
Lá còn xanh đổi màu vàng tía
Phố phường vui bước chân rộn rã
Đèn giăng mờ thăm thẳm sâu đêm
Người đi dạo giữa chốn mênh mông
Biết tìm ai biển người xa lạ
Đường quanh co mà đời quá rộng
Viết bài thơ cuối cùng dáng thu
Buổi sáng mây mù gió se lạnh
Từng bầy chim dang cánh bay xa
Lá lìa cành, tiếng gió thở ra.

Nửa khuya

Đêm khuya tiếng khóc trẻ thơ
Phương trời xa ấy bây giờ ra sao
Từ ngày cách trở đôi bờ
Quê hương thương nhớ vẫn còn trong mơ
Tâm tư gợi nhớ con đò
Vẳng nghe giọng hát hò ơ… ngân dài
Tiếng gà cục tác nghe gần đâu đây.
(Khuya 2012)

Mùa Đông

Bây giờ trời đã sang đông
Mưa rơi giăng kín lối đường đi qua
Con đường xa quá là xa
Cây đào trước ngõ nhạt nhòa hoa rơi
Mây đen xõa tóc hong dài
Thông reo với gió vi vu thông buồn
Sương chiều buông kín đồi cao
Đường chiều lối cũ tàn phai mất rồi
Nhớ hoài câu chuyện đổi đời
Thương hoài nhà cũ của mình thời xưa
Mùa đông về với gió mưa
Miền Trung lũ lụt ruộng đồng hoang vu.
(San Jose 2013)

Viết Thơ Thu San Jose

Trời xanh lơ lửng tơ vương
Mây trắng chiều tà la đà xuống thấp
Đồi núi chen nhau đứng chập chùng
Thung lũng hoa vàng rực rỡ
Êm đềm ngọn gió thổi bay phất phơ
Vườn ai nai đứng nhìn ngơ ngác
Lác đác mưa thu bỗng như say
Khuấy động từng không bầy chim đùa giỡn
Mặt trời le lói chiếu qua đây
Cảnh đẹp thần tiên như giấc mơ
Cỏ cây thầm lặng điều chi rứa
Bức tranh hiện thực quá tuyệt vời.
(Chiều Thu San Jose 2012)

Thơ Thu cuối cùng

Đôi dòng thơ viết chưa xong
Nghĩ suy tính lại hết ngày tới đêm
Thu ơi, Thu đã đến chưa
Trời mù gió thổi khánh reng rộn ràng
Mưa chiều đôi giọt vu vơ
Mình đang lo sợ, lá vàng úa cây
Lắng nghe tiếng gió thở than
Mùa đông sẽ tới mưa hoài lạnh căm
Bầu trời chẳng có mây xanh
Sương khuya rớt giọt trên cành cây khô
Bên thềm ướt lạnh gió mưa
Kéo chăn che mặt lệ buồn ướt mi.
(San Jose Thu 2012)

Bà Cho Các Cháu

Bà giờ tuổi đã bảy lăm
Các cháu Nội, Ngoại, nữ, nam đủ mười
Tóc xanh cháu dệt tương lai
Còn bà tóc trắng chờ ngày ra đi
Ra đi bà chẳng để gì
Chỉ mong các cháu nhớ ghi vài điều
Đừng nên tham lắm, muốn nhiều
Hãy vui, biết giữ những điều trời ban
Bà thương con, cháu vô vàn
Quý như bảo vật Phật, Trời ban cho
Đời bà chẳng giỏi, giàu gì
Làm lành, tránh dữ để con cháu nhờ
Cuộc đời hung hiểm không ngờ
Có cây Phước Đức sẵn sàng chở che
Trời mưa, trời nắng chẳng e
Tai qua nạn khỏi, thuận ghe xuôi dòng
Đời người biết mấy nhiễu nhương
Cầu cho con, cháu thuận hòa yêu thương
Bình an thể xác, tinh thần
Để cùng vững bước yên tâm vào đời.
(Đông 2013)

Vương Lệ Phi

Vương
Lệ Thi

Bà Vương Thị Lệ Phi sinh quán tại làng Ngân Giang, quận Sơn Tịnh, tỉnh Quảng Ngãi. Bà sinh ngày 2 tháng 9 năm 1937 (Đinh Sửu), trong một gia đình tương đối khá giả. Thân Phụ mất sớm lúc bà mới lên hai và thân mẫu chưa đầy 21 tuổi ở vậy nuôi hai con, bà và em trai. Thân mẫu bà mất vào năm 2000, đó là một sự mất mát lớn lao cho bà.

Sinh ra và lớn lên trong bối cảnh loạn lạc, cha mất sớm, tình huống chính trị xã hội ở miền Trung thời bấy giờ lại trong thời kỳ đấu tranh giai cấp, vì vậy bà ít giao tiếp bên ngoài. Đây có lẽ cũng là lý do mà bà đã có khả năng dằn nén cảm xúc của mình một cách thầm kín cho đến khi đưa những tình cảm này vào các bài thơ.

Bà lập gia đình từ năm 18 tuổi. Từ đó, bà sinh sống ở nhiều nơi và luôn luôn là một người vợ đảm đang thầm lặng, bỏ hết thì giờ chăm sóc chồng và con. Từ năm 1986 sau khi tất cả con bà đã rời khỏi Việt Nam, bà mới bắt đầu sống cho chính mình và thơ của bà đã được viết ra từ thời gian đó.

Năm 1991 khi bà sang Mỹ định cư, các con bà đã ngạc nhiên khi tìm thấy tập thơ bà viết. Thơ bà viết không có tính chất chê bai, chỉ trích, hay ca tụng, truyền bá, mà hoàn toàn biểu hiện sự xúc cảm, những ước mơ, và trí tưởng tượng. Bà đã giữ được trọn vẹn cái thanh tao của thơ Việt Nam trong việc diễn đạt những cảm xúc xác thật với các vần thơ đơn giản và dễ hiểu.

Đọc thơ bà, ta có thể cảm nhận ngay tác giả đã tự mình chia sẻ cái cảm xúc với chính mình. Đó phải chăng là cái tâm lý của đa số người mẹ Việt Nam sống trong thời chiến, đã phải bươn chải làm việc vất vả để nuôi gia đình mà còn gánh chịu và chấp nhận tất cả những tác động của xã hội đến gia đình mình. Tình thương yêu gia đình và quê hương của họ thật sâu đậm nhưng thật âm thầm và kín đáo.

San Jose ngày 06 tháng 3 năm 2013.

Copyright @ Vương Lệ Phi - VLP Publisher
All rights reserved. No part of this book may be reproduced

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU 3
Năm 1979, Năm 1980, Năm 1982, Năm 1986 9
Sắp hàng, Mua cá 10
Căn nhà Nguyễn Khoái, Nhớ thương các con của mẹ, Con chó, Mừng sáu chị em gặp nhau 11
Đi Chùa, Đêm Giao thừa, Buổi chiều buồn, Về quê đắp mộ ông bà 12
Đánh Bài, Gần Tết, Nhớ con 13
Huế, Về cố đô, Cảnh Hà nội 14
Cảnh nhà xưa 15
Bầy kiến cắng cao 16
Mùa mưa Sài Gòn, Chờ Thơ, Giấc mơ, Tập thể thao 17
Nhớ Đà Lạt, Hồ Than thở 18
Kỷ niệm ngày Hôn Phối 19
Miền Trung, Đi hành hương 20
Nhớ Cháu, Gia tài của Mẹ, Mưa, Xuân Tân Mùi, Núi Chứa Chan 21
Chiều, Nắng, Thơ Ngoại gởi cho mấy cháu, Thập Tự 22
Mẹ bịnh, Nỗi lòng 23
Miền Nam, Mái nhà xưa 24
Đoàn Tụ 25
Xuân vui, Xuân xa xứ 26
Hai chị em của tôi 27
Tuổi thơ 28
Mùa Đông, Đông California Tết Việt Nam, Chiều Xuân, Đi học 29
Sáng Xuân, Nhớ Mẹ, Bến cảng Tân Quy, Thu California, Đông, Mưa Thu 30
Quê hương năm 1976, Thương Mẹ, Nói với Thơ, Quê Ngoại 31
Làng tôi 32
Nhà Thanh Alameda, Trường dạy nghề, Xuân thanh bình 33
Lễ Tạ Ơn, Lụt ở Sacramento 34
Xuân, Huế xưa 35
Sắc Xuân, Nhớ ơn, Các con của Vương – Lê, Gởi về mẹ 36
Lên Chùa hái lộc, Vườn rau nhỏ 37
Xuân Bính Tý, Tình Quê, Tình yêu 38
Cho con 39
Thơ, Tình Xuân 40
Ngân Giang, Kỷ niệm 40 năm, Quê xưa 41
Một chút tình quê 42
Thơ lẫn thẩn 43
Đời, Nhớ Huế 44
Thương nhớ Cậu 45
Luân hồi, Ru giấc ngủ 46
Chiều, Buồn, Mưa quê nhà 47
Mẹ 48
Kính dâng Cậu 49
Chị viết cho em, Xuân Hạ Thu Đông 50
Mười câu nhớ Huế 51
Về quê, Thu, Giọt lệ sầu 52
Nguyệt em, Ngày xưa, Nỗi niềm 53
Nhắc chuyện xưa, Khờ dại 54

Đi Chùa, Xuân Mậu Dần 55
Đánh Tứ sắc, Trưa hè 56
Vào Thu, Thuyền kỷ niệm, Du lịch Trung quốc 57
Mơ, Sợ, Mùa Đông, Lời khuyên, Nắng Thu 58
Mưa, Mai Lan Cúc Trúc 59
Vô tư, Nhớ mãi 60
Quê tôi, Mơ, Mơ mộng, Đi Chùa 61
Thơ tha phương, Mưa Ngâu, Mười Thương 62
Hai con bướm, Thơ 63
Tâm tư, Sang Thu, Thơ chúc Tết con Rồng, Thương Cháu, Nắng Hạ 64
Nhớ Ngân Giang, Tức giận, Đông 99 65
Trái Tim già, Thương mẹ, Xuân Canh Thìn, Tết con Rồng, Lì xì cho cháu Ngoại & Nội 66
Thương con, Niềm Tin, Ngày Mother's Day, Cây Chuối, An Lạc 67
Gió, Dĩ vãng, Tình bốn mùa, Xuân Tân Tỵ 68
Cúng Tết Nguyên Đán, Nhớ Cháu, Bà kể chuyện, Trái Tim 69
Gởi Nắng Gió, Trâu Ngựa, Chiều Tím, Hai cây Cherry Táo, Lễ tạ ơn 70
Đầu năm 2002, Cảnh nhà Thùy, Con Mèo, Xuân sắp về, Tết Nhâm Ngọ 71
Cháu Nội cháu Ngoại, Vui với cây kiểng, Ngày rằm, Tập Thơ, Ta bảo ta 72
Gọi gió, Cháu đi học, Người mơ mộng, Lễ Vu Lan, Tia nắng 73
Biển vắng, Chiều, Thương con, Mưa 74
Bà kể chuyện, Hình như, Hạt nhớ Hạt buồn, Thơ gởi Cháu 75
Giận hờn, Làm thơ, Ngày Xuân, Mùa Xuân 76
Xuân Quí Mùi, Một ngày, Nhà Thuyên & Hoa, Hoa Mãn Đình Hồng 77
Đi Chùa Vạn Phật, Thương Cháu, Cháu của Bà, Bà mơ 78
Viết mãi, Thơ gởi Vi Lam, Giao Mùa, Thu 2003 79
Tiếng cười, Mấy cháu trai của bà, Hoa Hồng, Hai cháu Như Thi 80
Nỗi lo, Nhà Yvonne, Hồn quê, Gặp bạn 81
Nhà anh chị Thuận, Xuân Giáp Thân, Nắng Xuân, Thụy Như – Kim Vi 82
Thời gian, Kim Vi, Con Tim 83
Yêu, Hoài hương, Trời và Đất, Khối óc con tim 84
Giấc mơ, Đất Tự Do, Con Tim muốn bịnh, Mây 85
Nửa chừng, Khúc ruột, Các con, Ăn Chay, Hai người già, Hai chị em 86
Bà Cháu, Ngẫn ngơ, Chúc mừng năm mới, Con Bướm 87
Bầy Chim, Bốn Mùa 88
Nhà Thanh Giáp, Nhớ chi, Nhớ trường xưa, Nhớ Thùy 89
Đi Chùa, Dòng sông Trà 90
Bến Đá quê Bà, Du lịch Hawaii, Tưới Hoa 91
Bí Bầu, Phố buồn, Tuổi Thơ, Thu 2005 92
Nhớ Cháu, Các món ăn, Hai trận bão, Vô tình 93
Cháu tôi, Viễn vông, Xuân Bính Tuất, Tiếng mưa 94
Chuyến du lịch tuyệt vời, Quên tên, Về quê, Chiêm bao, Thương bé The..a 95
Hoa tàn, Chuông điện thoại, Nụ cười, Cô bạn nhỏ, Tự trách, Theodore 96
Chiều, Yến Oanh, Cái mũ, Đôi giày 97
Chiều, Chim Sáo, Đông, NOEL 2006, Một ngày 98
Sắc Hoa, Uồng trà, Tấm Lịch, Bà đố cháu 99
Chúc mừng năm mới, Xuân Đinh Hợi, Tiếng Đàn, Vườn Thơ, Bỗng dưng 100
Hạt cơm, Nhớ Trời Đất, Nghỉ trưa, Buồn, Đêm khuya, Chợ Trời 101
LÝ LAN LÀI, Vườn khuya, Đau răng, Chải tóc, Duyên, Hè xưa, Hè Nay 102
Hôn cháu The...a, Kim Vi, Ông Trời, Trăng, Lá rơi, Homeless 103
Từ giã Sacramento, Buồn thương vương nhớ 104
Mây lang thang, Vu Lan, Thời gian, Trên đồi, Cô bạn hàng xóm 105
Đồng quê, Thơ già, Cầu tre, Khắc khoải, Đi bộ, Quên lãng, Mưa buồn 106
Thơ Xuân, Tết Mậu Tý, Hội Xuân, Tháng Giêng, Đường phố, Đường quê, Xuân, Dáng xưa 107
Lạ kỳ, Chấp nhận, Ngày VALENTINE, Mái tóc, Hàm răng 108
Nắng tháng Giêng, Ngày Xuân, Chiều Xuân, Lời Xuân, Giấc mơ xưa, Buồn, Cô đơn 109
Ru con, Một năm, Gió, Nắng, Giao mùa, Một ngày qua, Tiếng chuông khuya 110
Sắc Hạ, Thơ ngũ ngôn, Mùi Dạ lan, Bờ xe nước, Ích kỷ 111
Mother's Day Father's Day, Con đường, Gió, Mây trắng bay 112

Gia trang Thoa Thưởng, Màu nắng Hạ, Gánh hàng rong, Mái nhà xưa, Bãi cát....113
Bồn Hoa, Bức tranh, Tuổi già, Loài thảo mộc, Họa sĩ....114
Khung trời xưa, Vạt nắng chiều, Phúc Lộc, Cây tre, Sang Thu....115
Thơ gởi bạn, Đổi giờ, Bất ngờ, Ngày tựu trường, Sinh nhật Theo…à, Cơn mưa cuối mùa....116
Niệm Phật, Niệm Phật, Hoài cảm, Xuân Kỷ Sửu, Đi Chùa đầu năm....117
Chờ đợi mùa Xuân, Lắng nghe, Cảnh nhà Thuyên Hoa, Cháu Nguyễn Việt Thành....118
Hạt giống, Về Chùa, Quê Ngoại, Lão suy....119
Thời tiết, Tình thơ, Cành bông quý, Phải chi....120
Kỷ niệm, Yêu thơ, Tim và Thơ, Bức tranh cổ, Buồn, Con đường ở Mỹ....121
Trước ngõ ngoài hiên, Giải sầu, Chiếc lá, Gió mưa, Con Sóc....122
Hoa tím bên cửa sổ, Đi bộ buổi sáng, Lò sưởi, Đêm Noel 2009, Dáng Xuân, Sương mai....123
Tặng Kiều My, Xuân Canh Dần, Lễ Chùa, Ba ngày Tết, Mùa Xuân....124
Mùa Hạ, Màu thời gian, Thơ bạn, Chuyện đời, Gió mây, Bình minh....125
Trời Biển, Tháng Tư, Cảm động, Mưa, Kỷ niệm, Xuân già....126
Nỗi nhớ dạt dào, Lạc nẻo hồn nhiên, Chuyến tàu đêm, Hằng Nga, Lời tỏ tình, Gió chiều....127
Chúc mừng Thiên Thanh, Mưa xứ Quảng, Ngày Vu Lan, Chiều Thu, Phố núi, Thời gian....128
Buổi sáng đẹp, Sang Thu, Tưng tửng, Nắng chiều, Gió Thu....129
Trầu Cau, Chợ quê, Mẹ đan áo, Xuân Tân Mão, Đầu năm đi Chùa....130
Ngày Xuân, Uống trà ngày Xuân, Hoa Lê, Về quê thăm mộ, Hương tình, Buổi sáng đẹp....131
Nhớ quê xưa, Đi bộ, Ước mơ kiếp sau, Gió Thu, Thơ Lục Bát....132
Tuổi già, Vào Thu, Đầu Thu, Gió Mưa, Mùa Đông, Hai tiếng À…hê....133
SaiGonPearl, Buồn, Bé Thea, Mừng Sinh Nhật Theodore....134
Hạ 2012, Giật mình, Lá rơi, Tiếng Hạc....135
Khai bút Xuân Nhâm Thìn, Xuân, Sắc Xuân, Xuân con Rồng, Thơ Xuân, Vườn Xuân, Mùa Xuân....136
Mẹ Con, Tôi cần, Nợ trần, Thao thức....137
Tôi làm Thơ, Giọt nước trên chiếc lá Môn, Mảnh đất chôn nhau, Nét Thơ, Nắng tháng sáu, Lời thơ vu vơ....138
Chiều Thu, Hương hoa Nguyệt Quế, Tình đời, Đọc Kinh....139
Vườn Hoa, Bình minh, Bài Thơ cuối cùng, Nửa khuya, Mùa đông....140
Viết Thơ Thu San Jose, Thơ Thu cuối cùng, Bà cho các cháu....141
Tiểu Sử Thi Sĩ Vương Lệ Phi....143

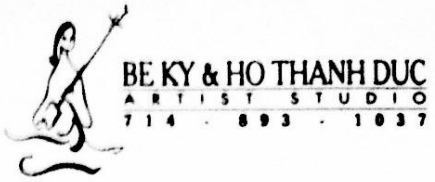

Tôi: Họa sĩ Be Ky
bằng Lòng cho tác giả
Vương Lệ Phi. dùng bức
Tranh (Mẹ và Con) của tôi
để làm hình bìa cho Tập
thơ của (Vương Lệ Phi):

CA. 10/4. 2013.

Be Ky

Copyright @ Vương Lệ Phi - VLP Publisher
All rights reserved. No part of this book may be reproduced

Nhớ Ngân Giang

Ai về xứ Quảng Ngân Giang
Cho ta nhắn gởi đôi lời nhớ thương
Nhớ bao kỷ niệm êm đềm
Nhớ ngày xuân đến mai vàng nở hoa
Nhớ câu chúc Tết ngây thơ
Nhớ bao ước hẹn đợi chờ sớm hôm
Nhớ thương tiếng mẹ gọi con
Tiếng mời trà bánh dạ thưa ngọt ngào
Ngày nay dù sống ly hương
Sông Trà, núi Ấn nhớ thương mỗi mòn.

Vương Lệ Phi

VƯƠNG LỆ PHI

POEMS